

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 5 октомври 2026 г.
(OR. en)

11274/1/26
REV 1

Междуетноститутуционално досие:
2026/0172 (COD)

COPEN 254
EUROJUST 30
EJN 10
CODEC 1346

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

№ док. Ком.:	COM(2026) 313 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси и европейската заповед за дистанционно участие (преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 2.10.2026 г.
COM(2026) 313 final/2

2026/0172 (COD)

ADDENDUM

This document replaces document COM(2026) 313 final of 23.6.2026

Concerns all language versions.

Insertion of the reference to the Commission Staff Working Document SWD(2026) 780 final linked to this Proposal

The text shall read as follows:

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси и европейската заповед за дистанционно участие (преработен текст)

{SWD(2026) 780 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Престъпната дейност все по-често включва трансгранични елементи и представлява сериозно предизвикателство за сигурността в рамките на ЕС. Престъпните мрежи и терористичните организации функционират безпроблемно в множество юрисдикции при извършването на престъпните си дейности. Ето защо са необходими системи на ЕС за наказателно правосъдие, разполагащи с ефективни инструменти, и надеждно сътрудничество за справяне с тези заплахи.

С Директива 2014/41/ЕС¹ (наричана по-нататък „директивата“) беше създадена европейската заповед за разследване (ЕЗР) като инструмент за трансгранично събиране на доказателства по наказателноправни въпроси. Директивата беше отговор на добре установената практическа необходимост от всеобхватна рамка, основана на взаимно признаване, за получаването на доказателства по дела с трансгранично измерение. От началото на прилагането през май 2017 г. директивата предлага на съдебните и другите компетентни органи ценен инструмент, който се използва широко във всички участващи държави членки.

Целта на десетия кръг на взаимни оценки², проведен между 2023 г. и 2024 г., беше да се оцени прилагането и изпълнението на директивата. Въз основа на данни от Евроюст³ и Европейската съдебна мрежа по наказателноправни въпроси (ЕСМ)⁴ оценката потвърди, че ЕЗР се използват често. Освен това оценката даде ценна възможност да се набележат областите, където е възможно да се постигнат подобрения и развитие, включително на равнището на ЕС. В окончателния доклад във връзка с десетия кръг на взаимни оценки относно изпълнението на ЕЗР (наричан по-нататък „окончателният доклад за взаимните оценки“)⁵ бяха установени няколко области, в които държавите членки тълкуват директивата по различен начин или в които липсват конкретни процедури, по-специално: i) използването на доказателства за други цели; ii) определението за прихващане на далекосъобщения; iii) използването на технически записващи устройства и връзката между ЕЗР и трансграничното наблюдение съгласно член 40 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген (наричана по-

¹ Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1).

² В съответствие със Съвместно действие 97/827/ПВР от 5 декември 1997 г. (наричано по-нататък „съвместното действие“), с което се създаде механизъм за оценяване на прилагането и изпълнението на национално ниво на международните задължения за борба срещу организираната престъпност.

³ В годишния доклад на Евроюст за 2025 г. се посочват 6 711 текущи случая на Евроюст, включително 2 751 нови случая, което представлява близо половината от всички случаи на Евроюст: <https://www.eurojust.europa.eu/about-us/planning-and-reporting/annual-report#downloadpdf>.

⁴ В доклада на ЕСМ за дейностите и управлението за периода 2023—2024 г. се посочва, че от 2023 г. до 2024 г. звената за контакт на ЕСМ са докладвали за над 4 612 случая, в които са съдействали при искания, свързани с ЕЗР. Тези случаи представляват почти една трета от всички случаи, в които е била необходима помощ от ЕСМ: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn2021/ContentDetail/EN/2/67>.

⁵ Окончателен доклад за взаимните оценки: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15834-2024-REV-1/bg/pdf>.

нататък „Шенгенската конвенция“⁶; и iv) използването като доказателство на обменена по-рано информация, свързана с правоприлагането. В доклада се стигна до заключението, че тези пропуски възпрепятстват последователното прилагане, като Комисията беше призована да обмисли законодателни изменения, за да се изяснят тези въпроси. Освен това в него бяха подчертани въпроси, свързани с прилагането на член 24 от директивата (относно разпита чрез видеоконферентна връзка), а Комисията беше призована „да разгледа на законодателно равнище въпроса за участието на обвиняеми лица в съдебния процес чрез видеоконференция от друга държава членка“.

Освен това Групата на високо равнище относно достъпа до данни за целите на ефективното правоприлагане счете, че трансграничните искания за законно прихващане пораждаят няколко предизвикателства за правоприлагащите органи. В заключителния доклад⁷ беше предложено да се проучи как директивата би могла да подкрепи по-добре ефективните трансгранични искания за законно прихващане.

Необходимостта от целенасочени законодателни действия беше потвърдена и от оперативните констатации, докладвани от Еврюст⁸ и ЕСМ⁹, от доклада на Форума на високо равнище относно бъдещето на наказателното правосъдие на ЕС¹⁰ и от оценката на изпълнението от държавите членки на Препоръка (ЕС) 2022/915 на Съвета¹¹.

Съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз също пояснява как следва да се тълкуват някои аспекти на Директивата за ЕЗР и подчертава областите, в които е целесъобразно да се внесе допълнително законодателно пояснение. Някои дела се отнасят по-специално до тълкуването на член 24 от Директивата¹². Те подчертават правната несигурност по отношение на обхвата, условията, при които може да се използва видеоконферентна връзка в наказателното производство, и степента, до която съгласно директивата може да се поиска помощ в това отношение, попадаща извън основната цел за събиране на доказателства.

В този контекст предложението преследва две основни цели:

- 1) подобряване на правната яснота и оперативната ефективност при трансграничното събиране на доказателства в ЕС чрез преодоляване на определени недостатъци, установени при прилагането на директивата; и

⁶ Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19).

⁷ Заключителен доклад на Групата на високо равнище относно достъпа до данни за целите на ефективното правоприлагане: https://home-affairs.ec.europa.eu/document/download/4802e306-c364-4154-835b-e986a9a49281_en?filename=Concluding%20Report%20of%20the%20HLG%20on%20access%20to%20data%20for%20effective%20law%20enforcement_en.pdf.

⁸ Оперативна тема относно прихващането на далекосъобщения, обобщение и компилация на отговорите, юни 2024 г.

⁹ Коментари и заключения от 59-ото пленарно заседание на Европейската съдебна мрежа (Прага, 9 — 11 ноември 2022 г.).

¹⁰ Доклад на Форума на високо равнище относно бъдещето на наказателното правосъдие на ЕС: https://commission.europa.eu/document/download/606f0f38-12f9-4893-8941-3ac835229bcd_en?filename=JUST_template_comingsoon_standard_16.pdf.

¹¹ Работен документ на службите на Комисията „Оценка на изпълнението от държавите членки на Препоръка (ЕС) 2022/915 на Съвета от 9 юни 2022 г. относно оперативното сътрудничество в областта на правоприлагането“, 31.1.2025 г., SWD(2025) 36 final, 31.1.2025 г.

¹² Решение на Съда на ЕС от 4 юли 2024 г., *FP и др.*, C-760/22, EU:C:2024:574; решение на Съда на ЕС от 6 юни 2024 г., *AVVA и др.*, съединени дела C-255/23 и C-285/23, EU:C:2024:462; решение на Съда на ЕС от 18 декември 2025 г., C-325/24, *Bissili*, EU:C:2025:989.

- 2) изготвянето на общи правила за искане на помощ, за да се улесни дистанционното участие от друга държава членка на заподозрени лица, обвиняеми лица и жертви в съдебните заседания по наказателни дела.

Преодоляването на тези недостатъци би допринесло за по-ефективното съдебно сътрудничество и би повишило взаимното доверие между държавите членки.

По отношение на първата цел предложението се стреми да гарантира по-единно тълкуване и прилагане на основните разпоредби на директивата във всички участващи държави членки, като бъдат изяснени понятията и процедурните правила, довели до различни национални практики. По-специално то има за цел да осигури по-голяма правна сигурност по отношение на: i) използването на доказателства за други цели и последващото им предаване; ii) определението на понятието „далекосъобщения“ и процедурните аспекти на процедурата за уведомяване за прихващане, без да е необходима техническа помощ от друга държава членка; iii) определението за „издаващ орган“; и iv) процедурите за искане за използването като доказателство на информация, обменена преди това между правоприлагащите органи или спонтанно обменена между съдебните органи.

В предложението също така се определят правила относно използването на технически записващи устройства и относно трансграничното наблюдение за целите на събирането на доказателства и се изяснява взаимодействието между ЕЗР и мерките за трансгранично наблюдение съгласно член 40 от Шенгенската конвенция. Освен това с него се цели да се подобри навременното изпълнение на определени процесуално-следствени действия, което предполага събиране на доказателства в реално време, като например контролирани доставки, както и прихващане на далекосъобщения и трансгранично наблюдение. Това ще бъде постигнато, като се даде възможност за предварително изпълнение на такива процесуално-следствени действия, когато това е строго необходимо, за да се гарантира, че те продължават да бъдат ефективни. Това е особено важно при разследванията на организираната престъпност, при които използването на тези специални техники за разследване е от съществено значение за събирането на доказателства. Освен това с предложението се отстраняват недостатъците, установени във формуляра за ЕЗР. По този начин предложението има за цел да укрепи практическото функциониране на общата рамка за получаване на доказателства по трансгранични дела, включително като се намалят правните неясноти, които могат да доведат до забавяния, откази за изпълнение или непоследователни процесуални гаранции.

Що се отнася до втората цел, резултатите от консултациите показаха, че само някои държави членки имат специални правила относно трансграничното дистанционно участие в съдебни заседания по наказателни дела, като съдържанието на тези правила се различава значително. В някои случаи националните рамки дори не предвиждат участието на органи от държавата членка, в която се намира лицето. Тази разпокъсаност не само създава проблеми по отношение на защитата на процесуалните права на засегнатите лица, но и възпрепятства ефективното съдебно сътрудничество. За да бъдат справедливи производствата и за да е възможно ефективното използване на технологиите за видеоконферентна връзка в трансграничните наказателни производства, е необходимо да бъдат въведени общи процедури, стандарти и подходящи гаранции. По този начин се повишава ефективността на съдебното сътрудничество и се укрепва взаимното доверие в пространството на свобода, сигурност и правосъдие на ЕС.

Следователно целта на предложените правила относно дистанционното участие в съдебните заседания по наказателни дела е главно да се гарантира, че се упражнява по-ефективно правото на лицата да присъстват на съдебния процес и да участват ефективно в съдебните заседания, гарантирано от правото на Съюза в членове 47 и 48 от Хартата на основните права на ЕС и Директива (ЕС) 2016/343¹³. На практика лицата, участващи в наказателно производство, които са упражнили правото си на свободно движение и живеят или пребивават временно в друга държава членка, могат да предпочетат, при конкретните обстоятелства по делото, да участват дистанционно, вместо да пътуват, за да присъстват лично. Освен това те могат да са изправени пред обосновани пречки да присъстват физически на изслушванията в държавата членка, провеждаща производството, като например ограничения, свързани със здравето, отговорности за полагане на грижи, ограничения, свързани с лишаване от свобода в друга държава членка, или други основателни причини. В такива ситуации, макар да иска да участва в съдебните заседания, засегнатото лице може де факто да бъде принудено от обстоятелствата да се откаже от правото си да присъства на съдебния процес просто защото не може да пътува, за да присъства лично. Следователно, като улеснява дистанционното участие, инициативата има за цел да намали броя на задочните трансгранични съдебни процеси и да гарантира, че упражняването на правото на свободно движение в рамките на Съюза на практика не намалява ефективното упражняване на процесуалните права в наказателното производство. Освен това се очаква по-специално инициативата да намали рисковете от вторично виктимизиране на жертвите на престъпления чрез ограничаване, когато е целесъобразно, на необходимостта от многократно пътуване, ненужно излагане на стресираща среда или пряка конфронтация със заподозряното или обвиняемото лице в трансгранични ситуации.

Второ, когато не е необходимо или пропорционално да се прилагат принудителни мерки и предаване, дистанционното участие може, когато е целесъобразно, да представлява алтернатива на физическото предаване на лицето съгласно Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета¹⁴.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

С настоящото предложение за преработване се укрепва правната рамка на ЕС за инструментите за трансгранично съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, като се запълват пропуските, установени в директивата, и се поддържа съгласуваност с други инструменти.

Предложените целенасочени изменения на ЕЗР са в съответствие със и допълват съществуващите инструменти на Съюза в областта на сътрудничеството по наказателноправни въпроси, включително:

- Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз¹⁵ — като се установява процедура за искане на

¹³ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1—11).

¹⁴ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1).

¹⁵ Конвенция, съставена от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз (ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 3).

съгласие за използването като доказателство на информация, която преди това е била обменена спонтанно между съдебните органи съгласно тази конвенция;

- Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген —като се изяснява връзката между член 40 от нея относно трансграничното наблюдение и рамката на ЕЗР;
- Директивата относно обmena на информация между правоприлагащите органи¹⁶ — като се определя процедура за искане на съгласие за използването като доказателство на информация, обменена преди това между правоприлагащите органи съгласно посочената директива.

Освен това инициативата е в съответствие и създава преки връзки с регламентите за Евроюст¹⁷ и Европейската прокуратура¹⁸, както и с Решението на Съвета относно Европейската съдебна мрежа¹⁹.

По отношение на новите правила за искане на помощ, за да се улесни дистанционното участие в съдебни заседания по наказателни дела от друга държава членка, чрез европейска заповед за дистанционно участие (ЕЗДУ) с предложението се запълва настоящ пропуск в достиженията на правото на Съюза, които уреждат дистанционното участие само в конкретен контекст и за ограничени цели.

С Регламент (ЕС) 2023/2844²⁰ се създава правна рамка за използването на видеоконферентна връзка и други технологии за комуникация от разстояние при трансгранични производства. По отношение на наказателноправните въпроси член 6 от посочения регламент предоставя правно основание за използването на видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние за изслушването на заподозрени лица, обвиняеми, осъдени лица и други засегнати лица в рамките на ограничен брой процедури за съдебно сътрудничество, изрично посочени в тази разпоредба²¹. С новата рамка се установяват специални договорености за

¹⁶ Директива (ЕС) 2023/977 на Европейския парламент и на Съвета от 10 май 2023 г. относно обmena на информация между правоприлагащите органи на държавите членки и за отмяна на Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета (ОВ L 134, 22.5.2023 г., стр. 1).

¹⁷ Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 138).

¹⁸ Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ЕРРО) (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

¹⁹ Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130).

²⁰ Регламент (ЕС) 2023/2844 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2023 г. относно цифровизацията на съдебното сътрудничество и на достъпа до правосъдие по трансгранични гражданскоправни, търговскоправни и наказателноправни въпроси и за изменение на определени актове в областта на съдебното сътрудничество (ОВ L, 2023/2844, 27.12.2023 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

²¹ Изчерпателният списък на правните актове, посочени в член 6 от Регламента относно цифровизацията, обхваща: а) Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета относно европейската заповед за арест, и по-специално член 18, параграф 1, буква а) от него; б) Рамково решение 2008/909/ПВР относно трансфера на затворници, и по-специално член 6, параграф 3 от него; в) Рамково решение 2008/947/ПВР относно взаимното признаване на съдебни решения и решения за пробация, и по-специално член 17, параграф 4 от него; г) Рамково решение 2009/829/ПВР относно взаимното признаване на актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане, и по-специално член 19, параграф 4 от него; д)

дистанционното участие на заподозрени лица, обвиняеми лица и жертви на престъпления в съдебни заседания по главното производство, в които те участват, от разстояние от друга държава членка. По този начин се запълва регулаторен пропуск в съществуващата рамка на Съюза относно цифровизацията на наказателното правосъдие, която беше ограничена до цифровизирането на съдебните заседания в процедурите за съдебно сътрудничество.

Член 24 от директивата урежда разпитите чрез видеоконферентна връзка или друго аудио-визуално предаване за доказателствени цели. Съгласно тази разпоредба може да бъде издадена ЕЗР с цел да се разпита чрез видеоконферентна връзка свидетел, вещо лице, заподозряно лице или обвиняемо лице, намиращи се в друга държава членка, с цел събиране на доказателства. Както Съдът на ЕС поясни, член 24 се прилага за разпит с цел събиране на доказателства, чието изпълнение не надхвърля необходимото за тази цел²².

За разлика от това настоящото предложение има за цел да улесни пълноценното участие от друга държава членка във всички видове съдебни заседания по наказателни дела както в досъдебната, така и в съдебната фаза, по целесъобразност, в зависимост от това дали засегнатото лице е заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление. Пълноценното участие предполага, че засегнатото лице упражнява изцяло процесуалните права, с които се ползва, все едно че присъства физически на съдебното заседание.

По отношение на жертвите на престъпления в член 17 от Директива 2012/29/ЕС²³ се предвижда възможността жертвите, намиращи се в друга държава членка, да бъдат изслушвани чрез технология за видеоконферентна връзка, като от държавите членки се изисква да улесняват, доколкото е възможно съгласно правото на Съюза и националното право, участието на жертвите чрез видеоконферентна връзка, като се взема предвид тяхната роля в производството. Поради това настоящото предложение допълва тази рамка, като определя специални правила и гаранции относно дистанционното участие на жертвите в съдебните заседания по наказателни дела, включително правила относно процесуалните гаранции, техническите договорености и ефективното участие.

Предложението също така е в пълно съответствие с достиженията на правото на Съюза относно процесуалните права в наказателното производство. В член 8 от Директива (ЕС) 2016/343 е залегнало правото на заподозрените и обвиняемите да присъстват на съдебния процес. Без да се засягат това право и стандартите, определени в посочената директива за задочно провеждане на съдебните процеси, настоящото предложение има за цел да засили упражняването на правото на лицата да присъстват на съдебния процес. Това се постига, като се дава възможност на засегнатите лица да участват дистанционно в съдебните заседания чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние, когато са изпълнени строги условия и

Директива 2011/99/ЕС относно европейската заповед за защита, и по-специално член 6, параграф 4 от нея; в) Регламент (ЕС) 2018/1805 относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация, и по-специално член 33, параграф 1 от него.

²² Решение на Съда на ЕС от 18 декември 2025 г., C-325/24, *Bissili*, EU:C:2025:989, т. 59.

²³ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57).

редица гаранции. Същевременно предложението има за цел да гарантира, че процесуалните права и гаранции, предвидени да бъдат упражнявани лично, могат да бъдат ефективно упражнявани и от разстояние, когато е необходимо.

Новите разпоредби относно ЕЗДУ допринасят за подобряване на достъпа до правосъдие при трансгранични наказателни производства. Те дават възможност на заподозрените лица, обвиняемите лица и жертвите на престъпления, които живеят, са задържани или временно пребивават в друга държава членка по основателни причини, да участват ефективно в наказателното производство, без да е необходимо да пътуват до издаващата държава. По този начин предложението може, при подходящи обстоятелства, да представлява алтернатива на физическото предаване съгласно Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета, когато в конкретния случай не се счита за необходимо да се предприема принудителна мярка и преследваната цел е ограничена до осигуряване на участието на лицето в разпит или в съдебния процес срещу него.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Настоящият пакет от инициативи в областта на наказателното правосъдие преследва съгласувана и допълваща се цел: укрепване на капацитета на Съюза за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на тежка престъпност с трансгранично измерение в една все по-сложна среда на сигурността. Като се модернизират правните рамки, уреждащи сътрудничеството между правоприлагащите, съдебните и други съответни органи, с пакета се цели да се засилят ефективността, съгласуваността и оперативната съвместимост на архитектурата за вътрешна сигурност на Съюза.

Предложените преразглеждания на регламентите за Европол и Евроюст са в основата на тези усилия. Европол и Евроюст изпълняват различни, но допълващи се функции в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие: Европол подкрепя предотвратяването, разкриването и разследването на престъпни дейности, а Евроюст улеснява съдебното сътрудничество и осигурява ефективни последващи действия от страна на прокуратурата и съдебната власт. Поради това с пакета се цели да се засилят сътрудничеството и взаимното допълване между двете агенции, както и с други съответни участници от Съюза в областта на правосъдието и вътрешните работи и архитектурата за борба с измамите, за да се гарантира непрекъснатост между действията по правоприлагане и последващите съдебни действия на всички етапи от веригата на наказателното правосъдие.

В този контекст измененията на рамката на европейската заповед за разследване и на правилата за защита на данните, приложими в областта на правосъдието и вътрешните работи, допълнително допринасят за постигането на тази цел чрез улесняване на ефективното трансгранично сътрудничество, подобряване на условията за обмен на информация и осигуряване на съгласувана правна рамка, адаптирана към оперативните реалности и технологичното развитие. Вzeti заедно, мерките, предложени в настоящия пакет, ще подобрят способността на Съюза да реагира на променящите се заплахи за сигурността при пълно зачитане на основните права, върховенството на закона и разделението на отговорностите между различните участници.

Настоящото предложение е съгласувано със съответните политики на Съюза, по-специално поради следните причини:

- То допринася за постигането на целите на стратегията ProtectEU²⁴, в която се подчертава необходимостта от засилване на съдебното сътрудничество и предоставяне на по-ефективни инструменти за борба с тежката и организираната престъпност и тероризма в една все по-транснационална и цифрова среда.
- То е в съответствие с целите на съобщението на Комисията „Цифрово правосъдие@2030“²⁵, с което се насърчава цифровизацията на правосъдните системи, включително разработването на сигурни цифрови инструменти и използването на оперативно съвместими технологии за видеоконферентна връзка с цел подобряване на ефикасността, достъпността и устойчивостта на съдебните производства в целия Съюз. В съобщението по-специално дистанционното участие в съдебни заседания по наказателни дела от друга държава членка чрез видеоконферентна връзка беше определено като област, в която Комисията да предприеме бъдещи действия (действие 9).
- То е част от пътната карта за законен и ефективен достъп до данни за целите на правоприлагането²⁶, в рамките на която беше поет ангажимент да се оцени необходимостта от допълнително укрепване на ЕЗР с цел повишаване на ефективността на трансграничните искания за законно прихващане.
- То е част от стратегията на ЕС за борба с наркотиците²⁷, в която се посочва необходимостта от укрепване на ЕЗР като част от стратегическия приоритет за засилване на съдебното сътрудничество с цел подобряване на сигурността и защита на обществото.
- То е в пълно съответствие с достиженията на правото на Съюза в областта на защитата на личните данни, по-специално Регламент (ЕС) 2016/679²⁸, Директива (ЕС) 2016/680²⁹ и Регламент (ЕС) 2018/1725³⁰, тъй като в него се предвижда, че обработването на лични данни, извършвано съгласно

²⁴ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „[ProtectEU: европейска стратегия за вътрешна сигурност](#)“, (COM(2025)148 final).

²⁵ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „[Цифрово правосъдие@2030](#)“ (COM(2025) 802 final).

²⁶ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Пътна карта за законен и ефективен достъп до данни за целите на правоприлагането“, COM/2025/349 final.

²⁷ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета „Стратегия на ЕС за борба с наркотиците“, 4.12.2025 г., COM(2025) 743 final.

²⁸ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1—88).

²⁹ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

³⁰ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

предложената директива, трябва да е в съответствие с приложимата рамка на Съюза за защита на данните.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Правното основание на инициативата е член 82, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

В член 82, параграф 1 от ДФЕС се предвижда, че съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза се основава на принципа на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения. С него Съюзът се оправомощава да приема мерки, наред с другото, за определяне на правила и процедури за гарантиране на признаването в целия Съюз на всички видове присъди и съдебни решения.

Подобно на други съществуващи инструменти за взаимно признаване директивата беше приета въз основа на член 82, параграф 1 от ДФЕС. Следователно запазването на член 82, параграф 1 от ДФЕС като правно основание гарантира съгласуваност с първоначалния избор и отразява целта и съдържанието на измененията, въведени чрез инициативата за преработване.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Директивата вече е установена на равнището на ЕС като инструмент за трансгранично съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси с цел събиране на доказателства. Поради самото си естество директивата разглежда трансгранични въпроси, които не могат да бъдат ефективно разгледани от отделните държави членки, действащи самостоятелно. ЕС вече упражни правомощията си, като прие директивата, и поради това допълнителните действия следва също да бъдат предприети на равнището на ЕС.

Що се отнася до конкретните изменения, с които се въвеждат правила за улесняване на дистанционното участие в съдебни заседания по наказателни дела, когато заподозряното лице, обвиняемото лице или жертвата на престъпление се намира в друга държава членка, поради трансграничния характер на този въпрос нито една държава членка не може да установи тези правила самостоятелно.

Отговорите, получени по време на обществените и целевите консултации, потвърждават, че действията на ЕС в тази област вероятно ще доведат до по-добри резултати в сравнение с действията на държавите членки. Съветът отчете, че предизвикателствата, които тази инициатива има за цел да преодолее, изискват действия, които надхвърлят националното равнище. Следователно настоящото предложение отговаря на въпросите, повдигнати от държавите членки, както е обяснено по-горе.

Като се имат предвид трансграничното измерение на посочените по-горе въпроси и фактът, че Съюзът вече е упражнил правомощията си в тази област, предложението трябва да бъде прието на равнището на ЕС, за да се постигнат целите.

- **Пропорционалност**

Предложението е в съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, тъй като то не надхвърля необходимото за постигането на своите цели. То се основава на съществуващите инструменти за взаимно признаване и цифрова инфраструктура на равнището на Съюза, като по този начин се ограничава допълнителната административна и финансова тежест.

Предложените целенасочени изменения на ЕЗР са ограничени до опасенията, установени от Съвета в рамките на десетия кръг на взаимни оценки и други доклади, посочени в раздела на настоящия обяснителен меморандум, представящ контекста. В настоящото предложение са изложени вариантите, които предполагат най-малка намеса в националните системи за наказателно правосъдие на държавите членки, като същевременно се основават на общата рамка на директивата.

Предложените правила за дистанционно участие в съдебните заседания по наказателни дела отговарят на исканията, отправени от държавите членки по време на взаимната оценка на директивата. Инициативата създава целенасочена рамка, която се ограничава до улесняването на държавите членки при издаването и признаването на искания за дистанционно участие на лица в съдебни заседания по наказателни дела. Тя не хармонизира националните наказателни производства в по-широк план на вътрешно равнище. Използването на ЕЗДУ в отделните случаи остава по преценка на държавите членки и подлежи на оценка на пропорционалността и целесъобразността във всеки отделен случай. Като общо правило дистанционното участие се основава на съгласието на засегнатото лице и е придружено от гаранции, че производството е справедливо и процесуалните права се упражняват ефективно.

Предложението също така зачита процесуалната автономия на държавите членки, тъй като провеждането на съдебните заседания продължава да се урежда от правото на издаващата държава членка и определени мерки за изпълнение, уредени от правото на изпълняващата държава членка.

- **Избор на инструмент**

Целта на настоящото предложение е да се предвидят целенасочени изменения на директивата, за да се преодолеят пропуските, несъответствията и недостатъците, установени в хода на прилагането и оценката на директивата. Като се има предвид целевият им характер, използването на същия правен инструмент е най-подходящият избор за въвеждане на измененията, а преработването се счита за най-подходящата техника за замяна и отмяна на директивата.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Основният референтен документ за оценката на директивата е окончателният доклад за взаимните оценки. В доклада се констатира, че директивата се е превърнала в ефективен и широко използван инструмент за съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси в целия Европейски съюз и че като цяло се счита, че

системата функционира добре. В него обаче се посочват няколко правни и оперативни предизвикателства. По-специално в доклада се призовава за целенасочени изменения по отношение на: i) използването на доказателства за други цели; ii) прихващането на далекосъобщения; iii) използването на технически записващи устройства и трансграничното наблюдение; и iv) използването като доказателство на информация, обменена преди това между правоприлагащите органи или спонтанно обменена между съдебните органи. В него също така се подчертава, че практикуващите специалисти са изтъкнали практическите трудности, свързани със сложността на стандартния формуляр за ЕЗР, проблеми с превода и забавяния при изпълнението. Освен това в доклада се предлага да се разгледа въпросът за обвиняемите лица, които участват дистанционно в съдебния процес срещу тях. Като цяло в оценката се препоръчва допълнително законодателно изясняване и по-голяма хармонизация с цел да се подобрят правната сигурност, ефикасността и съгласуваността при прилагането на директивата.

- **Консултации със заинтересованите страни**

При изготвянето на предложението Комисията проведе обширни консултации през 2025 г. и 2026 г. Консултациите бяха насочени към широк кръг заинтересовани страни, представляващи гражданите, публичните органи, представителите на академичните среди, агенциите и органите на ЕС, европейските сдружения на адвокатите на защитата и други заинтересовани страни.

Консултациите се състояха от: i) целеви консултации с органите на държавите членки, Евроюст, ЕСМ, Европейската прокуратура, Европол, Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA), Европейската асоциация на адвокатите по наказателноправни дела и Съвета на адвокатурите и правните общества в Европа; ii) обратна информация от обществеността относно поканата за предоставяне на данни, която включваше становища от академичните среди; iii) три специални срещи с експерти от органите на държавите членки³¹ и iv) среща с Експертната група по въпросите на наказателното право към Комисията³².

Като цяло е налице широк консенсус, че ЕС следва да разгледа установените проблеми чрез целенасочени изменения на директивата.

По-специално много експерти признаха предизвикателствата, свързани с използването на определени процесуално-следствени действия за събиране на доказателства в трансграничен контекст, особено трансграничното наблюдение за целите на събирането на доказателства и техническите записващи устройства (за събиране на данни за местоположението, аудио или визуални данни). Беше изразена обща подкрепа за включването на специални разпоредби по тези въпроси в директивата. Няколко експерти счетоха, че би било полезно да се даде определение на понятието „прихващане на далекосъобщения“ в директивата. Някои експерти също така счетоха, че е налице възможност да се изясни процедурата за уведомяване за прихващане, при което не е необходима техническа помощ от друга държава членка.

Мненията на заинтересованите страни се различаваха по въпроса дали е необходимо да се изяснят правилата относно използването на доказателства за други цели. Някои експерти обаче подкрепиха използването на опростена процедура за определянето на специални условия за използване на получените доказателства и за искане за отмяна на

³¹ Трите специални експертни срещи се проведоха на 31 март 2025 г., 2 юли 2025 г. и 5 май 2026 г.

³² Срещата се проведе на 14 май 2025 г.

тези условия, за да се запазят гъвкавостта и ефективността на трансграничните разследвания. Няколко заинтересовани страни счетоха, че е необходимо да се определи процедурата за искане за използването като доказателство на информация, обменена преди това между правоприлагащите органи, докато други подчертаха, че новите правила следва да отчитат различията в националните правни рамки. По подобен начин консултациите показаха, че националното законодателство и практика се различават по отношение на това кога информацията, която е била „спонтанно обменена“ от съдебните органи, може да се използва като доказателство, от което може да се предположи, че са необходими специални правила. Консултациите показаха също така необходимостта от допълнителни ограничени разяснения в директивата, като например относно обхвата на ЕЗР и относно определението за „издаващ орган“. Беше изразена и необходимостта от съдебно обучение и разработване на наръчници или допълнителни насоки, особено с цел да се изясни връзката между ЕЗР и други инструменти, както и по отношение на използването на ЕЗР за трансгранично признаване и изпълнение на специални разузнавателни средства. Освен това използването на допълнителни инструменти, като атласа на ЕСМ и Fiches Belges, беше счетоно за полезно, за да се гарантира безпроблемното прилагане на ЕЗР, особено в случаите, когато различията в практиките и законодателството на държавите членки относно специалните процесуално-следствени действия създават предизвикателства за сътрудничеството. Експертите считат, че е необходимо тези инструменти да се актуализират редовно, за да отразяват промените в законодателството, компетентните органи и практическите изисквания на държавите членки, като по този начин се гарантира тяхната постоянна надеждност и полезност за практикуващите специалисти.

Заинтересованите страни изразиха широка подкрепа за целта да се улесни трансграничното дистанционно участие в наказателни производства чрез специална правна рамка на Съюза. Те обаче подчертаха необходимостта да се запази справедливостта на производството и ефективното упражняване на процесуалните права на засегнатите лица. Повечето държави членки и експерти споделиха мнението, че дистанционното участие в съдебни заседания следва да се урежда от процесуалното право на издаващата държава членка във всяко едно отношение, с изключение на проверките на самоличността и техническите условия за видеоконферентна връзка, които следва да се уреждат от процесуалното право на изпълняващата държава членка.

Някои експерти се съгласиха, че в дистанционен контекст следва да се прилагат същите гаранции и средства за правна защита като тези, които се прилагат за присъственото участие в съдебни заседания. Въпреки това повечето заинтересовани страни подчертаха необходимостта от специални предпазни мерки, по-специално по отношение на: i) съгласието на лицето, за което се отнася ЕЗДУ; ii) наличието на поверителен канал за комуникация между засегнатото лице и неговия адвокат; iii) специални корективни мерки в случай на технически повреди; и iv) защитата на уязвимите лица и децата. Този принос беше отразен в предложението.

Заинтересованите страни обаче изразиха различни позиции относно: i) възможността (и обхвата) на изключенията от изискването за съгласие; ii) вида на органите, компетентни за проверки на самоличността и процесуални действия в изпълняващата държава членка; и iii) наличието на специални средства за правна защита в допълнение към вече съществуващите съгласно правото на издаващата държава членка. Например повечето държави членки призоваха за ограничени изключения от необходимостта да се получи съгласието на засегнатото лице при изключителни обстоятелства, но организациите на адвокатите на защитата като цяло се противопоставиха на такива дерогации. Следователно в предложението беше възприет балансиран подход, като

съгласието на засегнатото лице се запазва като задължително условие за издаването на ЕЗДУ, и същевременно се позволява тясно формулирана дерогация при спазване на строги гаранции и съдебен надзор.

По-подробно обобщение на резултатите от консултациите на Комисията ще бъде включено в работен документ на службите на Комисията, който ще придружава настоящото предложение.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Освен горепосочените консултации със заинтересованите страни Комисията събра и използва експертни становища от други източници.

По-специално предложението се основава на окончателния доклад за взаимните оценки, докладите на Евроюст и ЕСМ и техническите и политическите дискусии на Форума на високо равнище относно бъдещето на наказателното правосъдие.

По отношение на правилата за дистанционно участие в съдебни заседания по наказателни дела в предложението се вземат предвид и: i) резултатите от научноизследователски проект относно цифровизацията на правата на защита в наказателните производства, финансиран от Европейската комисия по програма „Правосъдие“³³; ii) докладът на FRA „Цифровизиране на правосъдието: подход, основан на основните права“³⁴ и iii) предварителните резултати от обсъжданията на работни конференции по този въпрос³⁵.

- **Оценка на въздействието**

В настоящия случай дерогацията от изискването за извършване на оценка на въздействието беше счетена за обоснована поради две основни причини: липсата на варианти и липсата на съответни отрицателни икономически, социални или екологични въздействия. Директивата вече беше подложена на цялостна ретроспективна оценка като част от десетия кръг на взаимни оценки, което доведе до конкретни препоръки за разглеждане на въпроси, които все още не са обхванати от директивата или от изменения на други действащи разпоредби. Работата, извършена от Съвета по време на десетия кръг на взаимни оценки, доведе до заключението, че наборът от осъществими алтернативи на политиката е ограничен. Настоящото преразглеждане се основава на тази работа. Както основната директива, първоначално приета въз основа на инициатива на държавите членки, така и предложените изменения са предимно от техническо и процедурно естество. Тяхното въздействие ще бъде предимно върху публичните органи, участващи в трансграничното съдебно сътрудничество. Очаква се всяко въздействие върху физическите или юридическите лица да бъде положително, тъй като измененията имат за цел да засилят правната сигурност, да подобрят ефективността на съществуващите процедури и да улеснят достъпа до правосъдие чрез използването на дистанционно участие в съдебните заседания по наказателни дела.

Тъй като инициативата е насочена към трансгранични по своята същност въпроси, тя не поражда конкретни опасения във връзка със субсидиарността. Очаква се всички

³³ <https://www.law.kuleuven.be/linc/english/research/researchdigirights.html>.

³⁴ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2025-digitalising-justice-fundamental-rights-approach_en.pdf.

³⁵ Работна конференция относно използването на видеоконферентни връзки за съдебни цели по трансгранични наказателни дела в ЕС, проведена на 20 януари 2026 г. и организирана от нидерландското министерство на правосъдието и Университета „Еразъм“ в Ротердам; годишна конференция на LEAP за 2026 г. „Справедливи съдебни процеси“.

разходи за публичните органи, свързани с прилагането на измененията, да бъдат компенсирани от повишаването на ефективността при трансграничните наказателни разследвания и наказателни преследвания, както и от намаляването на закъсненията, прехвърлянията и свързаната с тях оперативна тежест. Тъй като инициативата е насочена към трансгранични по своята същност въпроси, тя не поражда конкретни опасения във връзка със субсидиарността. При липсата на оценка на въздействието предложението ще бъде придружено от работен документ на службите на Комисията, в който ще бъдат представени контекстът на политиката, определянето на проблема, направеният избор на политиката и очакваното въздействие, включително резултатите от консултациите със заинтересованите страни и бъдещите механизми за мониторинг.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

В съответствие с Програмата на Комисията за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) всички инициативи, насочени към преразглеждане на съществуващото законодателство на ЕС, следва да бъдат насочени към опростяване на намаляване на административната тежест за държавите членки.

Както основната директива, така и предложените изменения са предимно от техническо и процедурно естество. Тяхното въздействие ще бъде предимно върху публичните органи, участващи в трансграничното съдебно сътрудничество. Очаква се всяко въздействие върху физическите или юридическите лица да бъде положително, тъй като измененията имат за цел да засилят правната сигурност, да подобрят ефективността на съществуващите процедури и да улеснят достъпа до правосъдие чрез използването на дистанционно участие в съдебните заседания по наказателни дела.

Очаква се всички разходи за публичните органи, свързани с прилагането на измененията, да бъдат компенсирани от повишаването на ефективността при трансграничните наказателни разследвания и наказателни преследвания, както и от намаляването на закъсненията, прехвърлянията и свързаната с тях оперативна тежест.

Не се очаква въздействие върху МСП и конкурентоспособността.

- **Основни права**

Предложението е в съответствие с основните права и принципи, признати в Хартата, по-специално правото на справедлив съдебен процес и на ефективни правни средства за защита и правото на защита, залегнали в членове 47 и 48 от Хартата и в член 6 и член 13, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ). То се основава на шестте директиви на ЕС относно процесуалните права на заподозрените и обвиняемите лица в рамките на наказателното производство, по-специално директиви 2010/64/ЕС³⁶, 2012/13/ЕС³⁷, 2013/48/ЕС³⁸, (ЕС) 2016/343, (ЕС) 2016/800³⁹ и (ЕС)

³⁶ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

³⁷ Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

³⁸ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

2016/1919⁴⁰, както и Директива 2012/29/ЕС относно правата на жертвите на престъпления.

Директивата защитава основните права, като включва гаранции в цялата рамка за ЕЗР и други мерки за получаване на доказателства по наказателноправни въпроси. По-специално в директивата се предвиждат специални разпоредби, предназначени да гарантират, че издаването или потвърждаването на ЕЗР се придружава от гаранции, свързани със зачитането на основните права на засегнатото лице. Директивата също така позволява на изпълняващия орган да гарантира, че при изпълнението на ЕЗР се спазват принципът на пропорционалност и процесуалните и основните права на засегнатото лице. Освен това прилагането на специални процесуални механизми, като например процедурите за уведомяване за трансгранични процесуално-следствени действия, които не изискват помощ от друга държава членка, гарантират, че държавата членка, в която се намира лицето, обект на действието, е информирана и може да се намеси, когато действието не би било разрешено при сходен национален случай.

Предложените правила за дистанционно участие в съдебни заседания по наказателни дела определят ясни и строги условия за издаването и изпълнението на ЕЗДУ, както и свързани с тях процесуални гаранции и средства за правна защита. Тези правила гарантират, че дистанционното участие в изслушванията не се извършва по начин, който подкопава справедливостта на производството или упражняването на процесуалните права. По-специално задължението да се получи съгласието на лицето, засегнато от ЕЗДУ, цели да гарантира, че изпълнението на ЕЗДУ продължава да бъде съвместимо със защитата на основните права, залегнали в Хартата, и по-специално с правото на лично присъствие на съдебния процес. Дерогация от това изискване за съгласие е разрешена само в изключителни и ясно определени ситуации, които представляват допустими ограничения в съответствие с член 52 от Хартата. Освен това изискването заподозряното или обвиняемото лице да бъде представлявано от упълномощен адвокат, намиращ се в издаващата държава членка, представлява допълнителна гаранция за ефективното упражняване на правата на защита.

Предложените правила относно дистанционното участие в наказателното производство са в съответствие със съдебната практика както на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ), така и на Съда на ЕС. Въпреки че ЕСПЧ последователно признава, че физическото присъствие на обвиняемото лице в съдебната зала е важен елемент от правото на справедлив съдебен процес, той също така е постановил, че участието в съдебни заседания чрез видеоконферентна връзка само по себе си не е несъвместимо с правото на справедливо и публично изслушване, при условие че засегнатото лице е в състояние: i) да следи производството; ii) да вижда и чува лицата, участващи в съдебното заседание; iii) да бъде видяно и чуто без технически пречки; и iv) да комуникира ефективно и поверително със своя адвокат⁴¹. Предложението отразява

³⁹ Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1).

⁴⁰ Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

⁴¹ ЕСПЧ, решение от 5 октомври 2006 г., Marcello Viola c/y Италия, ECLI:CE:ECHR:2006:1005JUD004510604, т. 65—67, и ЕСПЧ, решение от 27 ноември 2007 г., Ascianto c/y Италия, ECLI:CE:ECHR:2007:1127JUD003579502, т. 62—73; ЕСПЧ, решение от 16 февруари 2016 г., Yevdokimov и др. c/y Русия, ECLI:CE:ECHR:2016:0216JUD002723605, т. 43;

всички тези стандарти и, както е посочено по-горе, установява редица допълнителни гаранции.

Предложените правила вземат предвид и съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз, по-специално дело C-760/22⁴². По това дело Съдът поясни, че тъй като член 8, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/343 не урежда изрично въпроса за дистанционното участие в наказателното производство, тази разпоредба не може да изключи възможността обвиняемото лице, което изрично поиска това, да бъде допуснато да участва в съдебните заседания чрез видеоконферентна връзка. Съдът на ЕС също така потвърди, че когато държавите членки позволяват на обвиняемото лице да упражни правото си да участва дистанционно в съдебния процес, тези правила не следва да подкопават целта на Директива (ЕС) 2016/343, която е да се укрепят правото на справедлив съдебен процес в наказателното производство, презумпцията за невинност и правото на защита, залегнали в Хартата и ЕКПЧ.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Инициативата има отражение върху бюджета, по-специално в резултат на нейните компоненти, свързани с цифровизацията. Това включва работа в рамките на Комисията за правни действия, в областта на политиката и за координация, както и техническа работа по разработването, адаптирането, изпитването, поддръжката на децентрализираната информационна система и нейните компоненти.

В законодателната обосновка за финансовото и цифровото отражение, която придружава настоящото предложение, са показани отражението върху бюджета и необходимите човешки и административни ресурси.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Комисията ще провери дали разпоредбите, изменени с настоящата директива, са правилно и ефективно транспонирани в националното законодателство на всички участващи държави членки. По време на етапа на транспониране Комисията ще организира семинари за транспониране с всички държави членки.

В предложението се предвижда събирането на статистически данни, така че Комисията да може да наблюдава прилагането на директивата и да представи съответния доклад на Европейския парламент и на Съвета.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Като се има предвид, че предложението съдържа нови правни задължения в сравнение със съществуващата директива, ще бъде необходимо заедно с уведомлението за мерките за транспониране да се изпратят обяснителни документи, включително например таблица на съответствието между националните разпоредби и директивата. Целта е да се гарантира, че мерките за транспониране, които държавите членки добавят към съществуващото законодателство, са ясно разпознаваеми.

ЕСПЧ, решение по дело Sakhnovskiy c/y Русия (жалба № 21272/03), ECLI:CE:ECCHR:2010:1102JUD002127203, т. 98.

⁴² Решение на Съда на ЕС от 4 юли 2024 г., FP и др. (Procès par visioconférence), C-760/22, EU:C:2024:574.

Освен това е вероятно националните мерки за транспониране на настоящото предложение да бъдат транспонирани от държавите членки в няколко правни текста. Поради тази причина е необходимо държавите членки да предоставят на Комисията обяснителен документ, в който се съдържа текстът на разпоредбите, приети при транспонирането на настоящата директива. Документът следва също така да показва как тези разпоредби взаимодействат с разпоредбите, които вече са били приети за транспониране на директивата, и с разпоредбите, обхванати от други съответни политики на ЕС.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Предлагат се следните промени:

Дял I: Общи разпоредби

Член 1: очертава предмета.

Член 2: списък на важните определения.

Дял II: определя рамката за ЕЗР и други мерки за получаване на доказателства по наказателноправни въпроси

Член 3: определя ЕЗР и описва задължението за нейното изпълнение.

Член 4: определя обхвата на ЕЗР.

Член 5: изброява видовете производства, за които може да бъде издадена ЕЗР.

Член 6: определя изискваното съдържание на ЕЗР и формуляра за нея.

Член 7: определя условията за издаване и предаване на ЕЗР.

Член 8: определя процедурата за предаване на ЕЗР между издаващите/изпълняващите органи.

Член 9: особености, ако ЕЗР е свързана с предходна ЕЗР.

Член 10: определя задължението на изпълняващия орган да признае и изпълни ЕЗР.

Член 11: урежда използването на различен вид процесуално-следствено действие и изброява действията, които винаги трябва да бъдат предвидени съгласно правото на изпълняващата държава.

Член 12: изброява основанията за непризнаване или неизпълнение.

Член 13: определя сроковете за признаване или изпълнение.

Член 14: определя правила за предаването на получени доказателства.

Член 15: изброява основанията за отлагане на признаването или изпълнението.

Член 16: предвижда задължения за информирание на издаващия орган.

Член 17: определя правните средства за защита, които трябва да бъдат на разположение.

Член 18: определя правила относно наказателната отговорност на длъжностните лица.

Член 19: определя правила относно гражданската отговорност на длъжностните лица.

Член 20: определя задължението за поверителност.

Член 21: определя условията за последващото използване и последващото предаване на информация или доказателства.

Член 22: предвижда възможността за временно предаване на издаващата държава на задържани лица с цел извършване на процесуално-следствено действие.

Член 23: предвижда възможността за временно предаване на изпълняващата държава на задържани лица с цел извършване на процесуално-следствено действие.

Член 24: предвижда възможността за разпит чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние.

Член 25: предвижда възможност за изслушване на вещи лица или свидетели чрез телефонна конференция.

Член 26: предвижда възможността да се изисква информация за банкови и други финансови сметки.

Член 27: предвижда възможността да се изисква информация за банкови и други финансови операции.

Член 28: урежда процесуално-следствени действия, които изискват събирането на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период.

Член 29: определя специални правила относно разследванията под прикритие.

Член 30: определя специални правила относно трансграничното наблюдение.

Член 31: определя специални правила за искане на прихващане на далекосъобщения с техническата помощ от друга държава членка.

Член 32: определя специални правила относно временните мерки, за да се предотврати загубата на доказателства.

Член 33: определя процедури за уведомяване на държавата членка, където се намира лицето — обект на прихващане, и от която не е необходима техническа помощ.

Член 34: определя процедура за уведомяване на държавата членка относно използването на нейна територия на техническо записващо устройство, без да е необходима техническа помощ от нейна страна.

Член 35: определя процедурата за искане на съгласие за използването като доказателство на обменена преди това информация.

Дял III: създава ЕЗДУ като нов инструмент за взаимно признаване, улесняващ исканията заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление да участва дистанционно в съдебни заседания по наказателни дела от друга държава членка чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние.

Член 36: определя ЕЗДУ.

Член 37: определя условията за издаване на ЕЗДУ.

Член 38: установява процедурата и гаранциите за получаване на съгласието на засегнатото лице.

Член 39: посочва задължителното съдържание на стандартния формуляр на ЕЗДУ.

Член 40: урежда предаването на ЕЗДУ.

Член 41: установява задължението за признаване и изпълнение на ЕЗДУ без допълнителни формалности.

Член 42: предвижда подробни правила относно практическите условия за изпълнение на исканията за ЕЗДУ.

Член 43: определя задължителни и факултативни основания за непризнаване/изпълнение на ЕЗДУ.

Член 44: определя срокове за решенията за признаване и изпълнение на ЕЗДУ.

Член 45: урежда ситуации, при които изпълнението на ЕЗДУ е невъзможно.

Член 46: предвижда задължения за предоставяне на информация между компетентните органи.

Член 47: урежда временните мерки след постановяване на осъдителна присъда.

Член 48: насърчава преките консултации между издаващите и изпълняващите органи.

Член 49: определя приложимите процесуални права.

Член 50: установява правото на ефективни правни средства за защита.

Дял IV: определя общите разпоредби

Член 51: определя правила относно средствата за комуникация.

Член 52: дава възможност за определянето на централни органи в държавите членки.

Член 53: разглежда въпроси, свързани със сътрудничеството с Евроюст и ЕСМ.

Член 54: урежда въпросите, свързани с разходите.

Член 55: предвижда задължения за държавите членки да предоставят статистически данни.

Член 56: предвижда правила за изменение на стандартните формуляри.

Член 57: уточнява правилата за упражняване на делегирането.

Дял V: определя преходните и заключителните разпоредби

Член 58: определя задълженията за уведомяване на компетентните органи.

Член 59: урежда отношенията с други инструменти на ЕС и международни инструменти.

Член 60: определя преходните разпоредби.

Член 61: определя сроковете за транспониране.

Член 62: определя задължение за Комисията да докладва за прилагането на директивата.

Член 63: определя клаузата за отмяна.

Член 64: определя клаузата за влизане в сила.

Член 65: посочва адресатите.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**относно европейската заповед за разследване по наказателноправни въпроси и европейската заповед за дистанционно участие (преработен текст)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 1, ~~буква а)~~ от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁽⁴³⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

↓ НОВ

- (1) Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁴⁴ беше съществено и неколккратно изменяна. Тъй като следва да се направят по-нататъшни изменения и с оглед на постигането на яснота посочената директива следва да бъде преработена.

↓ 2014/41/ЕС съображение 1

- (2) Европейският съюз си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

↓ НОВ

- (3) Тежката и организираната престъпност и тероризмът имат все по-трансграничен характер и представляват заплаха за сигурността в рамките на Съюза. В член 67, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз се изисква Съюзът да се стреми да гарантира високо равнище на сигурност, включително чрез координация и сътрудничество между полицейските и съдебните органи и други компетентни органи, както и чрез взаимно признаване

⁴³ [...]

⁴⁴ Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОБ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

на съдебните решения по наказателни дела. Поради това ефективното трансгранично съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси е от съществено значение, за да се улеснят събирането и предаването на доказателства през границите, като по този начин се подпомага ефективното разследване и наказателно преследване, и за да се даде възможност на Съюза и на държавите членки да реагират ефективно на тези заплахи.

↓ 2014/41/ЕС съображение 2

- (4) Съгласно член 82, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза трябва да се основава на принципа на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения, който след Европейския съвет в Тампере от 15—16 октомври 1999 г. обикновено се разглежда като крайъгълен камък на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Съюза.

↓ 2014/41/ЕС съображение 3
(адаптиран)

~~Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета⁴⁵ отговори на необходимостта от незабавно взаимно признаване на решенията, целящи да се предотврати унищожаването, промяната, преместването, предаването на доказателства или разпореждането с тях. Същевременно, тъй като инструментът е ограничен само до фазата на обезпечаването, решението за обезпечаване трябва да бъде придружено от отделно искане за предаване на доказателствата в държавата, издаваща решението („издаващата държава“) в съответствие с правилата, които се прилагат за взаимомощта по наказателноправни въпроси. В резултат на това е налице двуетапна процедура, която значително намалява ефикасността му. Освен това този режим съществува паралелно с традиционните инструменти за сътрудничество, поради което рядко се използва на практика от компетентните органи.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 4
(адаптиран)

~~Рамково решение 2008/978/ПВР на Съвета⁴⁶ относно Европейската заповед за предаване на доказателства (ЕЗПД) беше прието с оглед прилагането на принципа на взаимно признаване с цел получаване на предмети, документи и данни, които да се използват в производствата с наказателен характер. ЕЗПД обаче се прилага само за доказателствата, които са налични, и поради това обхваща ограничен спектър от съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси по отношение на доказателствата. Поради ограничения му обхват компетентните органи можеха да избират дали да използват новия режим или процедурите за правна взаимомощ, които при всички случаи остават приложими за доказателствата, понастоящем извън обхвата на ЕЗПД.~~

⁴⁵ ~~Рамково решение 2003/577/ПВР на Съвета от 22 юли 2003 г. за изпълнение в Европейския съюз на решенията за обезпечаване на имущество или доказателства (ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 45).~~

⁴⁶ ~~Рамково решение 2008/978/ПВР на Съвета от 18 декември 2008 г. относно европейската заповед за предаване на доказателства с цел получаване на предмети, документи и данни, които да се използват в производствата с наказателен характер (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 72).~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 5
(адаптиран)

~~След приемането на рамкови решения 2003/577/ПВР и 2008/978/ПВР стана ясно, че съществуващата рамка за събиране на доказателства е твърде разпокъсана и усложнена. Ето защо е необходим нов подход.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 6
(адаптиран)

~~В Стокхолмската програма, приета от Европейският съвет на 10 – 11 декември 2009 г., Европейският съвет намери, че следва да продължи работата за установяване на цялостна система за събиране на доказателства при дела с трансгранично измерение въз основа на принципа на взаимно признаване. Европейският съвет посочи, че действащите понастоящем инструменти в тази област съставляват фрагментиран режим и е необходим нов подход, който да се основава на принципа на взаимно признаване, но същевременно да е съобразен и с гъвкавостта на традиционната система за правна взаимопомощ. Поради това Европейският съвет призова за цялостна система, която да замени всички действащи в момента в тази област инструменти, включително Рамково решение 2008/978/ПВР, и което да обхваща, доколкото е възможно, всички видове доказателства, да съдържа срокове за изпълнение и да ограничава максимално основанията за отказ.~~

↓ НОВ

- (5) С Директива 2014/41/ЕС беше създадена европейската заповед за разследване (ЕЗР) като инструмент за трансгранично събиране на доказателства по наказателноправни въпроси. Тази директива беше отговор на добре установената практическа необходимост от всеобхватна рамка, основана на взаимно признаване, за получаването на доказателства по дела с трансгранично измерение. Тя замени предишната разпокъсана система за събиране на доказателства, като същевременно беше взета предвид гъвкавостта на традиционната система за правна взаимопомощ.
- (6) Директива 2014/41/ЕС се прилага от 22 май 2017 г. и е доказала своята ефективност на практика. Въпреки това опитът, натрупан при прилагането ѝ, включително констатациите от десетия кръг на взаимни оценки⁴⁷, разкри области, в които правната рамка следва да бъде укрепена и допълнена, за да се подобри правната яснота и ефективността на трансграничното събиране на доказателства. Това изисква целенасочени законодателни подобрения на ЕЗР, както и улесняване на дистанционното участие на заподозрени лица, обвиняеми лица и жертви на престъпления, намиращи се в друга държава членка, в съдебни заседания по наказателни дела чрез видеоконферентна връзка. Поради това общите правила относно трансграничното съдебно сътрудничество при събирането на доказателства по наказателноправни въпроси съгласно Директива 2014/41/ЕС следва да бъдат допълнително подобрени и развити, за да се

⁴⁷ Одобрени от Координационния комитет в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (CATS) на 21 ноември 2024 г.

гарантира ефективното функциониране на този инструмент и да се подобри съдебното сътрудничество при събирането на доказателства.

- (7) Правната среда в държавите членки по отношение на дистанционното участие на заподозрени лица, обвиняеми лица и жертви на престъпления в съдебни заседания чрез видеоконферентна връзка от друга държава членка понастоящем не е регламентирана на равнището на Съюза. Следователно държавите членки са изправени пред разпокъсаност и непоследователни практики при трансграничното дистанционно участие в съдебни заседания по наказателни дела. В отсъствието на правила на равнището на Съюза физическите лица са изправени пред пречки пред достъпа до правосъдие при упражняването на свободата си на движение, както и пред правна несигурност.
- (8) За да се решат тези въпроси, с настоящото предложение се създава нова правна рамка под формата на европейска заповед за дистанционно участие (ЕЗДУ), която дава възможност за сътрудничество между държавите членки с цел да се улесни ефективното участие от друга държава членка чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние на заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление, когато това лице има статут на страна в производството, в едно или няколко съдебни заседания по наказателни дела. Следователно ЕЗДУ може да се отнася до едно или няколко съдебни заседания в досъдебната или съдебната фаза. Във връзка с жертвите на престъпления Директива 2012/29/ЕС⁴⁸ приканва държавите членки да улеснят исканията на жертвите за дистанционно участие в наказателното производство от друга държава членка, без обаче да се установяват специални правила за тази цел.
- (9) За целите на ЕЗДУ дистанционното участие следва да се разбира като обхващащо пълноценното участие от друга държава членка във всички видове съдебни заседания по наказателни дела както в досъдебната, така и в съдебната фаза, по целесъобразност, в зависимост от това дали засегнатото лице е заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление. Пълноценното участие предполага, че засегнатото лице упражнява изцяло процесуалните права, с които се ползва, все едно че присъства физически на съдебното заседание, включително всяка форма на даване на показания или събиране на доказателства. Следователно пълноценното участие предполага не само присъствие на съдебното заседание, но и по целесъобразност всяка форма на събиране на доказателства от засегнатото лице чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние. Това участие следва да гарантира, че засегнатото лице е в състояние да следи производството и да бъде изслушано при условия, които зачитат правото на защита, според случая, и справедливостта на производството.
- (10) Когато целта на съдебното заседание е ограничена до събирането на доказателства, за да се установят съответните факти по отношение на наличието на престъпление, обстоятелствата, при които е извършено престъплението, или самоличността на извършителя, и доколкото това не надхвърля необходимото за тази цел, компетентният орган следва да разчита на издаването на ЕЗР,

⁴⁸ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОБ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

независимо дали за целите на разпит на съответното лице на територията на изпълняващата държава, разпит чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние от изпълняващата държава или за временно предаване на издаващата държава на задържано лице.

- (11) За целите на настоящата директива видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние следва да се разбира като технология за аудио-визуално предаване, която позволява двупосочно и едновременно предаване на изображения и звук, като по този начин дава възможност за зрително, звуково и устно взаимодействие по смисъла на Регламент (ЕС) 2023/2844 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁹.
- (12) Използването на видеоконферентна връзка и друга технология за комуникация от разстояние в наказателното производство изисква надеждна и сигурна техническа инфраструктура, която е в състояние да гарантира ефективното участие на засегнатото лице. Тази технология следва да позволява на засегнатото лице да упражнява ефективно процесуалните си права, включително възможността това лице да общува поверително със своя адвокат, който следва да присъства в съдебната зала в издаващата държава. Поради това държавите членки следва да гарантират, че компетентните органи имат достъп до технически средства, които са достатъчно сигурни, достъпни и надеждни за целите на дистанционното участие в наказателното производство.

↓ 2014/41/ЕС съображение 7
(адаптиран)

- (13) ~~Този нов подход се основава на един единствен инструмент, наречен Европейска заповед за разследване (ЕЗР). ЕЗР следва да се издава с цел да се извършат едно или няколко конкретни процесуално-следствени действия за събиране на доказателства в държавата, изпълняваща ЕЗР (изпълняващата държава⁴⁹). Това включва получаването на доказателства, с които изпълняващият орган вече разполага.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 8

- (14) ЕЗР следва да има хоризонтален обхват и поради това следва да се отнася за всички процесуално-следствени действия, насочени към събиране на доказателства. Въпреки това създаването на съвместен екип за разследване и събирането на доказателства в рамките на такъв екип изисква специфични правила, които е по-добре да се уредят отделно. Ето защо, без да се засяга прилагането на настоящата директива, съществуващите инструменти следва да продължат да се прилагат за този вид процесуално-следствено действие.

⁴⁹ Регламент (ЕС) 2023/2844 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2023 г. относно цифровизацията на съдебното сътрудничество и на достъпа до правосъдие по трансгранични гражданскоправни, търговскоправни и наказателноправни въпроси и за изменение на определени актове в областта на съдебното сътрудничество (ОВ L, 2023/2844, 27.12.2023 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

- (15) В определени ситуации ефективното изпълнение на процесуално-следствено действие с цел събиране на доказателства изисква лицето, засегнато от действието в изпълняващата държава, да бъде информирано за процесуално-следственото действие, целящо получаване на доказателства, и да му бъде дадена възможност да присъства или да участва в него. Следователно съгласно настоящата директива следва да бъде възможно връчването на процесуални документи за тази цел, при условие че това връчване е строго необходимо за изпълнението на процесуално-следствено действие за получаване на доказателства.

~~Настоящата директива не се прилага за трансграничното наблюдение, както е посочено в Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение⁵⁰.~~

- (16) ЕЗР следва да се съсредоточи върху процесуално-следственото действие, което трябва да бъде извършено. Издаващият орган е в най-подходяща позиция да решава, въз основа на известните му данни относно съответното разследване, кое процесуално-следствено действие да бъде използвано. Изпълняващият орган обаче следва, когато е възможно, да използва друг вид процесуално-следствено действие, ако посоченото действие не съществува в неговото национално право или не би било използвано при сходен национален случай. Възможността да се използва или не дадено процесуално-следствено действие следва да се отнася за случаите, когато посоченото процесуално-следствено действие съществува в правото на изпълняващата държава, но може да се използва законосъобразно само в определени случаи, като например когато действието може да се извършва само по отношение на престъпления с определена степен на тежест, срещу лица, които вече са заподозрени в определена степен, или със съгласието на засегнатото лице. Изпълняващият орган може да прибегне и до друг вид процесуално-следствено действие, когато с него ще бъде постигнат същият резултат, както с процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, но със средства, нарушаващи в по-малка степен основни права на засегнатото лице.

- (17) ЕЗР следва да бъде предпочетена, когато изпълнението на дадено процесуално-следствено действие изглежда пропорционално, подходящо и приложимо в съответния случай. Следователно издаващият орган следва да се увери, че търсените доказателства са необходими и пропорционални за целта на производството, че избраното процесуално-следствено действие е необходимо и

⁵⁰ ~~Конвенция за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19).~~

пропорционално с оглед събирането на тези доказателства и че ЕЗР следва да бъде издадена, за да се привлече друга държава членка към събирането на тези доказателства. Същата преценка следва да се осъществява при процедурата по потвърждаване, когато съгласно настоящата директива се изисква потвърждаване на ЕЗР. ~~Изпълнението на ЕЗР не следва да бъде отказвано на основания, различни от определените в настоящата директива. При все това изпълняващият орган следва да има право да избере процесуално следствено действие, което нарушава неприкосновеността в по-малка степен, отколкото посоченото в съответната ЕЗР действие, при условие че с него могат да бъдат постигнати сходни резултати.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 12
(адаптиран)
⇒ нов

- (18) При издаването на ЕЗР ⇒ или на ЕЗДУ ⇐ издаващият орган следва да обърне специално внимание на осигуряването на пълно зачитане на правата, залегнали в членове ⇒ 47 и ⇐ 48 от Хартата ~~за основните права на Европейския съюз (Хартата).~~ ⇒ Правото на справедлив съдебен процес е един от основните принципи на демократичното общество. ⇐ Презумпцията за невиновност ⇒, правото да се присъства на съдебния процес ⇐ и ☒ другите ☒ права на защитата в наказателното производство са крайъгълен камък на основните права, признати в Хартата, в областта на наказателното правосъдие. Всяко ограничаване на тези права ~~в резултат на процесуално следствено действие, разпоредено~~ в съответствие с настоящата директива, следва да отговаря напълно на изискванията, установени в член 52 от Хартата, по отношение на необходимостта, пропорционалността и целите, които то би трябвало да преследва, по-специално защитата на правата и свободите на други лица.

↓ нов

- (19) Настоящата директива следва да бъде изпълнена, като се гарантира, че правата, предвидени в директиви 2010/64/ЕС⁵¹, 2012/13/ЕС⁵², 2013/48/ЕС⁵³, (ЕС) 2016/343⁵⁴, (ЕС) 2016/800⁵⁵ и (ЕС) 2016/1919⁵⁶ на Европейския парламент и на

⁵¹ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj>).

⁵² Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj>).

⁵³ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj>).

⁵⁴ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj>).

⁵⁵ Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на

Съвета, които се отнасят до процесуалните права на заподозрените и обвиняемите лица в наказателното производство, както и правата на жертвите на престъпления, предвидени в Директива 2012/29/ЕС, се зачитат и спазват изцяло.

- (20) По-специално прилагането на дял III от настоящата директива не следва да засяга правото на физическо присъствие на съдебния процес, залегнало в член 8, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/343, нито други правни актове на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси или наказателнопроцесуалното право, и по-специално разпоредбите относно използването на видеоконферентна връзка или друга технология за аудио-визуално предаване по наказателноправни въпроси.
- (21) При прилагането на настоящата директива следва надлежно да се вземат предвид специфичните нужди на уязвимите лица, т.е. лицата в уязвимо положение. По-специално използването на видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние може да създаде допълнителни предизвикателства за тези лица и може да изисква предоставянето на специфични процедурни гаранции и постигането на договорености, включително предоставянето на подходящи мерки за подкрепа. При установяването на ситуации на уязвимост следва да се възприеме широк и гъвкав подход, за да се гарантира, че всички лица, които се нуждаят от специално внимание, могат ефективно да упражняват правата си. Когато се оценява целесъобразността и пропорционалността на издаването на ЕЗДУ и когато се обмисля дерогация от изискването за съгласие, следва да се обръща специално внимание на уязвимите лица. Когато засегнатото лице е дете, неговият висш интерес следва да бъде от първостепенно значение. За да се гарантира ефективно участие, компетентните органи следва да си сътрудничат тясно за определянето и прилагането на подходящи мерки, съобразени с индивидуалните нужди на въпросното лице.

↓ 2014/41/ЕС съображение 13

~~С цел осигуряване предаването на ЕЗР на компетентния орган на изпълняващата държава, издаващият орган може да използва всички възможни или подходящи средства за предаване, например защитената телекомуникационна система на Европейската съдебна мрежа, Евроюст или други канали, използвани от съдебните или правоприлагащите органи.~~

наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

⁵⁶ Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj>).

↓ 2014/41/ЕС съображение 15
(адаптиран)

~~Настоящата директива следва да се изпълнява, като се вземат предвид директиви 2010/64/ЕС⁵⁷, 2012/13/ЕС⁵⁸ и 2013/48/ЕС⁵⁹ на Европейския парламент и на Съвета, които се отнасят до процесуалните права в наказателното производство.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 11
(адаптиран)

- (22) Изпълнението на ЕЗР не следва да бъде отказвано на основания, различни от определените в настоящата директива. При все това изпълняващият орган следва да има право да избере процесуално-следствено действие, което нарушава неприкосновеността в по-малка степен, отколкото посоченото в съответната ЕЗР действие, при условие че с него могат да бъдат постигнати сходни резултати.

↓ 2014/41/ЕС съображение 16

- (23) Непринудителни процесуално-следствени действия биха могли да бъдат например действия, които не нарушават правото на неприкосновеност на личния живот или правото на собственост, в зависимост от националното право.

↓ 2014/41/ЕС съображение 17
(адаптиран)
⇒ нов

- (24) Принципът *ne bis in idem* е основополагащ принцип в правото на Съюза, както е признат в Хартата и развит в съдебната практика на Съда на Европейския съюз. Поради това изпълняващият орган следва да има правото да откаже изпълнение на ЕЗР, ~~ако~~ ☒ когато ☒ изпълнението би било в противоречие с този принцип. Предвид предварителния характер на производството, което е в основата на ЕЗР, изпълнението ѝ не следва да подлежи на отказ, когато има за цел да се установи дали има евентуален конфликт с принципа *ne bis in idem*, или когато издаващият орган е дал гаранции ☒, в случая на ЕЗР, ☒ че доказателствата, прехвърлени в резултат на изпълнението на ЕЗР, няма да бъдат използвани за наказателно преследване или налагане на наказание на лице, срещу което има приключило дело в друга държава членка въз основа на същите факти. ⇒ В случая на ЕЗДУ, тъй като дистанционното участие е част от провеждането на наказателно производство и води до напредък към определяне на вината в даден случай, когато е установено, че въпросното лице вече е осъдено с влязла в сила присъда

⁵⁷ ~~Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и пишемен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).~~

⁵⁸ ~~Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).~~

⁵⁹ ~~Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).~~

за същите деяния или че е прието окончателно решение, което изключва по-нататъшно производство по същество, изпълняващият орган следва да откаже признаването и изпълнението на тази ЕЗДУ. ⇐

↓ 2014/41/ЕС съображение 18
(адаптиран)

- (25) Както други инструменти за взаимно признаване настоящата директива не води до изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и в Хартата. ~~За да стане по-ясно това, в текста е включена специална разпоредба.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 19
(адаптиран)
⇒ нов

- (26) Създаването на пространство на свобода, сигурност и правосъдие в рамките на Съюза се основава на взаимното доверие и на презумпцията за спазване от другите държави членки на правото на Съюза, и по-специално на основните права. Тази презумпция обаче е оборима. Следователно, ~~ако~~ ☒ когато ☒ има сериозни основания да се счита, че изпълнението на дадено процесуално-следствено действие, посочено в ЕЗР ⇒ или в ЕЗДУ ⇐, би довело до нарушаването на основно право на засегнатото лице и че изпълняващата държава няма да изпълни задълженията си във връзка със защитата на основните права, признати в Хартата, изпълнението на ЕЗР ⇒ или на ЕЗДУ ⇐ следва да бъде отказано.

↓ 2014/41/ЕС съображение 20
(адаптиран)
⇒ нов

- (27) Следва да е възможно да се откаже ЕЗР ⇒ или също така ЕЗДУ ⇐, когато признаването или изпълнението ѝ в изпълняващата държава би довело до нарушаване на имунитет или привилегия в същата държава. Няма общо определение на това какво представлява имунитет или привилегия в правото на Съюза; затова точното определяне на тези понятия е оставено на националното право, което може да включва защитен механизъм, приложим за медицинските и юридическите професии, но не следва да се тълкува по начин, противоречащ на задължението да се премахнат някои основания за отказ, както се предвижда в Протокола към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз⁶⁰. ~~Тези основания~~ ☒ Това ☒ може да включва и правила относно свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, макар те да не се смятат непременно за привилегии или имунитети.

⁶⁰ Протокол, съставен от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейски съюз, към Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз (ОВ С 326, 21.11.2001 г., стр. 2).

- (28) Необходимо е да се определят срокове, за да се гарантира бързо, ефективно и последователно сътрудничество между държавите членки по наказателноправни въпроси. Решение за признаване или изпълнение следва да се приема, а самото изпълнение на процесуално-следственото действие да се извършва със същата бързина и степен на приоритет, както при сходни национални случаи. Следва да се определят крайни срокове, за да се гарантира вземане на решение или съответно изпълнение в разумни срокове или за да се спазят процесуалните изисквания в издаващата държава. ⇒ Особено внимание следва да се обърне на процесуално-следствените действия, които изискват събирането на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период от време, като например наблюдение на банкови или други финансови операции, които се извършват чрез една или повече посочени сметки, и контролираните доставки на територията на изпълняващата държава, прихващане на далекосъобщения и трансгранично наблюдение, на които следва да се обърне незабавно внимание, и когато е строго необходимо за запазването на тяхната ефективност, изпълняващият орган може да реши да разреши предварителното им изпълнение до вземането на решение за признаване или изпълнение, при условие че действието им бъде прекратено в случай на отказ за признаване. ⇐

- (29) Наличните правни средства за защита срещу ЕЗР следва да бъдат най-малкото равностойни на тези, които са на разположение при национално дело срещу съответното процесуално-следствено действие. В съответствие с националното си право държавите членки следва да осигурят приложимостта на тези правни средства за защита, включително като информират своевременно всяка заинтересована страна за възможностите и реда и условията за използването им. В случаите, когато срещу ЕЗР са повдигнати възражения от заинтересована страна в изпълняващата държава по отношение на материалноправните основания за издаване на ЕЗР, е препоръчително информацията за оспорването да бъде предадена на издаващия орган, а заинтересованата страна да бъде съответно информирана.

- (30) Когато дадени информация или доказателства са получени чрез изпълнението на ЕЗР или чрез процедура за уведомяване, която не изисква съдействието на уведомената държава членка, и когато правото на изпълняващата държава членка или на уведомената държава членка предвижда условия, ограничаващи използването на тази информация или доказателства за цели, различни от тези, за които първоначално са били събрани, тези условия следва да бъдат надлежно посочени при предаването на доказателствата или в рамките на посочения срок по отношение на процедурите за уведомяване. За всяко последващо предаване на друга държава членка, трета държава или международна организация следва да се изисква предварително съгласие.

- (31) Когато компетентен орган иска съгласие, когато това се изисква съгласно националното му право или съгласно условията, свързани с първоначалното предаване на информацията, за да използва като доказателство в наказателно производство информация, обменена преди това между правоприлагащите органи или чрез спонтанен обмен на информация, такова съгласие следва да бъде поискано за всяко предвидено използване на тази информация, включително за всяко различно използване на тази информация.

↓ 2014/41/ЕС съображение 23
(адаптиран)
⇒ нов

- (32) Разноските, направени на територията на изпълняващата държава във връзка с изпълнението на ЕЗР ⇒ или на ЕЗДУ ⇐, следва да се поемат изключително от тази държава. Тази договореност е в съответствие с общия принцип за взаимно признаване. Изпълнението на ЕЗР ⇒ или на ЕЗДУ ⇐ обаче може да доведе до извънредно високи разходи за изпълняващата държава. Такива извънредно високи разходи могат да бъдат направени например ☒, в случая на ЕЗР, ☒ за сложни експертни становища или за мащабни полицейски операции или за свързани с наблюдение дейности, провеждани в рамките на дълъг период, ⇒ или в случая на ЕЗДУ — в резултат на организирането на голям брой дистанционни съдебни заседания ⇐. Тези разходи не следва да възпрепятстват изпълнението на ЕЗР ⇒ или ЕЗДУ ⇐ и издаващият ☒ орган ☒ и изпълняващият орган следва да се стремят да установят кои разходи следва да бъдат счетени за извънредно високи. Въпросът за разходите може да бъде предмет на консултации между издаващата и изпълняващата държава и е препоръчително този въпрос да бъде разрешен по време на етапа на консултации. Като последна възможност издаващият орган може да реши да оттегли ЕЗР ⇒ или ЕЗДУ ⇐ или да продължи нейното действие и частта от разходите, сметната от изпълняващата държава едновременно за извънредно висока и абсолютно необходима в хода на производството, следва да бъде поета от издаващата държава. ☒ В случая на ЕЗР ☒ т.т. този механизъм следва да не представлява допълнително основание за отказ и в никакъв случай не следва да се използва неправомерно с цел забавяне или възпрепятстване на изпълнението на ЕЗР.

↓ 2014/41/ЕС съображение 24
(адаптиран)
⇒ нов

- (33) ЕЗР установява единен режим за събиране на доказателства. За определени видове процесуално-следствени действия обаче са необходими допълнителни правила, които следва да бъдат посочени в ЕЗР, например за временното предаване на задържани лица, разпитите чрез ~~видеоконференция~~ ☒ видеоконферентна връзка ☒ или телефонна конференция, получаване на информация, свързана с банкови сметки или банкови трансакции, контролирани доставки, ~~и~~ разследване под прикритие, ⇒ наблюдение или използване на технически записващи устройства ⇐. Процесуално-следствени действия, които са свързани със събиране на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период, ⇒ както и с трансгранично наблюдение, ⇐ следва да бъдат обхванати от ЕЗР, но когато е необходимо, издаващата държава

и изпълняващата държава следва да се споразумеят за практическите договорености, така че да се отчетат различията в националното право на тези държави.

↓ 2014/41/ЕС съображение 25
(адаптиран)
⇒ нов

- (34) ~~☞~~ ☒ В дял II от ☒ настоящата директива се определят правила за провеждане на процесуално-следствено действие за събиране на доказателства на всички етапи от наказателното производство, включително в съдебната ☒ фаза ☒ ~~производство, ако~~ ☒ когато ☒ е необходимо с участие на засегнатото лице. Така например ЕЗР може да бъде издадена за временното предаване на засегнатото лице към издаващата държава или за извършването на разпит чрез ~~видеоконференция~~ ☒ видеоконферентна връзка ☒ ~~и~~ ⇒ стига въпросното действие да има доказателствена цел и с извършването му да не се надхвърля необходимото за събирането на доказателства. ⇐ Когато обаче лицето трябва да бъде предадено на друга държава членка за целите на наказателното преследване, включително за изправяне на лицето пред съд, следва да бъде издадена европейска заповед за арест (ЕЗА) в съответствие с Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета⁶¹.

↓ 2014/41/ЕС съображение 26
(адаптиран)
⇒ нов

- (35) С цел гарантиране на пропорционалното използване на дадена ЕЗА издаващият орган следва да прецени дали ЕЗР ⇒ или ЕЗДУ ⇐ биха били ефективно и пропорционално средство за провеждането на наказателното производство. Издаващият орган следва да прецени по-специално дали издаването на ЕЗР за разпит на заподозряно или обвиняемо лице чрез ~~видеоконференция~~ ☒ видеоконферентна връзка ☒ ⇒ или на ЕЗДУ, даваща възможност за дистанционното участие на заподозряното или обвиняемото лице в съдебни заседания по наказателни производства, ⇐ би могло да послужи като ефективна алтернатива.

↓ 2014/41/ЕС съображение 27

- (36) ЕЗР може да бъде издадена с цел да се получат доказателства за сметките в банка или друга небанкова финансова институция на лице — обект на наказателно производство, независимо от техния характер. Тази възможност следва да се разбира в широк смисъл, като обхващаща не само заподозрените или обвиняемите лица, но и всяко друго лице, по отношение на което компетентните органи считат, че подобна информация е необходима в хода на наказателното производство.

⁶¹ Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

↓ 2014/41/ЕС съображение 28

- (37) Навсякъде в настоящата директива терминът „финансови институции“ следва да се разбира съгласно съответното определение в член 3 от Директива (ЕС) 2015/849~~Директива 2005/60/ЕО~~ на Европейския парламент и на Съвета⁶²~~63~~.
-

↓ 2014/41/ЕС съображение 29

- (38) Когато ЕЗР се издава с цел получаване на „данни“ за конкретна сметка, под „данни“ следва да се разбира най-малко името и адресът на титуляря на сметката, данните за наличие на упълномощаване във връзка със сметката или всякакви други данни или документи, представени от титуляря на сметката при откриването ѝ и които все още се съхраняват от банката.
-

↓ НОВ

- (39) ЕЗР обхваща трансграничното наблюдение като процесуално-следствено действие, което се предприема с основна цел събиране на доказателства за наказателно производство и включва създаването на аудио, визуални или други записи чрез технически средства, използвани от служители на правоприлагащите органи. Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген ⁽⁴⁾ продължава да се прилага за трансграничното наблюдение, извършвано в рамките на оперативното полицейско сътрудничество. Приложимият правен инструмент следва да се определя въз основа на основната цел на действието. По-специално когато наблюдението е разпоредено или разрешено в рамките на наказателно производство с цел събиране на доказателства, то следва да се извършва съгласно настоящата директива. При съмнение относно това кой е приложимият инструмент компетентните органи на издаващата държава и на изпълняващата държава следва незабавно да се консултират помежду си.
- (40) За да се гарантира ефективността на наказателните разследвания, компетентните органи следва да могат, при строго регламентирани условия, да продължат действията по наблюдение на територията на друга държава членка, когато такава непрекъснатост е необходима, за да се избегне компрометиране на събирането на доказателства. Такова трансгранично наблюдение не следва да води до упражняване от страна на служители на издаващата държава на правомощия за налагане на принудителни мерки или за правоприлагане на територията на изпълняващата държава. Трансграничното наблюдение следва да остане под контрола на изпълняващата държава, която следва да запази правомощията си да налага условия, да изисква предаване на операцията на

⁶² Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, стр. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

⁶³ ~~Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).~~

собствените ѝ органи или да отказва продължаване на наблюдението, когато действието не би било разрешено при сходен национален случай. Дерогацията, позволяваща продължаване на наблюдението в надлежно обосновани спешни случаи, следва да се тълкува стриктно и да се прилага само когато е невъзможно предварително предаване на ЕЗР, без да бъде застрашено действието. С оглед на неотложния характер всяка държава членка трябва да определи органа, който е компетентен да получава и обработва спешни уведомления, свързани с трансгранично наблюдение. Този орган може да бъде съдебен орган, правоприлагащ орган или централен орган в съответствие с националното право. Държавите членки следва да гарантират, че така определените органи са на разположение и могат да обработват такива уведомления 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата.

↓ 2014/41/ЕС съображение 30
⇒ нов

- (41) ⇒ За да се гарантира ефективното и технологично неутрално прилагане на правилата, уреждащи прихващането на далекосъобщения по настоящата директива, понятието „далекосъобщения“ следва да се тълкува широко. То следва да обхваща всяко съобщение, предавано чрез електронни съобщителни мрежи или електронни съобщителни услуги, както са определени в Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета⁶⁴. Позоваването на определенията, съдържащи се в Директива (ЕС) 2018/1972, гарантира, че настоящата директива остава в съответствие с развитието на електронните съобщителни технологии, и предотвратява различия в тълкуването между държавите членки, произтичащи от технологичното развитие. ⇐ Възможностите за сътрудничество съгласно настоящата директива във връзка с прихващането на далекосъобщения следва да не се ограничават до съдържанието на далекосъобщенията, а биха могли да включват и събирането на данни за трафика и местонахождението, свързани с такива далекосъобщения, което да даде възможност на компетентните органи да издават ЕЗР с цел получаване на данни за далекосъобщенията, които нарушават неприкосновеността в по-малка степен. ЕЗР, издадена с цел да се получат данни за трафика във времето и местонахождението във връзка с далекосъобщения за минали периоди, следва да се третира съгласно общия режим, приложим за изпълнение на ЕЗР, и може да се разглежда като принудително процесуално-следствено действие в зависимост от правото на изпълняващата държава.

↓ 2014/41/ЕС съображение 31
(адаптиран)

- (42) Когато няколко държави членки са в състояние да оказат необходимата техническа помощ, ЕЗР следва да се изпрати само на една от тях, като с приоритет следва да се ползва държавата членка, където се намира засегнатото лице. Държавите членки, в които се намира ~~субектът~~ ☒ обектът ☒ на прихващането и чиято техническа помощ не е необходима за извършване на

⁶⁴

Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (ОВ L 321, 17.12.2018 г., стр. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj>).

прихващането, следва да бъдат уведомени за това в съответствие с настоящата директива. При все това, когато не може да бъде получена техническа помощ само от една държава членка, ЕЗР може да бъде предадена на повече от една изпълняваща държава.

↓ 2014/41/ЕС съображение 32

- (43) В ЕЗР, съдържаща искане за прихващане на далекосъобщения, издаващият орган следва да предостави на изпълняващия орган достатъчно информация, като подробности за разследваното престъпно поведение, за да даде възможност на изпълняващия орган да прецени дали съответното процесуално-следствено действие би било разрешено при сходен национален случай.

↓ 2014/41/ЕС съображение 33
(адаптиран)

- (44) Държавите членки следва да имат предвид, че е важно да създадат условия доставчикът на услуги — оператор на обществено достъпни телекомуникационни мрежи и ☒ доставящ ☐ услуги на територията на засегнатата държава членка, да е в състояние да предоставя техническа помощ, за да се улесни сътрудничеството съгласно настоящата ~~инструмент~~ ☒ директива ☐ във връзка със законосъобразното прихващане на далекосъобщения.

↓ 2014/41/ЕС съображение 34

- (45) Поради обхвата си ЕЗР урежда само временни мерки с цел събиране на доказателства. В това отношение следва да се подчертае, че всяка вещ, включително финансови активи, може да бъде обект на различни временни мерки в хода на наказателното производство, не само с цел събиране на доказателства, но и с цел конфискация. Разграничаването между двата вида цели на временните мерки невинаги е очевидно и целта на дадена временна мярка може да се промени в хода на производството. Поради тази причина от решаващо значение е да се поддържа безпроблемна връзка между различните инструменти, приложими в тази област. Освен това по същата причина преценката дали дадена вещ ще се използва като доказателство и съответно ще бъде обект на ЕЗР следва да се оставят на издаващия орган.

↓ НОВ

- (46) Когато техническо записващо устройство, законно разрешено в една държава членка, влезе на територията на друга държава членка, без да се изисква техническа помощ от нейна страна, чрез механизъм за уведомяване следва да се даде възможност на компетентните органи на тази държава членка да преценят, в рамките на ограничен срок, дали по-нататъшното използване на устройството би било допустимо при сходен национален случай и, когато е целесъобразно, да повдигнат възражение срещу продължаването на използването му или да наложат условия за използването на получения материал. Предаването на данни, събрани от такива устройства, чрез електронни съобщителни мрежи или услуги с цел съхраняване на тези данни, не следва само по себе си да квалифицира

действието като прихващане на далекосъобщения. Подобна квалификация следва да се прилага само когато действието е специално насочено към получаването на съобщения, пренасяни по посредством такива мрежи или услуги. Липсата на възражение в рамките на предвидения срок следва да позволи продължаване на действието за посочената в уведомлението продължителност. Този механизъм се прилага в рамките на настоящата директива и не засяга прилагането на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген по отношение на трансграничното наблюдение, извършвано за целите на оперативното полицейско сътрудничество. Изборът на приложим инструмент зависи от основната цел на действието, а не от използваните технически средства.

- (47) Що се отнася до ЕЗДУ, издаващият орган може да издава ЕЗДУ само когато към момента на предвиденото съдебно заседание или заседания засегнатото лице е или ще бъде задържано, пребивава или временно се намира в изпълняващата държава по основателни причини, които не позволяват или по друг начин възпрепятстват физическото му присъствие в издаващата държава, и когато издаващият орган счита това за целесъобразно и пропорционално с оглед на конкретните обстоятелства по случая. Освен ако ЕЗДУ не е издадена по искане на засегнатото лице, то трябва да даде съгласието си да участва дистанционно. Съгласието трябва да бъде свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено да посочва, че лицето е съгласно да участва дистанционно в съответното съдебно заседание или заседания. За тази цел следва да се гарантира, че на засегнатото лице се предоставя информация относно правата му и че то има достъп до адвокат, преди да бъде поискано неговото съгласие.

- (48) Издаващият орган е този, който трябва да прецени въз основа на информацията, с която разполага, дали са налице разумни основания да се смята, че заподозряното лице, обвиняемото лице или жертвата пребивава в изпълняващата държава, и дали би било целесъобразно и пропорционално това лице да участва дистанционно в съответното съдебно заседание или заседания по тази причина. Когато е налична само ограничена информация, тази преценка следва да бъде предмет на консултации между издаващия орган и изпълняващия орган с цел да се потвърди мястото на пребиваване на заподозряното лице, обвиняемото лице или жертвата в замолената държава и да се връчи призовката за съответното съдебно заседание или заседания. За целите на преценката относно мястото на пребиваване от значение биха могли да бъдат различни обективни обстоятелства, които биха могли да сочат, че засегнатото лице е установило обичайния център на своите интереси в определена държава членка или има намерение да направи това към момента на съдебното заседание или заседания. Разумни основания да се смята, че дадено лице пребивава в изпълняващата държава, биха могли да съществуват по-специално когато лицето е регистрирано като пребиваващо в изпълняващата държава чрез притежаване на лична карта или разрешение за пребиваване или чрез регистрация в официален регистър на пребиваващите лица. Когато въпросното лице не е регистрирано в изпълняващата държава, за пребиваване може да свидетелства фактът, че лицето е изразило намерението си да се установи в тази държава членка или е придобило след продължителен период на присъствие в тази държава членка определени връзки с нея в степен, сходна с тази на връзките, произтичащи от установяването на официално пребиваване в тази държава членка. За да се определи дали в конкретен случай между засегнатото лице и изпълняващата държава съществуват достатъчно връзки, които дават разумни основания да се

смята, че засегнатото лице пребивава в тази държава членка, е необходимо да се вземат предвид различни обективни фактори, характеризиращи положението на това лице, сред които по-специално са продължителността, естеството и условията на присъствието на лицето в изпълняващата държава или семейните или икономическите връзки, които то има със замолената държава. Регистрирано превозно средство, банкова сметка, фактът, че престоят на лицето в изпълняващата държава е бил непрекъснат, или други обективни фактори биха могли да бъдат от значение, за да се определи дали са налице разумни основания да се смята, че засегнатото лице пребивава в изпълняващата държава. Краткосрочно посещение, ваканционен престой, включително във ваканционно жилище, или подобен престой в изпълняващата държава без друга съществена връзка не са достатъчни, за да се установи наличието на пребиваване в тази държава членка.

- (49) Когато се установи, че заподозряното лице, обвиняемото лице или жертвата на престъпление не пребивават постоянно, а само временно се намира в изпълняващата държава, издаващият орган следва да прецени дали са налице основателни причини те да не присъстват физически на съответните съдебни заседания. Когато тази информация не може да бъде изведена от материалите, с които разполага съдът, засегнатото лице или неговият адвокат трябва да представи на издаващия орган евентуални основателни причини да не присъства физически на съдебните заседания. Това включва ситуации, при които дадено лице няма съществена връзка с изпълняващата държава, която да може да се квалифицира като пребиваване, а само временно се намира на нейна територия.
- (50) При надлежно обосновани и изключителни обстоятелства може да е необходимо да се предвиди дистанционно участие без предварителното съгласие на засегнатото лице, по-специално когато възникнат явни рискове, свързани с обществената сигурност или общественото здраве, за които е доказано, че са действителни и непосредствени или предвидими, и когато отлагането на съдебното заседание или заседания или спирането на производството поради отсъствието например на заподозряното или обвиняемото лице би било в разрез с ефикасното и добро правораздаване. Използването на такава дерогация следва да остане строго ограничено до ситуации на необходимост и да е обвързано с подходящи гаранции, за да се гарантира, че не се засягат неблагоприятно справедливостта на производството или правото на защита.
- (51) Когато преценява дали да издаде ЕЗДУ, издаващият орган следва да провери дали са изпълнени всички условия, определени в настоящата директива. Освен това той може да прецени дали използването на ЕЗА съгласно Рамково решение 2002/584/ПВР не би било възможно, подходящо или пропорционално с оглед на обстоятелствата по случая. Такъв може да бъде по-специално случаят, когато съответното престъпление не достига прага за наказанията, определен в член 2, параграф 1 от посоченото рамково решение, или когато използването на ЕЗА не би било необходимо или пропорционално, тъй като ЕЗДУ може да се счита за достатъчна, за да се гарантира участието на засегнатото лице в съдебното заседание или заседания, за което или които се отнася. Издаващият орган може също така да вземе предвид ситуации, при които присъствието на заподозряното или обвиняемото лице на съдебното заседание е задължително, но предаването е отложено за неопределен срок поради сериозни причини от хуманитарно естество съгласно член 23, параграф 4 от Рамково решение 2002/584/ПВР, или когато засегнатото лице е лишено от свобода в изпълняващата държава или му е

наложена алтернативна мярка, изискваща то да остане на територията на тази държава, и временното предаване съгласно член 24, параграф 2 от посоченото рамково решение не е възможно или целесъобразно.

- (52) Когато определя дали е целесъобразно да се издаде ЕЗДУ, издаващият орган следва да може да вземе предвид и други обстоятелства, свързани с ефикасното и добро правораздаване. По-специално той може да прецени дали в противен случай наказателното производство ще трябва да се проведе в отсъствието на заподозряното лице или обвиняемото лице или дали трансферът на наказателно производство съгласно Регламент (ЕС) 2024/3011 на Европейския парламент и на Съвета⁶⁵ не би бил възможен или не би бил в интерес на ефикасното и добро правораздаване. Издаващият орган може също така да вземе предвид интересите на жертвата, включително нейните специфични нужди от защита в съответствие с член 23 от Директива 2012/29/ЕС. Освен това издаващият орган може да вземе предвид тежестта или естеството на престъплението или сложността на производството, за да прецени дали ЕЗДУ би била целесъобразна в даден случай.
- (53) Основанията за отказ за изпълнение на трансгранични действия следва да останат ограничени и да не подкопават ефективността на съдебното сътрудничество. Издаващият орган и изпълняващият орган следва тясно да си сътрудничат и да се консултират помежду си, преди да вземат решение за непризнаване или неизпълнение на ЕЗР или ЕЗДУ.
- (54) В контекста на ЕЗДУ изпълняващият орган следва да може да откаже изпълнение в изключителни ситуации въз основа на индивидуална оценка, когато изпълнението на ЕЗДУ би наложило несъразмерна тежест върху неговата съдебна система, която може неоправдано да забави, наруши или направи практически невъзможно правилното осъществяване на собственото му правораздаване, и когато такива последици не могат да бъдат смекчени посредством сътрудничество и конкретни практически договорености с издаващия орган.
- (55) Дистанционните съдебни заседания следва да се уреждат от правото на издаващата държава. Издаващият орган и изпълняващият орган следва да договорят помежду си практическите аспекти на изпълнението на ЕЗДУ. Ясното разпределение на отговорностите между тези органи е необходимо, за да се гарантира правилното протичане на съдебното заседание, правната сигурност и ефективното упражняване от страна на засегнатото лице на процесуалните му права. Изпълняващият орган следва да улесни практическата организация на съдебното заседание на своята територия и да гарантира, че съответното лице може да упражни правата си в контекста на изпълнението на ЕЗДУ. Издаващият орган следва да продължи да носи отговорност за провеждането на производството и за осигуряването на ефективното участие на засегнатото лице и на ефективното упражняване от негова страна на съответните права в съответствие с правото на издаващата държава. Издаващият орган може да изиска от изпълняващия орган да спазва определени формалности и процедури при изпълнението на ЕЗДУ, като например специфични изисквания за призоваване на лицето да се яви на дистанционното съдебно заседание или

⁶⁵ Регламент (ЕС) 2024/3011 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2024 г. относно трансфера на производства по наказателни дела (ОВ L, 2024/3011, 27.11.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3011/oj>).

заседания или предоставянето на информация на засегнатото лице, специално изисквана съгласно правото на издаващата държава.

- (56) За да се гарантира правната сигурност и да се избегне ненужното възпрепятстване на наказателното производство, последиците от неявяването на засегнатото лице за дистанционното участие в съдебно заседание, след като то е било надлежно призовано от органите на изпълняващата държава, следва да се уреждат от правото на издаващата държава, както в национален случай. В зависимост от обстоятелствата по случая тези последици могат да включват пренасрочване на съдебното заседание, оттегляне на ЕЗДУ или продължаване на производството в съответствие с приложимите процесуални правила на издаващата държава. Прилагането на тези правила следва да продължи да се извършва при спазване на правото на Съюза и основните права, по-специално правото на заподозрените и обвиняемите лица да присъстват на съдебния процес, залегнало в Директива (ЕС) 2016/343.
- (57) Изпълняващият орган следва да изготвя протоколи и да документира съответните елементи, свързани с изпълнението на ЕЗДУ, за да се гарантират публичност, прозрачност, отчетност и, когато е приложимо, упражняване на правни средства за защита. След като бъде изпратена на издаващия орган, тази документация се включва в националната преписка.
- (58) За да се гарантират справедливостта на наказателното производство и ефективното упражняване на правата на заподозряното лице или обвиняемото лице, за които се отнася ЕЗДУ, издаващият орган следва да гарантира, че това лице се представлява от упълномощен адвокат в издаващата държава, който присъства физически на съдебното заседание или заседания. Физическото присъствие на адвоката в съдебната зала е от съществено значение, за да се гарантира, че засегнатото заподозряно лице или обвиняемо лице може ефективно да упражнява процесуалните права, предвидени в правото на издаващата държава и съгласно правото на Съюза. Жертвите на престъпления следва да бъдат представлявани съгласно съответните разпоредби на националното право и правото на Съюза. Следва да са налице подходящи технически и практически условия, за да се даде възможност за сигурна, поверителна и ефективна комуникация между адвоката, намиращ се в издаващата държава, и засегнатото лице, участващо дистанционно в съдебното заседание или заседания.
- (59) За да се избегнат рисковете от вторично и повторно виктимизиране на жертвите на престъпления, всички съдебни заседания във връзка с ЕЗДУ следва да се провеждат така, че да се зачитат индивидуалните нужди на жертвите. Жертвите имат право да получат емоционална подкрепа в съответствие с Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета. За тази цел изпълняващият орган следва да гарантира, че достъпът до такава подкрепа се осигурява в целия ход на изпълнението на ЕЗДУ. Органите или службите, отговарящи за предоставянето на такава подкрепа, следва да бъдат определени от държавите членки.
- (60) Дистанционното участие в съдебно заседание по наказателно производство въз основа на ЕЗДУ не следва по никакъв начин да намалява равнището на защита, предоставено на лицата, участващи в наказателното производство, и следва надлежно да отчита необходимостта от гарантиране на справедливостта на производството, равните процесуални възможности и ефективното упражняване

на правото на защита. Тези лица следва да могат ефективно да упражняват процесуалните си права, приложими в наказателното производство съгласно правото на Съюза и съгласно националното право на издаващата държава и изпълняващата държава, в съответствие с реда и условията, предвидени в дял III от настоящата директива, независимо дали участието се извършва физически или дистанционно.

- (61) Ефективното упражняване на процесуалните права в контекста на дистанционното участие не следва да се ограничава до провеждането и продължителността на самото съдебно заседание или заседания. Лицата, участващи дистанционно, следва да могат да упражняват всички права в производството, за което се отнася ЕЗДУ, като например подаване на искания с оглед подготовката за съдебното заседание или заседания, достъп до преписката по делото и всички други процесуални права, с които разполагат съгласно правото на Съюза и правото на издаващата държава, при условия, които са равностойни, доколкото е възможно, на приложимите в случай на физическо участие.
- (62) Лицата, които са дали съгласие за дистанционно участие или са поискали такова, следва да запазят възможността отново да изберат физическо участие, ако желаят, за да се гарантира в пълна степен правото им да присъстват физически на съдебния процес. В тези случаи ЕЗДУ следва да бъде оттеглена.
- (63) Засегнатите лица по ЕЗДУ следва да имат достъп до ефективни правни средства за защита в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз както в издаващата, така и в изпълняващата държава, когато издаването, признаването или изпълнението на тази ЕЗДУ засяга неблагоприятно техните права. Освен това, когато ЕЗДУ се издава без съгласието на засегнатото лице, следва да има възможност за ефективен съдебен контрол на решението за издаване на ЕЗДУ, за да се провери дали са спазени условията и гаранциите, предвидени в дял III от настоящата директива.
- (64) Справедливостта на производството, за което се отнася ЕЗДУ, е тясно свързана с надеждността и ефикасността на техническите и практическите условия на неговото провеждане. Прекъсванията на комуникацията със съдебната зала и други технически повреди, включително във връзка с поверителността или ефективността на комуникацията между адвоката и засегнатото лице, могат да засегнат неблагоприятно ефективното упражняване на процесуалните права и справедливостта на производството. Поради това следва да е възможно засегнатото лице да сигнализира за такива проблеми пред издаващия орган или пред компетентните органи на изпълняващата държава, които въз основа на това следва да информират издаващия орган. Издаващият орган е този, който трябва да разпреди подходящи корективни мерки, когато е необходимо, включително спиране, отлагане или повторно провеждане на съответното заседание.
- (65) Когато заподозряно лице или обвиняемо лице е участвало дистанционно в съдебния процес срещу него въз основа на ЕЗДУ и това производство е приключило с осъждането на това лице, като му е наложено наказание лишаване от свобода, мярка, изискваща задържане, или мярка за конфискация, или финансова санкция или друга мярка за процесуална принуда, е важно да се гарантират последователност и ефективно сътрудничество чрез наличните инструменти за съдебно сътрудничество, според случая. Това включва по-специално Рамково решение 2002/584/ПВР за предаването с цел изпълнение на

наказанието, Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета⁶⁶ за целите на признаването на окончателното решение срещу лицето в изпълняващата държава и изпълняването там на присъдата, както и Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета⁶⁷ с оглед на признаването на актовете за конфискация. В такива случаи издаващата държава и изпълняващата държава следва да поддържат тесен контакт, за да гарантират, че в конкретния случай са предприети необходимите временни мерки до получаването и изпълнението на искания за съдебно сътрудничество след постановяването на присъда. В случаите, когато издаващата държава възнамерява да издаде ЕЗА, изпълняващата държава следва да може, в съответствие с националното си право, да приеме подходящи временни мерки до получаването и изпълнението на ЕЗА. Тези мерки следва да останат пропорционални и строго ограничени до необходимото, за да се гарантира, че засегнатото лице остава на нейна територия за ефективното изпълнение на окончателното решение.

- (66) Правилното прилагане на настоящата директива предполага комуникация между компетентните органи. Те следва да бъдат насърчавани да се консултират помежду си, когато е целесъобразно, за да се улесни гладкото и ефективно прилагане на настоящата директива — пряко или, когато е целесъобразно, чрез Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст), създадена с Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета⁶⁸, или чрез Европейската съдебна мрежа, уредена с Решение 2008/976/ПВР на Съвета⁶⁹. Компетентните органи се насърчават също така, когато е целесъобразно, да искат от Евроюст да играе координираща роля в рамките на своята компетентност, за да подкрепя и координира трансграничните процесуално-следствени действия с цел събиране на доказателства, по-специално контролирани доставки, трансгранично наблюдение, разследвания под прикритие или прихващане на далекосъобщения, с оглед на специфичните предизвикателства пред координацията, свързани с тези действия, и експертния опит, който Евроюст може да предостави в тази връзка. Компетентните органи могат също така да поискат от Евроюст да спомогне за предаването на ЕЗР, ЕЗДУ или уведомления и искания за съгласие за използването като доказателство на обменена преди това информация.
- (67) За да се гарантира бърз, пряк, оперативно съвместим, надежден и сигурен обмен на данни, да се надгражда върху направените до момента инвестиции и да се гарантира съгласуваност с други актове на Съюза, комуникацията съгласно настоящата директива между органите следва по правило да се осъществява чрез децентрализираната информационна система, създадена с Регламент (ЕС)

⁶⁶ Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз ([ОБ L 327, 5.12.2008 г., стр. 27](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/ramw/2008/909/oj>).

⁶⁷ Регламент (ЕС) 2018/1805 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно взаимното признаване на актове за обезпечаване и конфискация ([ОБ L 303, 28.11.2018 г., стр. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj>).

⁶⁸ Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета ([ОБ L 295, 21.11.2018 г., стр. 138](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

⁶⁹ Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа ([ОБ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

2023/2844. По-специално тази децентрализирана информационна система следва по правило да се използва за обмен на формулярите за ЕЗР и ЕЗДУ, както и за всяка друга официална комуникация между органите съгласно настоящата директива.

- (68) Когато настоящата директива предвижда по отношение на определена комуникация, че тя може да се извършва по „какъвто и да е наличен начин“ или по „всякакви подходящи начини“, органите следва да имат право на преценка относно метода на комуникация, който да използват. Тези разпоредби следва да се разбират като набеязващи ситуации, в които използването на децентрализираната информационна система може да не е подходящо съгласно Регламент (ЕС) 2023/2844. В тези ситуации органите следва да могат да използват други средства за комуникация, при условие че обменът на информация се извършва по сигурен и надежден начин, в съответствие с посочения регламент.
- (69) За да се намали административната тежест за компетентните органи и да се осигури по-пълно, надеждно, последователно и навременно статистическо докладване, референтният софтуер за изпълнение, разработен от Комисията, следва да събира по програмиран начин статистическите данни, необходими за целите на наблюдението, и тези данни следва да се предават на Комисията. Когато държавите членки изберат да използват национална информационна система вместо референтния софтуер за изпълнение, разработен от Комисията, посочената система може да бъде оборудвана да събира по програмиран начин такива данни и в такъв случай тези данни следва да бъдат предавани на Комисията. Конекторът на e-CODEX също може да бъде оборудван с функция, позволяваща извличане на релевантните статистически данни.

↓ 2014/41/ЕС съображение 35
⇒ нов

- (70) Когато се прави позоваване на взаимопомощ в съответните международни правни инструменти, като например в конвенциите, сключени в рамките на Съвета на Европа ⇒ или в рамките на Организацията на обединените нации ⇐, следва да се приема, че настоящата директива се прилага с предимство пред тези конвенции между държавите членки, обвързани от нея.

↓ 2014/41/ЕС съображение 14

- (71) Когато правят декларация относно езиковия режим, държавите членки се насърчават да включват поне един език, който се използва широко в Съюза и е различен от официалния(те) им език(ци).

↓ 2014/41/ЕС съображение 36

- (72) Категориите престъпления, изброени в приложение IXF, следва да се тълкуват по последователен начин с тяхното тълкуване съгласно съществуващите правни инструменти за взаимно признаване.

↓ 2014/41/ЕС съображение 37
(адаптиран)

~~Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите-членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г.⁷⁰ държавите-членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива Европейският парламент и Съветът смятат, че предоставянето на тези документи е обосновано.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 38
⇒ нов

- (73) Доколкото целта на настоящата директива, а именно ~~взаимното признаване на решения, взети с оглед събирането на доказателства~~, ⇒ процедурите за събиране на доказателства по наказателноправни въпроси и процедурите за дистанционно участие на заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление в съдебни заседания по наказателни производства от друга държава членка чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние, ⇨ не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците си може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на ~~тази цел~~ ⇒ тези цели ⇨ .

↓ 2014/41/ЕС съображение 39
⇒ нов

- (74) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати в член 6 от ДЕС и в Хартата, и по-специално в дял VI от нея, в международното право и международните споразумения, по които Съюзът или всички държави членки са страна, включително Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и в конституциите на държавите членки в съответното им приложно поле. Никоя разпоредба в настоящата директива не може да бъде тълкувана като забраняваща отказа да се изпълни ЕЗР ⇨ или ЕЗДУ ⇨ , когато въз основа на обективни елементи има основания да се смята, че ЕЗР ⇨ или ЕЗДУ ⇨ е издадена с цел наказателно преследване или наказание на лице въз основа на неговия пол, расова или етническа принадлежност, религия, сексуална ориентация, националност, език или политически убеждения, или ~~когато~~ ⇨ че ⇨ положението на лицето може да бъде застрашено на някое от тези основания.

⁷⁰ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- (75) Обработването на лични данни съгласно настоящата директива включва събирането, обмена и последващото използване, както и последващото предаване на съответната информация и доказателства за целите, определени в член 82 от ДФЕС. В интерес на последователността и ефективната защита на личните данни обработването на лични данни съгласно настоящата директива следва да бъде в съответствие с Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета⁷¹, освен ако обработването на лични данни се извършва в контекста на производствата, посочени в член 5, букви б) и в), и във връзка с такива производства — в съответствие с буква г), от настоящата директива, когато може да се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета⁷². Издаващият орган, изпълняващият орган, както и други органи, компетентни да издават и получават уведомления или искания за съгласие за използването като доказателство на обменена преди това информация, следва да се считат за администратори по отношение на обработването на лични данни съгласно Директива (ЕС) 2016/680 и Регламент (ЕС) 2016/679. Централните органи биха могли да предоставят административна подкрепа на тези компетентни органи и доколкото обработват лични данни от името на тези администратори, те следва да се считат за обработващи лични данни за съответния администратор. По отношение на обработването на лични данни от Евроюст следва да се прилага Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета⁷³, както и специалните правила за защита на данните, установени в Регламент (ЕС) 2018/1727. Що се отнася до обработването на лични данни от Европейската прокуратура, създадена с Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета⁷⁴, следва да се прилага Регламент (ЕС) 2018/1725 от датата на влизане в сила на измененията на Регламент (ЕС) 2017/1939, както и на специалните правила за защита на данните, установени в посочения регламент.

~~Защитата на физически лица във връзка с обработването на лични данни е основно право. В съответствие с член 8, параграф 1 от Хартата и член 16, параграф 1 от ДФЕС всеки има право на защита на личните си данни.~~

⁷¹ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета ([OB L 119, 4.5.2016 г., стр. 89](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

⁷² Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) ([OB L 119, 4.5.2016 г., стр. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁷³ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО ([OB L 295, 21.11.2018 г., стр. 39](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁷⁴ Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура ([OB L 283, 31.10.2017 г., стр. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

↓ 2014/41/ЕС съображение 41

~~При прилагането на настоящата директива държавите-членки следва да предвидят прозрачни политики по отношение на обработката на личните данни и упражняване от субектите на данни на техните права на правни средства за защита на личните им данни.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 42

~~Личните данни, получени по силата на настоящата директива, следва да бъдат обработвани, само когато това е необходимо и пропорционално на целите за предотвратяване, разследване, разкриване или наказателно преследване на престъпления или изпълнение на наказания и упражняване на правата на защита. Само оправомощени лица следва да имат достъп до информацията, съдържаща лични данни, което може да бъде постигнато чрез процедури на идентификация.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 43

~~В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Обединеното кралство е нотифицирало желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата директива.~~

↓ 2014/41/ЕС съображение 44

~~В съответствие с членове 1 и 2, и с член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.~~

↓ НОВ

(76) [В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия [, с писмо от ...,] е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата директива.] ИЛИ [В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.]

↓ 2014/41/ЕС съображение 45

(77) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

↓ 2014/41/ЕС съображение 46
(адаптиран)

- (78) ~~Европейският надзорен орган за защита на данните~~ ☒ С Европейския надзорен орган по защита на данните беше проведена консултация в съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725, като той ☒ представи становище на ☒ [...] ☒ 5 октомври 2010 г.⁷⁵ ~~въз основа на член 41, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета~~⁷⁶,

↓ НОВ

- (79) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното законодателство трябва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с предходната директива. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени, произтича от предходната директива.
- (80) Настоящата директива следва да не засяга задълженията на държавите членки по отношение на срока за транспониране в националното законодателство на директивата, посочен в част Б от приложение X,

↓ 2014/41

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

↓ НОВ

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. С настоящата директива се определят правила за:
- а) издаването, признаването и изпълнението на европейски заповеди за разследване (ЕЗР) с цел получаване на доказателства по наказателноправни въпроси, включително за получаване на доказателства, с които компетентните органи на изпълняващата държава вече разполагат;

⁷⁵ ~~ОВ С 355, 29.12.2010 г., стр. 1.~~

⁷⁶ ~~Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).~~

- б) издаването на спешни уведомления за трансгранично наблюдение и уведомления за трансгранични процесуално-следствени действия, за които не се изисква техническа помощ от друга държава членка, включително правото на уведомената държава членка да повдигне възражение;
- в) издаването на искания за съгласие за използване като доказателство на информация, обменена преди това между правоприлагащите органи или спонтанно между съдебните органи, и предоставянето или отказа на такова съгласие; и
- г) издаването, признаването и изпълнението на европейски заповеди за дистанционно участие (ЕЗДУ) с цел заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление, което е страна в наказателно производство, да участва дистанционно от друга държава членка в едно или повече съдебни заседания по наказателно производство посредством видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние.

2. Настоящата директива няма за последица изменение на задължението за спазване на основните права и правни принципи, залегнали в член 6 от ДЕС, включително правата на защита и на справедлив съдебен процес на лицата, които са засегнати от наказателно производство, и не засяга задълженията, възложени на съдебните органи в това отношение.
3. Дял III от настоящата директива не засяга правото на лицата да присъстват на съдебния процес, залегнало в член 8, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/343, нито други правни актове на Съюза в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси или наказателнопроцесуалното право.

↓ 2014/41/ЕС

Член 2

Определения

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)
⇒ нов

- а) „издаваща държава“ означава държавата членка, в която е издадена ЕЗР ⇒ , или държавата членка, в която е издадена ЕЗДУ; ⇐
- б) „изпълняваща държава“ означава държавата членка, изпълняваща ЕЗР, в която ще се извършва процесуално-следственото действие ⇐ , или държавата членка, изпълняваща ЕЗДУ, в която се намира лицето, за което се отнася ЕЗДУ; ⇐
- в) „издаващ орган“ означава:
 - i) съдия, съд ☒ или ☒ съдия-следовател ~~или прокурор~~, компетентен по разглеждания случай; ~~или~~
 - ii) ☒ прокурор, компетентен по разглеждания случай: ☒

↓ НОВ

- за ЕЗР, когато националното право изисква предварително разрешение от съдия, съд или съдия-следовател за съответното процесуално-следствено действие и такова разрешение не е било получено в съответствие с националните процедури, преди да бъде предадена на изпълняващия орган, ЕЗР се потвърждава от съдия, съд или съдия-следовател, който проверява съответствието с условията за издаване на ЕЗР по настоящата директива, по-специално условията, посочени в член 7, параграф 1;
- за ЕЗДУ, преди да бъде предадена на изпълняващия орган, ЕЗДУ се потвърждава след проверка на съответствието ѝ с условията за издаване на ЕЗДУ по настоящата директива от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор в издаващата държава;

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

⇒ НОВ

iii) ⇒ за ЕЗР — ⇐ друг компетентен орган, определен от издаващата държава, който в съответния случай действа в качеството си на разследващ орган в наказателното производство и е компетентен да разпорежда събирането на доказателства в съответствие с националното право. Освен това, преди да бъде предадена на изпълняващия орган, ЕЗР се потвърждава след проверка на съответствието ѝ с условията за издаване на ЕЗР по настоящата директива, по-специално условията, посочени в член 7~~6~~, параграф 1 ~~от настоящата директива~~, от съдия, съд, съдия-следовател или прокурор в издаващата държава. ⇒ Когато националното право изисква предварително разрешение от съдия, съд или съдия-следовател за съответното процесуално-следствено действие и такова разрешение не е било получено в съответствие с националните процедури, потвърждаването може да се извърши единствено от съдия, съд или съдия-следовател; ⇐ ~~Когато ЕЗР е потвърдена от съдебен орган, този орган може също да бъде разглеждан като издаващ орган за целите на предаването на ЕЗР;~~

г) „изпълняващ орган“ означава орган, който е компетентен да признае ЕЗР и да осигури нейното изпълнение в съответствие с настоящата директива и с процедурите, приложими при сходен национален случай, ⇒ и съдия, съд или съдия-следовател, който е компетентен да признае ЕЗДУ и да осигури нейното изпълнение в съответствие с настоящата директива ⇐ . Такива процедури може да изискват съдебно разрешение в изпълняващата държава, когато това е предвидено в националното ѝ право;=

- д) „разследваща държава членка“ означава държава членка, в която е издадено уведомление в съответствие с член 33 или 34;
- е) „уведомена държава членка“ означава държава членка, която получава уведомление в съответствие с член 33 или 34 и от която не е необходима техническа помощ за извършване на процесуално-следственото действие;
- ж) „далекосъобщения“ означава всички съобщения, като това включва както съдържанието на съобщението, така и свързаните с него данни, предавани чрез електронни съобщителни мрежи съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива (ЕС) 2018/1972 или електронни съобщителни услуги съгласно определението в член 2, точка 4 от същата директива;
- з) „децентрализирана информационна система“ означава децентрализираната информационна система съгласно определението в член 2, точка 3 от Регламент (ЕС) 2023/2844.

2. Когато ЕЗР е била потвърдена от съдебен орган или ЕЗДУ е била потвърдена от съдия, съд или съдия-следовател в съответствие с параграф 1, този орган може също да бъде разглеждан като издаващ орган за целите на предаването на ЕЗР или ЕЗДУ.

☒ ДЯЛ II ☒

☒ ТРАНСГРАНИЧНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВА ПО НАКАЗАТЕЛНОПРАВНИ ВЪПРОСИ ☒

ГЛАВА I

ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ

Член ~~3~~

~~Европейска заповед за разследване~~ ☒ ЕЗР ☒ и задължение за изпълнението ѝ

1. ~~Европейска заповед за разследване~~ (ЕЗР) е съдебно решение, което е било издадено или потвърдено от съдебен орган на ~~държава членка~~ („издаващата държава“), за извършване на едно или няколко конкретно(и) процесуално-следствено(и) действие(я) в ~~друга държава членка~~ („изпълняващата държава“) с оглед получаване на доказателства в съответствие с ☒ настоящия дял и дялове I, IV и V ☒ ~~настоящата директива~~. ⇒ Когато това е строго необходимо за изпълнението на такива процесуално-следствени действия, издаващият орган може също така да поиска на засегнатото лице да бъдат връчени процесуални документи ⇐.

ЕЗР може да бъде издадена и за получаване на доказателства, които вече са на разположение на компетентните органи на изпълняващата държава.

2. Държавите членки изпълняват ЕЗР въз основа на принципа на взаимно признаване и в съответствие с ☒ настоящия дял и дялове I, IV и V ☒ ~~настоящата директива.~~
3. Издаването на ЕЗР може да бъде поискано от заподозряно или обвиняемо лице или от адвокат от негово име в рамките на приложимите права на защита в съответствие с националното наказателнопроцесуално право.
4. ~~Настоящата директива няма за последница изменение на задължението за признаване на основните права и правни принципи, заложили в член 6 от ДЕС, включително правата на защита на лицата, които са субекти на наказателно производство, и не засяга задълженията, възложени на съдебните органи в това отношение.~~

Член 43

Обхват на ЕЗР

ЕЗР обхваща всички процесуално-следствени действия с изключение на създаването на съвместен екип за разследване и събирането на доказателства в рамките на такъв екип, както е предвидено в член 13 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз⁷⁷, („Конвенцията“) и в Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета⁷⁸, освен за целите на прилагането съответно на член 13, параграф 8 от Конвенцията и на член 1, параграф 8 от Рамковото решение.

↓ НОВ

ЕЗР обхваща и връчването на процесуални документи на засегнатото лице, доколкото това връчване е строго необходимо за изпълнението на процесуално-следствено действие, целящо получаването на доказателства, което е било поискано в ЕЗР.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

Член 54

Видове производства, за които може да бъде издадена ЕЗР

ЕЗР може да бъде издадена:

- а) във връзка с наказателни производства, образувани от съдебен орган или които може да бъдат образувани пред съдебен орган за престъпление съгласно националното право на издаващата държава;
- б) в производства, образувани от административни органи във връзка с деяния, които са наказуеми съгласно националното право на издаващата държава, поради факта, че съставляват правонарушения, и където решението може да доведе до образуване на производство пред съд, компетентен по-специално по дела от наказателен характер;

⁷⁷ Конвенция, съставена от Съвета в съответствие с член 34 от Договора за Европейския съюз, за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз (ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 3).

⁷⁸ Рамково решение 2002/465/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно съвместните екипи за разследване (ОВ L 162, 20.6.2002 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

в) по производства, образувани от съдебни органи във връзка с деяния, които са наказуеми съгласно националното право на издаващата държава, поради факта, че съставляват правонарушения, и където решението може да доведе до образуване на производство пред съд, компетентен по-специално по дела от наказателен характер; ~~ж~~

г) във връзка с производства, посочени в букви а), б) и в), които се отнасят до престъпления или нарушения, за които юридическо лице може да носи отговорност или да му бъде наложена санкция в издаващата държава.

Член 6 ~~5~~

Съдържание и форма на ЕЗР

1. ЕЗР, съдържаща се във формуляра, предвиден в приложение IA, се попълва и подписва, а съдържанието ѝ се заверява като вярно и точно от издаващия орган.

ЕЗР съдържа по-конкретно следната информация:

- а) данни за издаващия орган и, ако е приложимо, за потвърждаващия орган;
- б) предмета и основанията за ЕЗР;
- в) необходимата налична информация относно засегнатото(ите) лице(а);
- г) описание на престъпното деяние, което е предмет на разследване или производство, и на приложимите разпоредби на наказателното право на издаващата държава;
- д) описание на исканото(ите) процесуално-следствено(и) действие(я) и доказателствата, които трябва да бъдат събрани;~~е~~

↓ нов

е) когато е приложимо, потвърждение, че исканото(ите) процесуално-следствено(и) действие(я) е(са) разрешено(и) от съдия, съд или съдия-следовател, включително датата и референтния номер на решението за разрешаване, освен когато ЕЗР е издадена или потвърдена от съдия, съд или съдия-следовател;

ж) информация за възможностите за предявяване на правни средства за защита.

↓ 2014/41/EC

2. Всяка държава членка посочва кой(и) от официалните езици на институциите на Съюза, освен официалния(те) език(ци) на съответната държава членка, може(гат) да се използва(т) за съставяне или превод на ЕЗР, когато съответната държава членка е изпълняваща държава.
3. Компетентният орган на издаващата държава превежда ЕЗР, установена в приложение IA, на официален език на изпълняващата държава или на друг език, посочен от изпълняващата държава, в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

4. Когато издаващият орган поиска връчването на процесуални документи, необходими за изпълнението на процесуално-следствено действие, поискано в ЕЗР, и има основание да се смята, че засегнатото лице не разбира езика, на който е изготвен документът, който следва да бъде връчен, този документ трябва да бъде придружен от превод на езика, който адресатът разбира.

ГЛАВА II

ПРОЦЕДУРИ И ГАРАНЦИИ ЗА ИЗДАВАЩАТА ДЪРЖАВА

Член ~~76~~

Условия за издаване и предаване на ЕЗР

1. Издаващият орган може да издаде ЕЗР само ако са изпълнени следните условия:
 - а) издаването на ЕЗР е необходимо и пропорционално на целта на производствата, посочени в член ~~54~~, като се отчитат правата на заподозряното или обвиняемото лице; и
 - б) процесуално-следственото(ите) действие(я), посочено(и) в ЕЗР, би(ха) могло(и) да бъде(ат) разпоредено(и) при същите условия в сходен национален случай.
2. Условията, посочени в параграф 1, се преценяват от издаващия орган за всеки отделен случай.
3. Когато изпълняващият орган има основания да счита, че условията, посочени в параграф 1, не са изпълнени, той може да се консултира с издаващия орган за важността на изпълнението на ЕЗР. След тази консултация издаващият орган може да реши да оттегли ЕЗР.

Член ~~87~~

Предаване на ЕЗР

1. Попълнената в съответствие с член ~~65~~ ЕЗР се предава от издаващия орган ⇒ пряко ⇐ на изпълняващия орган ⇒ или, където е приложимо, с участието на централния орган, посочен в член 52 ⇐.

2. ~~Цялата по-нататъшна~~ ☒ Цялата останала ☒ официална комуникация се осъществява пряко между издаващия орган и изпълняващия орган ⇒ или, където е приложимо, с участието на централния орган, посочен в член 52 ⇐.
3. ~~5.~~ ~~Ако~~ ☒ Когато ☒ изпълняващият орган е неизвестен, издаващият орган прави всички необходими проучвания, включително чрез звената за контакт ~~на ЕИИ~~☒ на Европейската съдебна мрежа, предвидени с Решение 2008/976/ПВР ☒, за да получи тази информация от изпълняващата държава.
4. ~~Издаващият орган може да предаде ЕЗР чрез телекомуникационната система на Европейската съдебна мрежа (EJN), създадена със Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета~~⁷⁹.
46. Когато получилият ЕЗР орган в изпълняващата държава не е компетентен да я признае или да предприеме необходимите действия за нейното изпълнение, той изпраща ЕЗР по служебен път до изпълняващия орган и уведомява издаващия орган за това.
57. Всички трудности, свързани с предаването или автентичността на всеки документ, необходим за изпълнението на ЕЗР, се преодоляват чрез преки контакти между участващите издаващ и изпълняващ орган или, когато е необходимо, със съдействието на централните органи на държавите членки.

Член 98

ЕЗР, свързана с предходна ЕЗР

1. Когато издаващият орган издава ЕЗР, която допълва предходна ЕЗР, той посочва това обстоятелство в ЕЗР.
2. Когато издаващият орган участва в изпълнението на ЕЗР в изпълняващата държава в съответствие с член ~~109~~, параграф 4, той може, без да се засягат уведомленията, направени съгласно член ~~5833~~, параграф 1, буква в), да адресира ЕЗР, която допълва предходна ЕЗР, пряко до изпълняващия орган, докато се намира в ~~тази~~ ☒ изпълняващата ☒ държава.
3. ЕЗР, която допълва предходна ЕЗР, се заверява в съответствие с член ~~65~~, параграф 1, първа алинея, и когато е приложимо, се потвърждава в съответствие с член ~~2, буква в)~~ ⇒ 2, параграф 1, буква в) ⇐.

⁷⁹ ~~Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета от 29 юни 1998 г., прието от Съвета на основание К.3 от Договора за Европейския съюз, относно създаването на Европейска съдебна мрежа (ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4).~~

ГЛАВА III

ПРОЦЕДУРИ И ГАРАНЦИИ ЗА ИЗПЪЛНЯВАЩАТА ДЪРЖАВА

Член ~~109~~

Признаване и изпълнение

1. Изпълняващият орган признава ЕЗР, предадена в съответствие с ☒ приложимите разпоредби на ☒ настоящата директива, без да изисква допълнителни формалности, и прави необходимото за нейното изпълнение по същия начин и при същите условия и ред, както ако въпросното процесуално-следствено действие е било разпоредено от орган на изпълняващата държава, освен ако този орган реши да се позове на някое от основанията за непризнаване или неизпълнение или на някое от основанията за отлагане, предвидени в настоящия ☒ дял ~~☒ директива~~.
2. Изпълняващият орган спазва формалностите и процедурите, изрично посочени от издаващия орган, освен ако в настоящия ☒ дял ~~☒ директива~~ не е предвидено друго и ако тези формалности и процедури не противоречат на основните принципи на правото на изпълняващата държава.
3. Когато изпълняващ орган получи ЕЗР, която не е била издадена от издаващ орган съгласно посоченото в член ~~2, буква в)~~ ⇨ 2, параграф 1, буква в) ⇐, изпълняващият орган връща тази ЕЗР на издаващата държава.
4. Издаващият орган може да поиска един или повече органи на издаващата държава да участват в изпълнението на ЕЗР в подкрепа на компетентните органи на изпълняващата държава, до степента, до която определените органи на издаващата държава биха могли да вземат участие в изпълнението на процесуално-следственото(ите) действие(я), посочено(и) в ЕЗР в сходен национален случай. Изпълняващият орган спазва това изискване, ако това участие не противоречи на основните принципи на правото на изпълняващата държава или не накърнява нейни основни интереси в областта на националната сигурност.
5. Органите на издаващата държава, които се намират в изпълняващата държава, са подчинени на правото на изпълняващата държава по време на изпълнението на ЕЗР. Те не могат да имат каквито и да било правомощия за правоприлагане на територията на изпълняващата държава, освен ако упражняването на такива правомощия на територията на изпълняващата държава е в съответствие с правото на изпълняващата държава и до степента, до която издаващият и изпълняващият орган са се договорили.
6. Издаващият орган и изпълняващият орган могат да се консултират взаимно по всякакви подходящи начини, с оглед да се улесни ефикасното прилагане на настоящия член.

Член ~~110~~

Избор на друг вид процесуално-следствено действие

1. Изпълняващият орган при възможност прибегва до процесуално-следствено действие, различно от предвиденото в ЕЗР, когато:
 - а) посоченото в ЕЗР процесуално-следствено действие не съществува според правото на изпълняващата държава; или
 - б) процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, не би могло да се използва в сходен национален случай.
2. Без да се засяга член ~~124~~, параграф 1 не се прилага за следните процесуално-следствени действия, които трябва винаги да могат да се използват съгласно правото на изпълняващата държава:
 - а) получаване на информация или доказателства, с които изпълняващият орган вече разполага, и информацията или доказателствата биха могли да бъдат получени в съответствие с правото на изпълняващата държава в рамките на наказателно производство или за целите на ЕЗР;
 - б) получаване на информация, съдържаща се в базите данни на полицейски или съдебни органи и до която изпълняващият орган има пряк достъп в рамките на наказателно производство;
 - в) разпит на свидетел, вещо лице, ~~пострадал~~ ☒ жертва ☒, заподозряно или обвиняемо лице или трета страна на територията на изпълняващата държава;
 - г) всяко непринудително процесуално-следствено действие, определено в правото на изпълняващата държава;
 - д) установяване на самоличността на лица, притежаващи абонамент за даден телефонен номер или IP адрес.
3. Изпълняващият орган може също така да прибегне до процесуално-следствено действие, различно от посоченото в ЕЗР, когато с процесуално-следственото действие, избрано от изпълняващия орган, ще бъде постигнат същият резултат, но със средства, нарушаващи неприкосновеността на лицето в по-малка степен, отколкото процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР.
4. Когато изпълняващият орган реши да се възползва от посочената в параграфи 1 и 3 възможност, той най-напред уведомява издаващия орган, който може да реши да оттегли или да допълни ЕЗР.
5. Когато, в съответствие с параграф 1, посоченото в ЕЗР процесуално-следствено действие не съществува съгласно правото на изпълняващата държава или не би било на разположение в сходен национален случай и когато не е налице никакво друго процесуално-следствено действие, с което би бил постигнат същият резултат, както с исканото процесуално-следствено действие, изпълняващият орган уведомява издаващия орган, че не е възможно да бъде оказана исканата помощ.

Член ~~124~~

Основания за непризнаване или неизпълнение

1. Без да се засяга член $\Rightarrow$ 1, параграф 2 $\Leftarrow$ ~~1, параграф 4~~, признаването или изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано в изпълняващата държава, когато:

- а) съществува имунитет или привилегия съгласно правото на изпълняващата държава, което прави невъзможно изпълнението на ЕЗР, или когато са налице правила относно определянето и ограничаването на наказателната отговорност във връзка със свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, които правят невъзможно изпълнението на ЕЗР;
 - б) в конкретен случай изпълнението на ЕЗР би навредило на основните интереси на националната сигурност, би застрашило източника на информацията или би наложило използването на класифицирана информация, свързана със специални разузнавателни дейности;
 - в) ЕЗР е издадена във връзка с производства, посочени в член 54, букви б) и в), и процесуално-следственото действие не би било разрешено съгласно правото на изпълняващата държава при сходен национален случай;
 - г) изпълнението на ЕЗР би било в противоречие с принципа *ne bis in idem*;
 - д) ЕЗР се отнася за престъпление, за което се твърди, че е извършено извън територията на издаващата държава и изцяло или отчасти на територията на изпълняващата държава, и деянието, във връзка с което е издадена ЕЗР, не съставлява престъпление в изпълняващата държава;
 - е) съществуват сериозни основания да се смята, че изпълнението на процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, би било несъвместимо със задълженията на изпълняващата държава съгласно член 6 от ДЕС и Хартата;
 - ж) деянието, за което е издадена ЕЗР, не съставлява престъпление по правото на изпълняващата държава, освен ако ЕЗР не се отнася за престъпление, попадащо в категориите престъпления, изброени в приложение IXF, съгласно посоченото от издаващия орган в ЕЗР, ако последното е наказуемо в издаващата държава с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане на лицето с максимален срок от не по-малко от три години; или
 - з) прилагането на процесуално-следственото действие, посочено в ЕЗР, е ограничено съгласно правото на изпълняващата държава до определен списък или категория престъпления или до престъпления, за които са предвидени наказания с определен праг, които не включват посоченото в ЕЗР престъпление.
2. Параграф 1, буква ж) и буква з) не се прилагат за процесуално-следствените действия, посочени в член 1140, параграф 2.
 3. Когато ЕЗР се отнася до престъпление, свързано с данъци или такси, мита и валутен обмен, изпълняващият орган не може да откаже признаване или изпълнение на основание, че правото на изпълняващата държава не предвижда същия вид данък или такса или че то не съдържа разпоредби за същите видове данъци, такси, мита и валутен обмен като правото на издаващата държава.
 4. В случаите, посочени в параграф 1, букви а), б), г), д) и е), преди да вземе решение да не признае или да не изпълни ЕЗР изцяло или отчасти, изпълняващият орган провежда ☒ по всякакви подходящи начини ☒ ~~чрез подходящи средства~~ консултации с издаващия орган и, когато е уместно,

изисква от издаващия орган да предостави необходимата допълнителна информация без забавяне.

5. В случая, посочен в параграф 1, буква а) и когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на изпълняващата държава, изпълняващият орган отправя искане към въпросния орган да упражни това правомощие незабавно. Когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на друга държава или на международна организация, издаващият орган е този, който следва да поиска от съответния орган да упражни това правомощие.

Член 13~~12~~

Срокове за признаване или изпълнение

1. Решението за признаване или изпълнение ☒ на ЕЗР ☒ се взема и процесуално-следственото действие се извършва със същата бързина и степен на приоритет, както в сходни национални случаи, и при всички случаи в предвидените в настоящия член срокове.
- ~~2. Когато издаващият орган е посочил в ЕЗР, че поради определените процесуални срокове, тежестта на престъплението или други особено спешни обстоятелства е необходим по-кратък срок от предвидените в настоящия член, или ако издаващият орган е посочил в ЕЗР, че процесуално-следственото действие трябва да бъде извършено на конкретна дата, изпълняващият орган се съобразява с това изискване във възможно най-голяма степен.~~
2. 3. ⇒ Когато не е посочено наличието на спешност, ☒ и и ~~и~~ 4. изпълняващият орган:
- а) взема решението за признаването или изпълнението на ЕЗР възможно най-бързо и без да се засяга параграф 5 не по-късно от 30 дни след получаването на ЕЗР от компетентния изпълняващ орган;;

↓ 2014/41/EC

⇒ НОВ

- ⇒ б) извършва процесуално-следственото действие без забавяне и не по-късно от 90 дни след вземането на решението, посочено в буква а), ☒ ~~и~~ 4. Освен ако са налице основания за отлагане по член 15 или изпълняващата държава вече разполага с доказателствата, указани в посоченото в ЕЗР процесуално-следствено действие, ~~изпълняващият орган извършва процесуално-следственото действие без забавяне и без да се засяга параграф 5 не по-късно от 90 дни, след като е взето решението, посочено в параграф 3.~~

↓ НОВ

3. Когато издаващият орган е посочил в ЕЗР, че поради процесуалните срокове, тежестта на престъплението или други особено спешни обстоятелства е необходим по-кратък срок от предвидените в настоящия член, или когато издаващият орган е посочил в ЕЗР, че процесуално-следственото действие трябва да бъде извършено на конкретна дата, изпълняващият орган отрежда

приоритет на посоченото искане и се съобразява с него във възможно най-голяма степен при изпълнението на процесуално-следственото действие.

4. Когато ЕЗР се отнася до действия, които изискват събирането на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период, както е посочено в член 28, прихващането на далекосъобщения, както е посочено в член 31 или трансгранично наблюдение, както е посочено в член 30, изпълняващият орган:
- а) третира искането като изискващо незабавно внимание;
 - б) взема решението за признаване или изпълнение без забавяне;
 - в) когато е необходимо, за да се гарантира ефективността на действието, позволява предварителното му изпълнение до вземането на решение за признаване или изпълнение на ЕЗР.
5. Предварителното изпълнение на действие, посочено в параграф 4, буква в), се прекратява при отказ на признаването или изпълнението на ЕЗР. Получен материал може да се използва само когато това е строго необходимо за предотвратяване на непосредствена и сериозна заплахата за обществената сигурност. Изпълняващият орган се уведомява за всяко такова използване и за основанията за него.

↓ 2014/41/EC
⇒ нов

6. ~~5.~~ Когато в определен случай не е практически възможно компетентният изпълняващ орган да спазва посочения в параграф ~~3~~ ⇒ 2, буква а) ⇐ срок или посочените в параграф ⇒ 3 ⇐ ~~2~~ ⇒ по-кратък срок или ⇐ конкретна дата, той уведомява без забавяне компетентния орган на издаващата държава по какъвто и да е наличен начин, като посочва причините за забавянето и приблизителното време, необходимо за вземане на решението. В такъв случай посоченият в параграф ~~3~~ ⇒ 2, буква а) ⇐ срок може да бъде удължен с най-много 30 дни.
7. ~~6.~~ Когато в определен случай не е практически възможно компетентният изпълняващ орган да спазва посочения в параграф ~~4~~ ⇒ 2, буква б) ⇐ срок, той уведомява без забавяне компетентния орган на издаващата държава по какъвто и да е наличен начин, като посочва причините за забавянето и провежда консултации с издаващия орган за необходимото време за изпълнение на процесуално-следственото действие.

↓ нов

8. Когато изпълнението на ЕЗР е забавено поради привилегия или имунитет съгласно националното право на изпълняващата държава, сроковете, посочени в параграфи 1—4, започват да текат едва от деня, в който изпълняващият орган е бил уведомен за факта, че привилегията или имунитетът са били отнети.

Член ~~14~~¹³

Предаване на доказателства

1. Изпълняващият орган предава на издаващата държава без ненужно забавяне доказателствата, събрани или вече намиращи се на разположение на компетентните органи на изпълняващата държава в резултат от изпълнението на ЕЗР.

Когато в ЕЗР е включено искане за това и ~~ако~~ ☒ когато ☒ е възможно съгласно правото на изпълняващата държава, доказателствата се предават незабавно на компетентните органи на издаващата държава, участващи в изпълнението на ЕЗР в съответствие с член ~~10~~⁹, параграф 4.

2. Предаването на доказателствата може да бъде спряно в изчакване на решение във връзка с правно средство за защита, освен ако в ЕЗР не са посочени достатъчно основания, че незабавното им предаване е от първостепенно значение за правилното провеждане на разследването или за опазването на индивидуални права. Предаването на доказателствата обаче се спира, ~~ако~~ ☒ когато ☒ то би довело до сериозни или необратими вреди на засегнатото лице.
3. При предаването на събраните доказателства изпълняващият орган посочва дали изисква доказателствата да бъдат върнати на изпълняващата държава веднага щом престанат да бъдат необходими на издаващата държава.
4. Когато съответните предмети, документи или данни са от значение и за друго производство, изпълняващият орган може, по изрично искане и след консултации с издаващия орган, временно да предаде доказателствата, при условие че ще бъдат върнати на изпълняващата държава веднага щом престанат да бъдат необходими на издаващата държава или по всяко друго време или повод, договорени между компетентните органи.

↓ нов

5. Когато е приложимо, изпълняващият орган посочва дали спрямо използването на такива доказателства се прилагат условията по член 21.

↓ 2014/41/ЕС

Член 15

Основания за отлагане на признаването или изпълнението

1. Признаването или изпълнението на ЕЗР може да бъде отложено в изпълняващата държава, когато:
- а) нейното изпълнение може да попречи на висящо наказателно разследване или преследване, докато изпълняващата държава счита това за разумно;
 - б) съответните предмети, документи или данни вече се използват в друго производство, докато престанат да бъдат необходими за тази цел.

↓ 2023/2843 член 11, точка 3

2. Веднага след като отпаднат основанията за отлагане, изпълняващият орган предприема незабавно необходимите мерки за изпълнение на ЕЗР и уведомява за това издаващия орган.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

⇒ НОВ

Член 16

Задължение за информиране

1. Получилият ЕЗР ~~компетентен~~ орган в изпълняващата държава, без забавяне и при всички случаи в рамките на една седмица от получаването на ЕЗР, потвърждава получаването на ЕЗР, като попълни и изпрати формуляра, предвиден в приложение ~~IIБ~~.

Когато е определен централен орган в съответствие с член ~~7, параграф 3~~ ⇒ 52 ⇐, ~~това~~ ☒ предвиденото в първата алинея ☒ задължение се прилага както за централния орган ☒ на изпълняваща държава ☒, така и за изпълняващия орган, който получава ЕЗР от ~~централния~~ ☒ този централен ☒ орган.

В случаите, посочени в член ~~7, параграф 68, параграф 4~~, ☒ предвиденото в първата алинея ☒ ~~това~~ задължение се прилага както за ~~компетентния~~ органа, получил първоначално ЕЗР, така и за изпълняващия орган, на когото последно е предадена ЕЗР.

↓ 2023/2843 член 11, точка 4, буква а) (адаптиран)

⇒ НОВ

2. Без да се засяга член ~~1140~~, параграфи 4 и 5, изпълняващият орган уведомява издаващия орган незабавно ☒ по какъвто и да е наличен начин ☒ ~~чрез всички налични средства~~, когато:

- за изпълняващия орган е невъзможно да вземе решение относно признаването или изпълнението поради обстоятелството, че формулярът, предвиден в приложение ~~IA~~, е непълен или явно неправилен;
- изпълняващият орган, в хода на изпълнение на ЕЗР, сметне без по-нататъшни проверки, че може да е уместно да извърши процесуално-следствени действия, които не са били първоначално предвидени или не е можело да бъдат уточнени при издаването на ЕЗР, за да се даде възможност на издаващия орган да предприеме по-нататъшни действия в конкретния случай; или
- изпълняващият орган установи, че в конкретен случай не може да спази формалностите и процедурите, изрично посочени от издаващия орган в съответствие с член ~~109~~.

По искане на издаващия орган информацията се потвърждава незабавно в съответствие с член ~~⇒ 51 ⇐ 5a~~.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)
→₁ 2023/2843 член 11, точка 4,
буква б)

3. →₁ Без да се засяга член ~~1140~~, параграфи 4 и 5, изпълняващият орган уведомява незабавно издаващия орган за: ←
- а) всяко решение, прието съгласно член ~~1140~~ или член ~~1244~~;
- б) всяко решение за отлагане на изпълнението или признаването на ЕЗР, основанията за отлагането, и ~~ако~~ ☒ когато ☒ е възможно — очакваната продължителност на отлагането.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)
⇒ НОВ

☒ ГЛАВА IV ☒

☒ ПРАВНИ СРЕДСТВА ЗА ЗАЩИТА, ГАРАНЦИИ И ОТГОВОРНОСТ ☒

Член ~~1744~~

Правни средства за защита

1. Държавите членки гарантират, че за ⇒ заподозрените лица, обвиняемите лица и всички други лица, чиито права са неблагоприятно засегнати от ⇐ процесуално-следствените действия, посочени в ЕЗР, са предвидени ☒ ефективни ☒ правни средства за защита, равностойни на предвидените при сходен национален случай. ⇒ Когато ЕЗР се издава за получаване на доказателства, с които компетентните органи на изпълняващата държава вече разполагат, държавите членки гарантират, че в изпълняващата държава заподозрените лица, обвиняемите лица и всички други лица, чиито права са неблагоприятно засегнати, разполагат с правни средства за защита, равностойни на предвидените при сходен национален случай, за да оспорят законосъобразността на процесуално-следствените действия, извършени с цел събиране на тези доказателства. ⇐
2. Материалноправните основания за издаване на ЕЗР могат да се оспорват само чрез иск, предявен в издаващата държава, без да се засягат гаранциите за основните права в изпълняващата държава.
3. Ако не се нарушава необходимостта от гарантиране поверителността на разследването съгласно член ~~2049~~, параграф 1, издаващият орган и изпълняващият орган вземат необходимите мерки за осигуряване на информация за наличните възможности по националното право за ~~използване~~ ☒ упражняване ☒ на правни средства за защита, когато те станат приложими, и в своевременноен срок, за да могат да бъдат приложени ефективно.
4. Държавите членки правят необходимото сроковете за ☒ упражняване на правни средства ☒ ~~чрез не на правни~~ защита да са същите като предвидените в сходни национални случаи и да се прилагат по начин, който да гарантира

възможността за ефективно упражняване на тези правни средства за защита от заинтересованите страни.

5. Издаващият орган и изпълняващият орган се информират взаимно за правните средства за защита, предявени срещу издаването, признаването или изпълнението на ЕЗР. ⇒ Изпълняващият орган уведомява издаващия орган, когато се упражнява правно средство за защита за оспорване на законосъобразността на процесуално-следствените действия, извършени с цел събиране на доказателства, когато е издадена ЕЗР за получаване на тези доказателства, с които компетентните органи на изпълняващата държава вече разполагат. ⇐
6. Оспорването на процесуално-следственото действие не спира изпълнението му, освен ако това не е предвидено в сходни национални случаи.
7. Издаващата държава взема предвид успешното оспорване на признаването или изпълнението на ЕЗР в съответствие с нейното национално право. Без да се засягат националните процедурни правила, държавите членки гарантират, че в хода на наказателното производство в издаващата държава при оценката на получените чрез ЕЗР доказателства се зачитат правата на защита и правото на справедлив процес.

Член ~~18~~¹⁷

Наказателна отговорност на служителите

Докато се намират на територията на изпълняващата държава в рамките на прилагането на настоящия ☒ дял ☒ ~~директива~~, служителите от издаващата държава се считат за служители на изпълняващата държава по отношение на извършени срещу тях или от тях престъпления.

Член ~~19~~¹⁸

Гражданска отговорност на служителите

1. Когато в рамките на прилагането на настоящия ☒ дял ☒ ~~директива~~ служителите на дадена държава членка се намират на територията на друга държава членка, първата държава членка носи отговорност за всякакви вреди, причинени от нейните служители по време на извършваните от тях действия, в съответствие с правото на държавата членка, на чиято територия те действат.
2. Държавата членка, на чиято територия е нанесена вредата, посочена в параграф 1, поправя тази вреда съгласно условията, приложими за вреди, причинени от собствените ѝ служители.
3. Държавата членка, чиито служители са причинили вреди на някое лице на територията на друга държава членка, възстановява изцяло сумите, които последната държава членка е платила на ~~пострадалите~~ ☒ жертвите ☒ или на лицата, които са имали правото да ги получат от тяхно име.
4. Без да се засяга упражняването на правата ѝ по отношение на трети страни и с изключение на параграф 3, всяка държава членка се въздържа в случаи, предвидени в параграф 1, да иска обезщетение за вредите, които е претърпяла от друга държава членка.

Поверителност

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че при изпълнението на ЕЗР издаващият орган и изпълняващият орган спазват надлежно поверителността на разследването.
2. Изпълняващият орган гарантира в съответствие с националното си право поверителността на фактите и съдържанието на ЕЗР, с изключение на необходимото за изпълнението на процесуално-следственото действие. ~~Ако~~ ☒ Когато ☒ изпълняващият орган не е в състояние да спази изискването за поверителност, той без забавяне уведомява за това издаващия орган.
3. В съответствие с националното си право и ако изпълняващият орган не е посочил друго, издаващият орган не разкрива доказателства или информация, предоставени от изпълняващия орган, освен до степента, до която тяхното разкриване е необходимо за целите на разследването или производството, описани в ЕЗР.
4. Всяка държава членка предприема необходимите мерки за това банките да не разкриват на засегнатите клиенти на банката или на трети лица, че на издаващата държава е предадена информация в съответствие с членове 26 и 27 или че се извършва разследване.

↓ НОВ

5. Параграфи 1—4 не засягат член 21 относно условията за последващото използване и последващото предаване на информация или доказателства.

Член 21

Условия за последващото използване и последващото предаване на информация или доказателства

1. Когато информация или доказателства са получени в резултат на изпълнението на ЕЗР или в съответствие с членове 33 и 34 и в сходен национален случай правото на изпълняващата държава или уведомената държава членка предвижда условия, ограничаващи използването на информацията или доказателствата за цели, различни от тези, за които са били събрани, компетентният орган на тази държава членка посочва в момента на предаването на информацията или доказателствата, а в случай на уведомление по член 33 или член 34 — незабавно и най-късно до 96 часа след получаването на уведомлението, че такива условия се прилагат и в държавата членка, която е получила информацията или доказателствата съгласно настоящия дял.
2. Издаващият орган или, когато е приложимо, компетентният орган на разследващата държава членка („молящият орган“) получава предварителното съгласие на изпълняващия орган или, когато е приложимо, на компетентния орган на уведомената държава членка („замоленият орган“), да използва тази информация или доказателства за цели, различни от тези, за които са били събрани, или да предаде информация или доказателства на друга държава членка, трета държава или международна организация в следните случаи:

- а) когато са били посочени условия съгласно параграф 1, преди използването на информацията или доказателствата за цели, различни от тези, за които са събрани;
- б) във всички случаи преди предаването на информацията или доказателствата на друга държава членка, трета държава или международна организация.
3. Искането за съгласие по параграф 2, съдържащо се във формуляра, предвиден в приложение IV, се попълва и подписва, а съдържанието му се заверява като вярно и точно от издаващия орган. То се превежда на официален език на държавата членка, до която е отправено, или на всеки друг език, приет от тази държава в съответствие с член 6, параграф 2.
4. Замоленият орган взема решение по искането във възможно най-кратък срок и не по-късно от 14 дни след получаването му. Когато спазването на този срок е практически невъзможно, замоленият орган информира незабавно молещия орган, като посочва причините за това, и може да удължи срока с най-много 10 дни.
5. Без да се засяга параграф 6, се дава съгласие освен в следните случаи:
- а) прилага се основание за непризнаване или неизпълнение на ЕЗР или, когато е приложимо, основание за възражение съгласно член 33 или член 34;
- б) поисканото използване или последващо предаване би засегнало текущо наказателно разследване или преследване;
- в) не са изпълнени условията, определени в глава V от Регламент (ЕС) 2016/679 или глава V от Директива (ЕС) 2016/680.
- Решението по параграф 4 може да бъде отложено, докато е налице това основание.
6. Замоленият орган може, като условие за предоставяне на съгласие за предаване на информация или доказателства на друга държава членка, трета държава или международна организация, да изиска искането за това съгласие да бъде придружено от ЕЗР, искане за правна взаимопомощ или равностоен инструмент за съдебно сътрудничество, издаден от органите, компетентни по конкретния случай.⁷ Когато поради непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност не може да бъде получено предварително съгласие, информацията или доказателствата могат да бъдат използвани или предадени незабавно, при условие че замоленият орган бъде уведомен в срок от 24 часа и бъде информиран за мотивите, обосноваващи спешността.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)
⇒ НОВ

ГЛАВА IV

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ВЪВ ВРЪЗКА С ОПРЕДЕЛЕНИ ПРОЦЕСУАЛНО-СЛЕДСТВЕНИ ДЕЙСТВИЯ

Член 22

Временно предаване на издаващата държава на задържани лица с цел извършване на процесуално-следствено действие

1. ЕЗР може да бъде издадена за временното предаване на лице, задържано в изпълняващата държава ⇨, ⇩ с цел извършване на процесуално-следствено действие, с оглед на събирането на доказателства, за което се изисква присъствието на това лице на територията на издаващата държава, при условие че лицето бъде върнато обратно в определения от изпълняващата държава срок.
2. В допълнение към основанията за непризнаване или неизпълнение, посочени в член ~~124~~, изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано и ☒ когато ☒ ~~ако~~:
 - а) задържаното лице не даде съгласие; или
 - б) вследствие на предаването ще се удължи срокът за задържане на лицето.
3. Без да се засяга параграф 2, буква а), когато изпълняващата държава сметне за необходимо предвид възрастта на лицето или физическото или психическото му състояние, на законния представител на задържаното лице се дава възможност да изрази становище по временното предаване.
4. В случаите, посочени в параграф 1, разрешението за транзитно преминаване на задържаното лице през територията на трета държава членка („държава членка на транзитно преминаване“) се предоставя след подаване на заявление, придружено от всички необходими документи.
5. Практическите договорености във връзка с временното предаване на лицето, включително подробностите за условията на неговото задържане в издаващата държава, и датите, до които то трябва да бъде предадено от територията на изпълняващата държава и върнато обратно там, се договарят между издаващата държава и изпълняващата държава, като се прави необходимото да се вземат предвид физическото и психическото състояние на засегнатото лице, както и равнището на сигурност, изисквано в издаващата държава.
6. Предаденото лице остава задържано на територията на издаващата държава и когато е приложимо, на територията на държавата членка на транзитно преминаване, във връзка с деянията или осъжданията, за които е било задържано в изпълняващата държава, освен ако изпълняващата държава не поиска освобождаването му.
7. Времето, през което лицето е било задържано на територията на издаващата държава, се приспада от срока за задържане, който засегнатото лице изтърпява или ще бъде задължено да изтърпи на територията на изпълняващата държава.
8. Без да се засяга параграф 6, предаденото лице не може да бъде наказателно преследвано или задържано, нито да му бъдат налагани други мерки за ограничаване на личната му свобода в издаващата държава за извършени от

него деяния или за осъждания, постановени преди заминаването му от територията на изпълняващата държава и които не са посочени в ЕЗР.

9. Иmunитетът, посочен в параграф 8, отпада, ~~ако~~ ☒ когато ☒ предаденото лице, след като в продължение на петнадесетдневен непрекъснат срок от датата, на която присъствието му вече не е било необходимо на издаващите органи, е разполагало с възможността да напусне съответната ☒ държава ☒ страна:
- а) въпреки това е останало на нейна територия; или
- б) след напускането ѝ се е върнало там.
10. Разходите, свързани с прилагането на настоящия член, се поемат в съответствие с член ~~5421~~, с изключение на разходите, произтичащи от предаването на лицето към и от издаващата държава, които се поемат от тази държава.

Член 23

Временно предаване към изпълняващата държава на ☒ задържани ☒ лица, ~~задържани~~ с цел извършване на процесуално-следствено действие

1. ЕЗР може да бъде издадена за временното предаване на лице, задържано в издаващата държава ☒, ☒ с цел извършване на процесуално-следствено действие, с оглед на събирането на доказателства, за което е необходимо присъствието на лицето на територията на изпълняващата държава.
2. Член 22, параграф 2, буква а) и член 22, параграфи 3—9 се прилагат *mutatis mutandis* към временното предаване по настоящия член.
3. Разходите, свързани с прилагането на настоящия член, се поемат в съответствие с член ~~5421~~, с изключение на разходите, произтичащи от предаването на засегнатото лице към и от изпълняващата държава, които се поемат от издаващата държава.

Член 24

Разпит чрез ~~видеоконференция~~ ☒ видеоконферентна връзка ☒ или друга ☒ технология за комуникация от разстояние ☒ ~~аудио-визуално предаване~~

1. Ако лице, което се намира на територията на изпълняващата държава, трябва да бъде разпитано като свидетел или вещо лице от компетентните органи в издаващата държава, издаващият орган може да издаде ЕЗР за разпит на свидетеля или вещото лице чрез ☒ видеоконферентна връзка ☒ ~~видеоконференция~~ или друга ☒ технология за комуникация от разстояние ☒ ~~аудио-визуално предаване~~ в съответствие с параграфи 5, 6 и ~~—~~7.
- Издаващият орган може да издаде ЕЗР и с цел разпит на заподозряно или обвиняемо лице чрез ☒ видеоконферентна връзка ☒ ~~видеоконференция~~ или друга ~~аудио-визуално предаване~~ ☒ технология за комуникация от разстояние ☒ , ☒ когато целта на това процесуално-следствено действие е да се съберат доказателства и при изпълнението му не се надхвърля необходимото за постигането на тази цел ☒.
2. В допълнение към основанията за непризнаване или неизпълнение, посочени в член ~~1211~~, изпълнението на ЕЗР относно разпита на заподозряно или

обвиняемо лице може да бъде отказано, ~~ако~~ ☒ когато ☒ а)

☒ засегнатото ☒ заподозряно или обвиняемо лице не даде съгласието си за това. ~~и~~

~~б) изпълнението на такова процесуално-следствено действие в конкретен случай би било в противоречие с основните принципи на правото на изпълняващата държава.~~

3. Издаващият орган и изпълняващият орган договарят помежду си практическите аспекти. При договарянето на тези аспекти изпълняващият орган се задължава да:
 - а) връчи призовка на съответния свидетел или вещо лице, като посочи времето и мястото на разпита;
 - б) призове заподозрените или обвиняемите лица да се явят на разпита в съответствие с подробните правила, предвидени в правото на изпълняващата държава, и да информира тези лица за правата им съгласно правото на издаващата държава, достатъчно своевременно, за да им позволи да упражнят ефективно тяхното право на защита;
 - в) направи необходимото за установяването на самоличността на лицето, което ще бъде разпитвано.
4. Ако при обстоятелствата на конкретното дело изпълняващият орган няма достъп до технически средства за разпит, провеждан чрез ☒ видеоконферентна връзка ☒ видеоконференция ☒ или друга технология за комуникация от разстояние ☒ , тези средства могат да му бъдат осигурени от издаващата държава по взаимно съгласие.
5. При разпит чрез ☒ видеоконферентна връзка ☒ видеоконференция или друга ~~аудио-визуално предаване~~ ☒ технология за комуникация от разстояние ☒ се прилагат следните правила:
 - а) на разпита присъства компетентният орган на изпълняващата държава, подпомаган при необходимост от устен преводач, и отговаря както за установяването на самоличността на лицето, което ще бъде разпитвано, така и за спазването на основните принципи на правото на изпълняващата държава;
~~Ако изпълняващият орган е на мнение, че по време на разпита се нарушават основните принципи на правото на изпълняващата държава, той незабавно взема необходимите мерки, за да осигури разпитът да продължи в съответствие с тези принципи;~~
 - б) при необходимост компетентните органи на издаващата държава и на изпълняващата държава договарят помежду си мерки за защита на лицето, което ще бъде разпитвано;
 - в) разпитът се провежда пряко от компетентния орган на издаващата държава или под негово ръководство съгласно неговото собствено законодателство;
 - г) по искане на издаващата държава или на лицето, което ще бъде разпитвано, изпълняващата държава осигурява лицето, което ще бъде разпитвано, да бъде подпомогнато от устен преводач, ~~ако~~ ☒ когато това ☒ е необходимо;

- д) преди разпита заподозрените или обвиняемите лица биват информирани за процесуалните права, които имат, включително правото да не дават показания, съгласно правото на изпълняващата държава и на издаващата държава. Свидетелите и вещите лица могат да се позоват на правото си да не дават показания, което те биха имали съгласно правото на изпълняващата или на издаващата държава, като биват информирани за това си право преди разпита.
6. Без да се засягат договорените мерки за защита на лицата, при приключване на разпита изпълняващият орган съставя протокол, в който се посочват датата и мястото на разпита, самоличността на разпитаното лице, самоличността и функциите на всички останали лица в изпълняващата държава, които участват в разпита, положените клетви и техническите условия, при които е проведен разпитът. Изпълняващият орган изпраща този документ на издаващия орган.
7. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че когато лицето е разпитвано на нейна територия в съответствие с настоящия член, и отказва да даде обяснения или показания, въпреки че има задължение за това, или даде неверни обяснения или показания, националното ѝ право се прилага по същия начин, както ако разпитът се състои в рамките на национална процедура.

Член 25

☒ Разпит ☒ Изслушване ~~чрез телефонна конференция~~

1. Ако лице, което се намира на територията на дадена държава членка, трябва да бъде разпитано като свидетел или вещо лице от компетентните органи на друга държава членка, издаващият орган на последната държава членка, когато не е уместно или възможно лицето, което трябва да бъде разпитано, да се яви лично на територията ѝ и след като е разгледал възможността за други подходящи средства, може да издаде ЕЗР за ☒ разпит ☒ изслушване на свидетеля или вещото лице по телефона съгласно предвиденото в параграф 2.
2. Освен ако не е договорено друго, член 24, параграфи 3, 5, 6 и 7 се прилагат *mutatis mutandis* към разпити чрез телефонна конференция.

Член 26

Информация за банкови и други финансови сметки

1. ЕЗР може да бъде издадена с цел да се установи дали дадено физическо или юридическо лице, срещу което се води съответното наказателно производство, притежава или контролира една или повече сметки, независимо от техния характер, в банка, която се намира на територията на изпълняващата държава, и ако това е така, да получи всички данни на установените сметки.
2. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да бъде в състояние да предостави информацията, посочена в параграф 1, в съответствие с условията, предвидени в настоящия член.
3. Посочената в параграф 1 информация включва, ~~ако~~ ☒ когато ☒ това е поискано в ЕЗР, и сметки, с които лицето, срещу което се води съответното наказателно производство, е упълномощено да се разпорежда.

4. Задълженията в настоящия член се прилагат само доколкото информацията е на разположение на банката, която поддържа сметката.
5. Издаващият орган посочва в ЕЗР причините, поради които счита, че е вероятно поисканата информация да бъде от съществено значение за целите на съответното наказателно производство, и основанията за предположението си, че в банки в изпълняващата държава има сметки, както и доколкото съществува информация — кои банки могат да бъдат засегнати. Той също така включва в ЕЗР цялата налична информация, която може да улесни изпълнението ѝ.
6. ЕЗР може да бъде издадена и за да се определи дали дадено физическо или юридическо лице, срещу което се води съответното наказателно производство, притежава една или повече сметки в небанкова финансова институция, която се намира на територията на изпълняващата държава. Параграфи 3, 4 и — 5 се прилагат *mutatis mutandis*. В тези случаи и в допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член ~~12~~11, изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано и ~~ако~~ ☒ когато ☐ изпълнението на процесуално-следственото действие не би било разрешено при сходен национален случай.

Член 27

Информация за банкови и други финансови операции

1. ЕЗР може да бъде издадена с цел да се съберат данните на конкретни банкови сметки и на банкови операции, които са били извършени през определен период чрез една или повече сметки, посочени в нея, включително данните на всяка сметка на наредител и на получател.
2. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да бъде в състояние да предостави информацията, посочена в параграф 1, в съответствие с определените в настоящия член условия.
3. Задължението, установено в настоящия член, се прилага само доколкото информацията е собственост на банката, в която се намира сметката.
4. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията, поради които счита, че исканата информация е ~~съществена~~ ☒ от значение ☐ за целта на съответното наказателно производство.
5. ЕЗР може да бъде издадена и във връзка с информацията, предвидена в параграф 1, с позоваване на финансови операции, провеждани от небанкови финансови институции. Параграфи 3 и — 4 се прилагат *mutatis mutandis*. В тези случаи и в допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член ~~12~~11, изпълнението на ЕЗР може да бъде отказано и ако изпълнението на процесуално-следственото действие не би било разрешено при сходен национален случай.

Член 28

Процесуално-следствени действия, които изискват събирането на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период

1. Когато ЕЗР се издава с цел изпълнение на процесуално-следствено действие, което изисква събиране на доказателства в реално време, непрекъснато и в продължение на определен период от време, като например:

- а) наблюдение на банкови или други финансови операции, които се извършват чрез една или повече посочени сметки;
- б) контролирани доставки на територията на изпълняващата държава;

↓ НОВ

- в) наблюдение на територията на изпълняващата държава;
- г) инсталиране и използване на техническо устройство, позволяващо събирането на данни за местоположението, аудио или визуални данни на територията на изпълняващата държава,

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

⇒ НОВ

изпълнението ѝ може да бъде отказано, в допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член ~~124~~, ~~ако~~ ☒ когато ☒ изпълнението на съответното процесуално-следствено действие не би било разрешено при сходен национален случай.

2. Практическите договорености във връзка с процесуално-следственото действие, посочено в параграф 1, букви б), ~~и~~ ☐ в) и г) ☐, и в други случаи според необходимостта, се договарят между издаващата държава и изпълняващата държава.
3. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията, поради които счита, че поисканата информация е ~~съществена~~ ☒ от значение ☒ за целта на съответното наказателно производство.
4. Компетентните органи на изпълняващата държава имат правото да действат, да ръководят и да контролират операциите, свързани с изпълнението на ЕЗР, посочена в параграф 1.

Член 29

Разследвания под прикритие

1. ЕЗР може да бъде издадена с цел да се отправи искане към изпълняващата държава да съдейства на издаващата държава за провеждане на разследвания на ☒ престъпления ☐ ~~престъплението~~ от ~~длъжностни лица~~ ☒ служители ☒ под прикритие или с фалшива самоличност (разследвания под прикритие).
2. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията, поради които счита, че разследването под прикритие е вероятно да бъде от значение за целта на съответното наказателно производство. Решението за признаване и изпълнение на ЕЗР, издадена съгласно настоящия член, се взема за всеки отделен случай от компетентните органи на изпълняващата държава при зачитане на националното ѝ право и процедури.
3. В допълнение към основанията за непризнаване и неизпълнение, посочени в член ~~124~~, ☐ изпълняващият ☐ ~~издаващият~~ орган може да откаже изпълнението на ЕЗР, посочена в параграф 1, ако:

- а) изпълнението на разследването под прикритие не би било разрешено при сходен национален случай; или
- б) не е било възможно да се постигне споразумение по договореностите за разследвания под прикритие съгласно параграф 4.
4. Разследвания под прикритие се извършват в съответствие с националното право и процедури на държавата членка, на чиято територия се осъществява разследването под прикритие. Единствено компетентните органи на изпълняващата държава имат правото да действат, да ръководят и да контролират операциите, свързани с разследването под прикритие. Продължителността на разследването под прикритие, подробните условия, както и правният статут на съответните ☒ служители ☒ ~~длъжностни лица~~, участващи в разследвания под прикритие, се договарят между издаващата държава и изпълняващата държава, при надлежно зачитане на националното им право и процедури.

↓ НОВ

Член 30

Трансгранично наблюдение

1. ЕЗР може да бъде издадена в рамките на производствата по член 5, буква а) с цел да се разреши продължаването на територията на изпълняващата държава на наблюдението, започнато в издаващата държава, когато това наблюдение се състои във визуално наблюдение на лице или предмет от служители на правоприлагащите органи и е свързано със създаването на аудио-, визуални или други записи чрез технически средства, използвани от служители на правоприлагащите органи с цел получаване на доказателства.
2. В ЕЗР се посочват основанията за прибягване до трансгранично наблюдение.
3. В допълнение към основанията за непризнаване или неизпълнение, посочени в член 12, изпълнението на посочената в параграф 1 ЕЗР може да бъде отказано и ако съответното процесуално-следствено действие не би било разрешено при сходен национален случай. Изпълняващият орган може да обвърже предоставянето на съгласието си със спазване на условия, които биха били приложими при сходен национален случай.
4. Продължителността и практическите условия на трансграничното наблюдение, включително използването на технически средства и условията, уреждащи поведението на участващите служители, се договарят между компетентните органи на издаващата държава и изпълняващата държава. Служителите на правоприлагащите органи на издаващата държава, извършващи трансграничното наблюдение, действат единствено с цел визуално наблюдение и документиране на трансграничното наблюдение, не упражняват правомощия за налагане на принудителни мерки и не влизат в частни помещения на територията на изпълняващата държава.
5. При поискване извършването на трансграничното наблюдение се предава на служителите на правоприлагащите органи на изпълняващата държава.

6. Чрез дерогация от параграф 1, когато поради надлежно обоснована спешност не е възможно да се издаде и предаде ЕЗР преди лицето или предметът — обект на наблюдение, да влязат на територията на изпълняващата държава, служителите на правоприлагащите органи на издаващата държава могат да продължат трансграничното наблюдение на територията на изпълняващата държава, при условие че:
- а) веднага след като служителите на правоприлагащите органи на издаващата държава преминат границата, органът, компетентен за издаването и предаването на спешни уведомления, уведоми по всякакви подходящи начини органа, компетентен за получаването на спешни уведомления, за продължаването на наблюдението в изпълняващата държава и за причините, обосноваващи спешността;
 - б) ЕЗР бъде издадена и предадена на изпълняващия орган без забавяне и не по-късно от 48 часа след преминаването на границата, посочено в буква а), като се посочат причините, поради които не е било възможно по-ранното ѝ предаване;
 - в) трансграничното наблюдение се извършва в съответствие с инструкциите, дадени от компетентните органи на изпълняващата държава;
 - г) трансграничното наблюдение се прекратява веднага щом изпълняващият орган поиска това или когато признаването или изпълнението на ЕЗР бъде отказано;
 - д) когато в срок от 24 часа от предаването на ЕЗР не е взето решение относно нейното признаване или изпълнение, за продължаване на трансграничното наблюдение е необходимо решение на изпълняващия орган, с което се разрешава предварителното извършване на трансграничното наблюдение в съответствие с член 13, параграф 4, буква в);
 - е) когато признаването или изпълнението на ЕЗР бъде отказано или предварителното извършване на трансгранично наблюдение не е разрешено по друг начин съгласно буква д), материалите, получени в резултат на трансграничното наблюдение, могат да се използват само когато това е строго необходимо за предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност, като изпълняващият орган се уведомява за всяко такова използване и за основанията за него.
7. Уведомяването, посочено в параграф 6, буква а) се извършва чрез формуляра, предвиден в приложение V. Уведомлението се превежда на официален език на уведомената държава членка или на всеки друг език, приет от уведомената държава членка в съответствие с член 6, параграф 2. Когато такъв превод не може да бъде предоставен в разумен срок, уведомлението може да бъде предадено на език, който обикновено се разбира в други държави членки.
8. Когато уведоменият орган, посочен в параграф 6, буква а), е различен от изпълняващия орган, той незабавно информира изпълняващия орган.

~~ГЛАВА V~~

~~ПРИХВАЩАНЕ НА ДАЛЕКОСЪОБЩЕНИЯ~~

Член ~~31~~³⁰

Прихващане на далекосъобщения с техническата помощ на друга държава членка

1. ЕЗР може да бъде издадена за прихващане на далекосъобщения в държавата членка, от която е необходима техническа помощ.
2. Когато повече от една държава членка е в състояние да окаже цялата необходима техническа помощ за едно и също прихващане на далекосъобщения, ЕЗР се изпраща само на една от тях. С приоритет се ползва държавата, където се намира или ще се намира лицето, което е обект на прихващането.
3. Посочената в параграф 1 ЕЗР съдържа и следната информация:
 - а) информация за целта на идентифициране на ~~обекта~~ ☒ лицето — обект ☒ на прихващането;
 - б) желаната продължителност на прихващането; ~~#~~
 - в) достатъчно технически данни, по-специално идентификатора на обекта, за да се гарантира изпълнението на ЕЗР.
4. Издаващият орган посочва в ЕЗР основанията, поради които смята, че посоченото процесуално-следствено действие е ~~неодходимо~~ ☒ от значение ☒ за целта на съответното наказателно производство.
5. В допълнение към основанията за непризнаване или неизпълнение, посочени в член 11, изпълнението на посочената в параграф 1 ЕЗР може да бъде отказано и ако съответното процесуално-следствено действие не би било разрешено при сходен национален случай. Изпълняващата държава може да обвърже предоставянето на съгласието си със спазване на условия, които биха били спазвани при сходен национален случай.
6. Посочената в параграф 1 ЕЗР може да бъде изпълнена чрез:
 - а) предаване на далекосъобщения незабавно към издаващата държава; или
 - б) прихващане, записване и последващо предаване на резултата от прихващането на далекосъобщения към издаващата държава.

Издаващият орган и изпълняващият орган провеждат взаимни консултации с оглед постигане на съгласие за това дали прихващането да се извършва в съответствие с буква а) или буква б).

7. Когато срокът, за който се иска прихващане на далекосъобщения в изпълняващата държава, надвишава срока, за който е разпоредено или в

рамките на който може да бъде извършено такова процесуално-следствено действие в съответствие с правото на изпълняващата държава, изпълняващият орган незабавно информира издаващия орган и посочва възможностите, ако има такива, за удължаване на този срок. Когато издаващият орган възнамерява да продължи прихващането на далекосъобщения в изпълняващата държава след срока, посочен в първоначалната ЕЗР, трябва да се издаде нова ЕЗР.

↓ 2014/41/ЕС

⇒ НОВ

8. ~~7.~~ При издаване на посочената в параграф 1 ЕЗР или по време на прихващането издаващият орган може, в случай че има специално основание за това, да поиска и транскрибиране, декодиране или декриптиране на записа, при условие че има съгласие от страна на изпълняващия орган.
9. ~~8.~~ Разходите, възникнали във връзка с прилагането на настоящия член, се поемат в съответствие с член ~~54~~~~21~~, с изключение на разходите, произтичащи от транскрибирането, декодирането или декриптирането на прихванатите съобщения, които се поемат от издаващата държава.

ГЛАВА VI

ВРЕМЕННИ МЕРКИ

Член 32

Временни мерки

1. Издаващият орган може да издаде ЕЗР с цел да се предприеме ~~всяка мярка~~ ~~някое процесуално-следствено действие~~ с оглед на временното предотвратяване на унищожаването, промяната, преместването, предаването на вещ, която може да се използва като доказателство, или разпореждането с такава вещ. ⇒ всяка мярка
2. Изпълняващият орган взема решение относно временната мярка и го съобщава възможно най-скоро и ако е осъществимо, в рамките на 24 часа от получаването на ЕЗР.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

⇒ НОВ

3. Когато е отправено искане за временната мярка, посочена в параграф 1, издаващият орган посочва в ЕЗР дали доказателствата ще се предадат на издаващата държава или ще останат в изпълняващата държава. Изпълняващият орган признава и изпълнява такава ЕЗР и предава доказателствата в съответствие с ~~приложимите~~ процедури, предвидени в настоящата директива.
4. Когато в съответствие с параграф 3 ЕЗР е съпътствана от инструкция доказателствата да останат в изпълняващата държава, издаващият орган посочва датата на прекратяване на временната мярка, посочена в параграф 1, или очакваната дата за внасяне на искането за предаване на доказателствата на издаващата държава.

5. След консултация с издаващия орган изпълняващият орган може в съответствие с националното си право и практика да определи подходящи условия с оглед на обстоятелствата по случая, за да ограничи срока, за който временната мярка, посочена в параграф 1, трябва да остане в сила. ☒ Когато ☒ ~~Ако~~ в съответствие с тези условия изпълняващият орган предвиди прекратяване на временната мярка, изпълняващият орган информира издаващия орган, на който се дава възможността да представи своите бележки. Издаващият орган незабавно уведомява изпълняващия орган за прекратяването на временната мярка, посочена в параграф 1.

☒ ГЛАВА VII ☒

☒ УВЕДОМЛЕНИЯ ЗА ТРАНСГРАНИЧНИ ПРОЦЕСУАЛНО-СЛЕДСТВЕНИ ДЕЙСТВИЯ, ИЗВЪРШЕНИ БЕЗ ТЕХНИЧЕСКА ПОМОЩ ОТ ДРУГА ДЪРЖАВА ☒ ЧЛЕНКА ☒

Член ~~33~~34

Уведомяване на държавата членка, където се намира лицето — обект на прихващане, и от която не е необходима техническа помощ

1. В случаите, когато за целите на извършване на процесуално-следствено действие ☒ в рамките на производствата по член 5, буква а), както и — когато са свързани с такова производство — в производствата по член 5, буква г), ☒ прихващането на далекосъобщения е разрешено от компетентния орган на ~~една държава — членка~~ ☒ ~~(прихващащата)~~ ☒ разследващата ☒ държава членка ☒ и адресът за съобщения на лицето — обект на прихващане, посочен в заповедта за прихващане, се използва на територията на друга държава членка ~~(уведомената държава членка)~~, от която не е необходима техническа помощ за осъществяване на прихващането, ☒ разследващата ☒ ~~прихващащата~~ държава членка уведомява компетентния орган на ~~уведомената~~ ☒ тази друга ☒ държава членка за прихващането:
- а) преди да бъде извършено прихващането в случаите, когато компетентният орган на ☒ разследващата ☒ ~~прихващащата~~ държава ☒ членка ☒ знае към момента на издаването на заповедта за прихващането, че лицето — обект на прихващане, е или ще бъде на територията на уведомената държава членка;
- б) по време на прихващането или след неговото извършване, веднага след като разбере, че лицето — обект на прихващане, се намира или се е намирало на територията на уведомената държава членка по време на прихващането.
2. Уведомяването, посочено в параграф 1, се извършва чрез формуляра, предвиден в приложение ~~III~~IV. ☒ Уведомлението се превежда на официален език на уведомената държава членка или на всеки друг език, приет от уведомената държава членка в съответствие с член 6, параграф 2. ☒

↓ НОВ

3. Когато органът в уведомената държава членка, който получава уведомлението по параграф 1, не е компетентен да предприеме действия, той без ненужно забавяне и не по-късно от 24 часа от получаването на уведомлението го предава на компетентния орган на уведомената държава членка и информира компетентния орган на разследващата държава членка за това.

↓ 2014/41/ЕС

⇒ НОВ

4. ~~3.~~ Компетентният орган на уведомената държава членка може, в случаите когато прихващането не би било разрешено при сходен национален случай, да уведоми, без забавяне и най-късно до 96 часа след получаване на уведомлението по параграф 1, компетентния орган на ~~прихващащата~~ разследващата държава членка:

- а) че прихващането не може да бъде извършено или се прекратява; и
- б) при необходимост, че вече прихванат материал, докато лицето — обект на прихващането, се е намирало на нейната територия, не може да бъде използван ~~⇒ и трябва да бъде изтрит ⇐~~ или може да бъде използван единствено при условия, уточнени от компетентния орган, ~~⇒ включително условия, съобщени съгласно член 21 ⇐~~. Компетентният орган на уведомената държава членка информира компетентния орган на ~~⇒ разследващата ⇐ прихващащата~~ държава членка за основанията, обосноваващи тези условия.

- ~~4. Член 5, параграф 2 се прилага mutatis mutandis за уведомяването, посочено в параграф 2.~~

↓ НОВ

5. По искане на компетентния орган на уведомената държава членка компетентният орган на разследващата държава членка предоставя всякаква допълнителна информация, необходима на уведомената държава членка, за да прецени дали прихващането може да бъде разрешено при сходен национален случай.
6. Когато вътрешните процедури, изисквани съгласно националното право на уведомената държава членка, не могат да бъдат завършени в рамките на 96-часовия срок, компетентният орган на уведомената държава членка незабавно информира компетентния орган на разследващата държава членка, като посочва причините, и може да удължи този срок с допълнителен максимален срок от 96 часа.
7. Когато в срока по параграф 4 не е повдигнато възражение от компетентния орган на уведомената държава членка и без да се засяга параграф 6, разследващата държава членка може да продължи прихващането на територията на уведомената държава членка за срока, посочен в уведомлението по параграф 1. Когато компетентният орган на разследващата държава членка

възнамерява да продължи прихващането след срока, посочен в първоначалното уведомление, трябва да се извърши ново уведомяване.

Член 34

Уведомяване на държавата членка относно използването на нейна територия на техническо записващо устройство, без да е необходима техническа помощ от нейна страна

1. Когато за целите на извършването на процесуално-следствено действие в производствата по член 5, параграф 1, буква а), както и — доколкото те са свързани с такова производство — в производствата по член 5, параграф 1, буква г), компетентният орган на разследващата държава членка е разрешил използването на техническо устройство, позволяващо събирането на данни за местоположението, аудио или визуални данни („техническо записващо устройство“), и когато това устройство влиза на територията на друга държава членка, от която не е необходима техническа помощ, за да продължи използването му, компетентният орган на разследващата държава членка уведомява компетентния орган на тази друга държава членка за използването на техническо записващо устройство на нейна територия:
 - а) преди неговото използване в случаите, когато компетентният орган на разследващата държава знае към момента на издаването на заповедта за използване на техническото записващо устройство, че то ще влезе на територията на уведомената държава членка; или
 - б) по време на или след неговото използване веднага щом узнае, че техническото записващо устройство се намира или ще се намира на територията на уведомената държава членка.
2. Член 33, параграфи 2, 3, 4, 5, 6 и 7 се прилагат *mutatis mutandis* за уведомяванията, извършени в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

ГЛАВА VIII

ИСКАНИЯ ЗА СЪГЛАСИЕ ЗА ИЗПОЛЗВАНЕ КАТО ДОКАЗАТЕЛСТВО НА ОБМЕНЕНА ПРЕДИ ТОВА ИНФОРМАЦИЯ

Член 35

Искане за съгласие за използване като доказателство на обменена преди това информация

1. Молещият орган може, когато това се изисква съгласно националното му право или съгласно условията, съпътстващи първоначалното предаване на информацията, да поиска съгласието на замоления орган да използва като доказателство в наказателно производство информация, която преди това е била предоставена на компетентните органи на една държава членка („молещата държава“) от компетентните органи на друга държава членка („замолената държава“):

- а) в съответствие с Директива (ЕС) 2023/977 на Европейския парламент и на Съвета⁸⁰;
- б) въз основа на спонтанен обмен на информация между съдебни органи съгласно член 7 от Конвенцията.
2. За целите на настоящия член „молещ орган“ означава органът, посочен в член 2, параграф 1, буква в), който е компетентен да отправи искане за съгласие, а „замолен орган“ означава органът, посочен в член 2, параграф 1, буква г), който е компетентен да отговори на такова искане.
3. Искането за съгласие може да бъде отправено само когато използването на информацията като доказателство е необходимо и пропорционално за целите на съответното наказателно производство и такова искане би било допустимо при същите условия в сходен национален случай в молещата държава.
4. Искането за съгласие, съдържащо се във формуляра, предвиден в приложение VII, се попълва и подписва, а съдържанието му се заверява като вярно и точно от молещия орган. То съдържа информацията, необходима на замоления орган да реши дали може да бъде дадено съгласие. Искането се превежда на официален език на замолената държава или на всеки друг език, приет от тази държава в съответствие с член 6, параграф 2.
5. Замоленият орган взема решение по искането във възможно най-кратък срок и не по-късно от 14 дни след получаването му. Когато спазването на този срок е практически невъзможно, замоленият орган информира незабавно молещия орган, като посочва причините, и може да удължи срока с до 10 дни.
6. Замоленият орган дава съгласието си, като при необходимост го обвързва с условия, освен ако е налице някое от следните основания за отказ или отлагане:
- а) използването на информацията като доказателство не би било допустимо съгласно правото на замолената държава в производства от същия характер като тези, за които се иска съгласие;
- б) съществуват разумни основания да се смята, че даването на съгласие би оказало неблагоприятно въздействие върху висящо наказателно производство в замолената държава или би навредило сериозно на първостепенни национални интереси;
- в) условията на Директива (ЕС) 2023/977, уреждащи използването на предоставената информация, вече не са изпълнени, включително когато информацията е неточна, непълна или вече не е актуална.
7. Веднага щом основаниято за отлагане, посочено в параграф 6, престане да съществува, замоленият орган взема решението, посочено в параграф 5, и информира молещия орган за това.
8. Член 8 се прилага *mutatis mutandis* по отношение на исканията за съгласие по настоящия член.
9. Държавите членки гарантират, че по отношение на исканията за съгласие и решенията по такива искания се прилагат правни средства за защита,

⁸⁰ Директива (ЕС) 2023/977 на Европейския парламент и на Съвета от 10 май 2023 г. относно обмена на информация между правоприлагащите органи на държавите членки и за отмяна на Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета (ОВ L 134, 22.5.2023 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

равностойни на предвидените при сходен национален случай. Член 17, параграфи 2, 3, 4, 5, 6 и 7 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на такива искания и решения.

ДЯЛ III

ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА ДИСТАНЦИОННО УЧАСТИЕ

ГЛАВА I — ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА ДИСТАНЦИОННО УЧАСТИЕ

Член 36

ЕЗДУ и задължение за изпълнението ѝ

1. ЕЗДУ е съдебен акт, издаден от съдебен орган на държава членка с цел да се даде възможност на заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление, което(която) е страна в наказателно производство, да участва дистанционно в едно или повече съдебни заседания по наказателното производство посредством видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние от друга държава членка.
2. Държавите членки гарантират, че е налице необходимата правна и процедурна рамка, за да може техният издаващ орган да издава ЕЗДУ в съответствие с настоящия дял.
3. Държавите членки изпълняват ЕЗДУ въз основа на принципа на взаимно признаване и в съответствие с настоящия дял и дялове I, IV и V.
4. ЕЗДУ обхваща дистанционното участие във всички заседания пред съд, компетентен по наказателни дела, на всички етапи от наказателното производство — от началото на разследването до приключването на производството, включително, когато е приложимо, постановяването на присъдата и произнасянето по евентуални обжалвания.

ГЛАВА II

ПРОЦЕДУРИ И ГАРАНЦИИ ЗА ИЗДАВАЩАТА ДЪРЖАВА

Член 37

Условия за издаване и предаване на ЕЗДУ

1. Издаващият орган може да издаде ЕЗДУ, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:
 - а) заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление постоянно пребивава или ще пребивава в изпълняващата държава, или временно се намира или ще се намира в тази държава по основателни причини, които не позволяват или по друг начин възпрепятстват присъствието на това лице в издаващата държава в момента на

съответното(ите) съдебно(и) заседание(я), или то е задържано в изпълняващата държава във връзка с друго производство срещу него;

б) издаването на ЕЗДУ е счетено за целесъобразно от издаващия орган и е пропорционално с оглед на конкретните обстоятелства по случая, за да се улесни участието на засегнатото лице в съдебно(и) заседание(я) по наказателно производство в издаващата държава, като се вземат предвид правата на засегнатото лице;

в) засегнатото лице е дало съгласието си да участва дистанционно в съдебното(ите) заседание(я) в съответствие с член 38.

2. Чрез дерогация от параграф 1 издаващият орган може да издаде ЕЗДУ, преди да получи съгласието на засегнатото лице съгласно параграф 1, буква в), когато това е необходимо при изключителни обстоятелства, за да се гарантира ефикасното и добро правораздаване. Издаващият орган информира изпълняващия орган за това и иска неговото съдействие, за да се поиска съгласието на засегнатото лице, като се използва специалният раздел на формуляра в приложение VIII. В такива случаи изпълняващият орган проверява дали засегнатото лице е дало съгласието си, преди да се вземе решение относно признаването и изпълнението на ЕЗДУ в съответствие с член 41 или член 43.

3. Чрез дерогация от параграф 1, при изключителни обстоятелства и при условие че са гарантирани правата на защита на засегнатото лице и справедливостта на производството, издаващият орган може да издаде ЕЗДУ, без да получи съгласието на засегнатото лице съгласно параграф 1, буква в), когато присъственото му участие в съдебното(ите) заседание(я) представлява сериозна заплаха за обществената сигурност или общественото здраве, за която е доказано, че е действителна и непосредствена или предвидима, и отлагането на заседанието(ята) или спирането на производството би било в противоречие с ефикасното и добро правораздаване.

Тази дерогация не се прилага, когато засегнатото лице е уязвимо лице или дете и дистанционното провеждане на съдебното(ите) заседание(я) не е съвместимо с неговите специфични нужди и висши интереси.

4. Когато отговаря на условието по параграф 1, буква а), заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление може да поиска издаването на ЕЗДУ от издаващия орган в съответствие с процедурите, установени в правото на издаващата държава. Тези искания се подават до издаващия орган своевременно преди съответното(ите) съдебно(и) заседание(я) и се разглеждат от този орган с оглед на параграф 1. Издаващият орган постановява мотивирано решение по искането в разумен срок.

5. Когато ЕЗДУ се отнася за дете, което е заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление, издаващият орган гарантира, че висшите интереси на това дете винаги са от първостепенно значение при прилагането на настоящия член.

Член 38

Процедура за получаване на съгласие

1. Когато призовката за явяване на съдебно(и) заседание(я) се връчва на засегнатото лице, издаващият орган също така, ако е целесъобразно:
 - а) иска съгласието на това лице да участва дистанционно в едно или повече съдебни заседания чрез видеоконферентна връзка или друга технология за комуникация от разстояние, когато са изпълнени условията, определени в член 37, параграф 1, букви а) и б); или
 - б) информира засегнатото лице за възможността и условията, при които, в съответствие с националното право и член 37, параграф 4, то може да подаде искане за дистанционно участие в едно или повече заседания.
2. Преди да даде съгласието си, заподозряното лице, обвиняемото лице или жертвата на престъпление се информира устно или писмено от компетентните органи на издаващата държава на разбираем за това лице език най-малко за следното:
 - а) възможността да се консултира с адвокат в издаващата държава в съответствие с Директива 2013/48/ЕС за заподозряно или обвиняемо лице и с Директива 2012/29/ЕС и националното право за жертвите на престъпления;
 - б) правото на засегнатото лице да му бъде осигурен устен превод пред компетентните органи и правото да му бъде осигурен писмен превод в съответствие с Директива 2010/64/ЕС или Директива 2012/29/ЕС, според случая;
 - в) процедурата за изпълнение на ЕЗДУ, както и специфичните права, които се прилагат за засегнатото лице в рамките на тази процедура.
3. В случаите, посочени в параграф 2, буква а), когато засегнатото лице е дете по смисъла на член 3, точка 1 от Директива (ЕС) 2016/800, това дете получава помощ от адвокат, преди да даде съгласието си. Когато засегнатото лице е дете по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2012/29/ЕС и на носителите на родителска отговорност не се позволява да представляват детето жертва поради конфликт на интереси между тях и детето жертва или когато детето жертва не е придружено или е отделено от семейството си, детето получава помощ от специален представител или адвокат, преди да даде съгласието си.
4. Когато засегнатото лице е дете, компетентните органи на издаващата държава предоставят във възможно най-кратък срок на носителя на родителска отговорност съгласно определението в член 3, точка 2 от Директива (ЕС) 2016/800 или съгласно посоченото в член 1, параграф 2 от Директива 2012/29/ЕС, на друго подходящо пълнолетно лице или законен представител съгласно посоченото в член 5, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/800 или член 24, параграф 1, букви б) и в) от Директива 2012/29/ЕС, когато е приложимо в съответствие с посочените разпоредби, информацията, която детето има право да получи в съответствие с настоящия член.
5. Информацията, посочена в параграфи 2 и 4, се предоставя на прост и достъпен език, като се вземат предвид специфичните нужди на уязвимите лица.
6. Съгласието за дистанционно участие в съдебно(и) заседание(я) се дава доброволно и недвусмислено. Съгласието се документира заедно с

обстоятелствата, при които е било дадено, в съответствие с процедурата за документиране, изисквана съгласно правото на издаващата държава.

7. Сроковете за изразяване на съгласие или за подаване на искане за дистанционно участие в едно или повече съдебни заседания се уреждат от правото на издаващата държава.
8. В случаите, когато засегнатото лице се намира в изпълняващата държава в момента на призоваването, издаващият орган иска съдействие от компетентните органи в изпълняващата държава за връчване на призовката, посочена в параграф 1, и за предоставяне на информация на засегнатото лице в съответствие с настоящия член, както и за посочване на всички формалности и процедури, които трябва да бъдат спазени. Ако от засегнатото лице се иска съгласие за дистанционното му участие в съдебното(ите) заседание(я), компетентните органи в изпълняващата държава информират издаващия орган дали съгласието е получено и предават цялата съответна документация на издаващия орган. Когато съгласието не е било получено или не е било възможно да се установи връзка със засегнатото лице, компетентните органи на изпълняващата държава информират издаващия орган за това.
9. Когато издаващият орган е издал ЕЗДУ съгласно предвидената в член 37, параграф 2 дерогация от изискването да се получи съгласието на засегнатото лице за дистанционно участие в съдебното(ите) заседание(я) преди издаването на ЕЗДУ, изпълняващият орган иска съгласието на засегнатото лице да участва дистанционно в заседанието(ята), за което(които) се отнася ЕЗДУ, в съответствие с изискванията на настоящия член и при спазване на всички формалности и процедури, посочени от издаващия орган, преди да вземе решение относно признаването и изпълнението на ЕЗДУ.

Член 39

Съдържание и форма на ЕЗДУ

1. ЕЗДУ, съдържаща се във формуляра, предвиден в приложение VIII, се попълва и подписва, а съдържанието ѝ се заверява като вярно и точно от издаващия орган.
2. ЕЗДУ съдържа по-конкретно следната информация:
 - а) данни за издаващия орган и, ако е приложимо, за потвърждаващия орган;
 - б) самоличността на заподозряното лице, обвиняемото лице или жертвата на престъпление, за които се отнася ЕЗДУ, както и всяка относима информация във връзка с евентуална уязвимост на това лице, която е известна на издаващия орган;
 - в) самоличността и данните за контакт на адвоката, упълномощен от засегнатото лице или назначен от издаващата държава за целите на съдебното(ите) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ;
 - г) описание на престъпното деяние, което е предмет на разследването или производството и за което се отнася ЕЗДУ, и на приложимите разпоредби на наказателното право на издаващата държава;
 - д) описание на етапа на производството и вида, броя и ориентировъчния график на съдебното(ите) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ;

- е) причините, поради които дистанционното участие в конкретното(ите) съдебно(и) заседание(я) е целесъобразно с оглед на условията, посочени в член 37, параграф 1;
 - ж) информация за това дали засегнатото лице е поискало или се е съгласило да участва дистанционно в съдебното(ите) заседание(я), прилагането на член 37, параграф 2 и всички формалности и процедури, които трябва да бъдат спазени, когато се иска съгласието на засегнатото лице, или, когато е приложимо, прилагането на член 37, параграф 3;
 - з) предложените практически условия за изпълнението на ЕЗДУ в съответствие с член 42, включително всички мерки, необходими за съобразяване с уязвимостите на засегнатото лице;
 - и) всички формалности и процедури, изрично изисквани за изпълнението на ЕЗДУ съгласно правото на издаващата държава.
3. Всяка държава членка посочва кой(и) от официалните езици на институциите на Съюза, освен официалния(те) език(ци) на съответната държава членка, може(гат) да се използва(т) за съставяне или превод на ЕЗДУ, когато съответната държава членка е изпълняващата държава.
4. Компетентният орган на издаващата държава превежда ЕЗДУ на официален език на изпълняващата държава или на друг език, посочен от изпълняващата държава в съответствие с параграф 3.

Член 40

Предаване на ЕЗДУ

1. Попълнената в съответствие с член 39 ЕЗДУ се предава от издаващия орган на изпълняващия орган или, когато е приложимо, чрез децентрализираната информационна система с участието на централния орган, посочен в член 52.
2. ЕЗДУ се придружава от цялата относима допълнителна информация и документи, включително съответната документация относно полученото съгласие.
3. Ако изпълняващият орган е неизвестен, издаващият орган прави всички необходими проучвания, включително чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа, за да получи тази информация от изпълняващата държава.
4. Когато получилият ЕЗДУ орган в изпълняващата държава не е компетентен да я признае или да предприеме необходимите действия за нейното изпълнение, той изпраща ЕЗДУ по служебен път до изпълняващия орган и информира издаващия орган за това.

ГЛАВА III

ПРОЦЕДУРИ И ГАРАНЦИИ ЗА ИЗПЪЛНЯВАЩАТА ДЪРЖАВА

Член 41

Признаване и изпълнение

1. Изпълняващият орган признава ЕЗДУ, предадена в съответствие с настоящата директива, без да се изискват допълнителни формалности, и осигурява изпълнението ѝ в съответствие с условията, договорени с издаващия орган, освен ако изпълняващият орган реши да се позове на някое от основанията за непризнаване или неизпълнение, предвидени в настоящата директива.
2. Изпълняващият орган спазва формалностите и процедурите, изрично посочени от издаващия орган, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго и ако тези формалности и процедури не противоречат на основните принципи на правото на изпълняващата държава.
3. Съдебното(ите) заседание(я) се провежда(т) пряко от издаващия орган или под негово ръководство, като провеждането му(им) се урежда от правото на издаващата държава. Мерките, предприети от изпълняващия орган за целите на изпълнението на ЕЗДУ, се уреждат от правото на изпълняващата държава, с изключение на посочените в параграф 2 формалности и процедури, които са наложени от издаващия орган в съответствие с правото на издаващата държава.

Член 42

Изисквания и практически условия за изпълнението на ЕЗДУ

1. Издаващият орган и изпълняващият орган се договарят относно практическите условия за изпълнението на ЕЗДУ, включително графика на съответното(ите) съдебно(и) заседание(я). При договарянето на тези условия изпълняващият орган се задължава да:
 - а) призове засегнатото заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление да се яви дистанционно на съдебното(ите) заседание(я) в съответствие с правото на изпълняващата държава и формалностите и процедурите, изисквани от издаващия орган в съответствие с член 41, параграф 2, и освен ако не е договорено друго между издаващия орган и изпълняващия орган, да информира засегнатото лице за неговите права съгласно правото на издаващата държава в срок, който му позволява да ги упражни ефективно;
 - б) провери самоличността на засегнатото лице.
2. Издаващият орган гарантира, че когато засегнатото лице е заподозряно или обвиняемо лице, то се представлява от упълномощен адвокат в издаващата държава членка, който присъства физически в съдебната зала по време на заседанието(ята), за което(които) се отнася ЕЗДУ.
3. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи имат достъп до всички технически средства, необходими за изпълнението на ЕЗДУ. Това включва капацитета за предоставяне на:
 - а) сигурен, поверителен и ефективен канал за комуникация между засегнатите лица и техните адвокати в издаващата държава, който позволява ефективното упражняване на правото на достъп до адвокат, предвидено в директиви 2013/48/ЕС и (ЕС) 2016/800;

- б) необходимата инфраструктура за гарантиране на достъпността на видеоконферентната връзка или друга технология за комуникация от разстояние за уязвими лица.
4. На съдебното(ите) заседание(я) присъства компетентен орган на изпълняващата държава, подпомаган при необходимост от устен преводач, и отговаря също така за проверката на самоличността на засегнатото лице и за правилното функциониране на съответната техническа инфраструктура.
5. Издаващият орган и изпълняващият орган при необходимост се договарят за необходимите мерки за съобразяване със специалните нужди на засегнатото лице. Когато изпълняващият орган узнае за уязвимости на засегнатото лице, които не са били посочени в ЕЗДУ, той информира издаващия орган за това без ненужно забавяне, така че да могат да бъдат договорени мерки за съобразяване с всички свързани с това специални нужди.
6. По искане на издаващата държава или на засегнатото лице изпълняващата държава гарантира, че съответното лице се подпомага от устен преводач, ако е необходимо.
7. Когато засегнатото лице е жертва на престъпление, изпълняващият орган гарантира, че жертвата получава емоционална подкрепа по време на съдебното(ите) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ, в съответствие с нейните индивидуални нужди.
8. Засегнатото лице се информира преди съдебното(ите) заседание(я) устно или писмено, на прост и достъпен език, като се отчита евентуалната му уязвимост, относно процесуалните права, с които ще разполага съгласно правото съответно на издаващата и на изпълняващата държава.
9. Без да се засягат договорените мерки за защита на лицата, при приключване на съдебното(ите) заседание(я) изпълняващият орган съставя протокол, в който се посочват датата и мястото на заседанието(ята), самоличността на засегнатото лице, самоличността и функциите на всички останали лица в изпълняващата държава, които участват в заседанието(ята), положените клетви и техническите условия, при които е(са) проведен(и) заседанието(ята). Изпълняващият орган изпраща този документ на издаващия орган.

Член 43

Основания за непризнаване или неизпълнение

1. Без да се засяга член 1, параграф 2, признаването и изпълнението на ЕЗДУ се отказват в изпълняващата държава, когато:
- а) ЕЗДУ се отнася за заподозряно или обвиняемо лице и за съдебно(и) заседание(я) във връзка с престъпление, което е амнистирано в изпълняващата държава, когато тази държава е била компетентна да проведе наказателно преследване за престъплението съгласно собственото си наказателно право;
- б) изпълнението на ЕЗДУ би било в противоречие с принципа *ne bis in idem*;
- в) заподозряното или обвиняемото лице, за което се отнася ЕЗДУ, поради възрастта си не може да бъде подведено под наказателна отговорност

съгласно правото на изпълняващата държава за деянията, за които се отнася ЕЗДУ.

2. Без да се засяга член 1, параграф 2, признаването или изпълнението на ЕЗДУ може да бъде отказано в изпълняващата държава, когато:

- а) съществува имунитет или привилегия съгласно правото на изпълняващата държава, което прави невъзможно изпълнението на ЕЗДУ, или са налице правила относно определянето и ограничаването на наказателната отговорност във връзка със свободата на печата и свободата на изразяване в други медии, които правят невъзможно изпълнението на ЕЗДУ, когато ЕЗДУ се отнася за заподозряно или обвиняемо лице;
- б) ЕЗДУ се отнася за заподозряно или обвиняемо лице и за съдебно(и) заседание(я) във връзка с деяние, по отношение на което е компетентна изпълняващата държава съгласно нейното собствено наказателно право, и наказателното преследване или налагането на наказание на засегнатото заподозряно или обвиняемо лице е изключено по давност съгласно правото на тази държава;
- в) ЕЗДУ се отнася за заподозряно или обвиняемо лице и за съдебно(и) заседание(я) във връзка с престъпление, за което се твърди, че е извършено:
 - i) извън територията на издаващата държава и изцяло или отчасти на територията на изпълняващата държава и въпросното деяние не е престъпление в изпълняващата държава; или
 - ii) извън територията на издаващата държава и правото на изпълняващата държава не допуска наказателно преследване на престъпления от същия вид, които са извършени извън нейната територия;
- г) в изключителни ситуации, когато има сериозни основания да се счита, въз основа на конкретни и обективни доказателства, че изпълнението на ЕЗДУ, поради конкретните обстоятелства по случая, би довело до явно нарушение на относимо основно право, предвидено в член 6 от ДЕС и в Хартата, и по-специално правото на справедлив съдебен процес и правото на защита.
- д) ЕЗДУ се отнася за заподозряно или обвиняемо лице и за съдебно(и) заседание(я) във връзка с деяние, което не съставлява престъпление по правото на изпълняващата държава, освен ако не се отнася за престъпление, попадащо в категориите престъпления, изброени в приложение IX, съгласно посоченото от издаващия орган в ЕЗДУ, ако то е наказуемо в издаващата държава с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане на лицето с максимален срок от не по-малко от три години;
- е) по изключение изпълняващият орган счита, че изпълнението на ЕЗДУ в конкретния случай би наложило явно несъразмерна тежест върху съдебната система на изпълняващата държава;
- ж) формулярът в приложение III е непълен или явно неточен и не е бил попълнен след консултацията, посочена в параграф 4.

3. Когато ЕЗДУ се отнася за съдебно(и) заседание(я) във връзка с престъпление, свързано с данъци или такси, мита и валутен обмен, изпълняващият орган не може да откаже признаване или изпълнение на основание, че правото на изпълняващата държава не предвижда същия вид данък или такса или че то не съдържа разпоредби за същите видове данъци, такси, мита и валутен обмен като правото на издаващата държава.
4. В случая, посочен в параграф 2, буква а), и когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на изпълняващата държава, изпълняващият орган отправя искане към въпросния орган да упражни това правомощие. Когато отнемането на привилегията или имунитета е от компетентността на орган на друга държава или на международна организация, издаващият орган е този, който може да поиска от съответния орган да упражни това правомощие.
5. Във всеки от случаите, посочени в параграфи 1 и 2, преди да вземе решение да не признае или да не изпълни ЕЗДУ, било то изцяло или отчасти, изпълняващият орган се консултира по всякакви подходящи начини с издаващия орган и, когато е уместно, изисква от издаващия орган да предостави цялата необходима допълнителна информация без забавяне и най-късно в рамките на 7 дни от датата на получаване на искането. Когато изпълняващият орган реши, че ЕЗДУ може да бъде призната само отчасти, издаващият орган може да реши да оттегли ЕЗДУ служебно или по искане на засегнатото лице.
6. Когато, след като е било надлежно призовано да участва дистанционно в съответното(ите) съдебно(и) заседание(я), засегнатото лице не се яви в часа и на мястото, посочени от изпълняващия орган, процесуалните последици от това неявяване се уреждат от правото на издаващата държава, като се прилагат такива последици, каквито биха били приложими в изцяло национален случай, в който призовано за съдебно заседание лице не се яви. При необходимост издаващият орган информира изпълняващия орган за всички мерки или договорености, необходими в тези случаи, включително, когато е целесъобразно, за пренасрочването на заседанието или оттеглянето на ЕЗДУ.

Член 44

Срокове за признаване и изпълнение

1. Решението относно признаването и изпълнението се взема и ЕЗДУ се изпълнява в сроковете, предвидени в параграфи 2—5.
2. Когато издаващият орган е посочил в ЕЗДУ, че поради определените процесуални срокове, тежестта на престъплението или други особено спешни обстоятелства е необходим по-кратък срок за вземане на решението относно признаването и изпълнението от сроковете, предвидени в настоящия член, или ако издаващият орган е посочил в ЕЗДУ, че съдебното(и) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ, трябва да бъде(ат) проведено(и) на или до конкретна дата, изпълняващият орган се съобразява с това изискване за по-кратък срок във възможно най-голяма степен.
3. Изпълняващият орган взема решението относно признаването или изпълнението на ЕЗДУ възможно най-бързо и, без да се засяга параграф 5, не

по-късно от 30 дни след получаването на ЕЗДУ от компетентния изпълняващ орган.

4. Изпълняващият орган изпълнява ЕЗДУ в съответствие с практическите условия, договорени между издаващия орган и изпълняващия орган в съответствие с член 42.
5. Когато в определен случай не е практически възможно изпълняващият орган да спази посочения в параграф 3 срок или конкретната дата, посочена от издаващия орган в съответствие с параграф 2, изпълняващия орган информира незабавно издаващия орган по какъвто и да е наличен начин, като посочва причините за забавянето и приблизителното време, необходимо за вземане на решението. В такъв случай посоченият в параграф 3 30-дневен срок може да бъде удължен с най-много 30 дни.

Член 45

Невъзможност за изпълнение на ЕЗДУ

1. Неизпълнението на ЕЗДУ може да бъде оправдано, когато призовката за съдебното(ите) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ, не може да бъде връчена на засегнатото лице, тъй като местонахождението му не може да бъде установено от изпълняващия орган на територията на изпълняващата държава въпреки положените разумни усилия.
2. Преди да вземе решение относно невъзможността за изпълнение на ЕЗДУ, изпълняващият орган се консултира с издаващия орган.

Член 46

Задължение за информирание на издаващия орган

1. Получилият ЕЗДУ компетентен орган в изпълняващата държава, без забавяне и при всички случаи в рамките на една седмица от получаването на ЕЗДУ, потвърждава получаването на ЕЗДУ.

Когато е определен централен орган, задължението за потвърждаване на получаването на ЕЗДУ се прилага както за централния орган, така и за изпълняващия орган, който получава ЕЗДУ от централния орган.

В случаите, посочени в член 40, параграф 4, задължението за потвърждаване на получаването на ЕЗДУ се прилага както за компетентния орган, получил първоначално ЕЗДУ, така и за изпълняващия орган, на когото последно е предадена ЕЗДУ.
2. Изпълняващият орган информира издаващия орган незабавно по какъвто и да е наличен начин:
 - а) ако за изпълняващия орган е невъзможно да вземе решение относно признаването или изпълнението, поради обстоятелството че формулярът, предвиден в приложение VIII, е непълен или явно неправилен;
 - б) ако изпълняващият орган установи, че в конкретния случай не може да спази формалностите и процедурите, изрично посочени от издаващия орган в съответствие с член 41.
3. Изпълняващият орган информира издаващия орган незабавно:

- а) за всяко решение, взето съгласно член 43, и мотивите за това решение;
 - б) в случай че след консултация с издаващия орган в съответствие с член 45, параграф 2 изпълняващият орган счита, че е невъзможно да се изпълни ЕЗДУ.
4. Издаващият орган информира лицето, за което се отнася ЕЗДУ, за всяко решение, взето от изпълняващия орган съгласно член 43 или член 45.

Член 47

Временни мерки

1. Когато ЕЗДУ е издадена с цел улесняване на участието в наказателно производство на заподозряно или обвиняемо лице от изпълняващата държава и производството е приключило с установяване на вина и налагане на наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане, издаващата държава информира изпълняващата държава за намерението си да издаде ЕЗА, когато е приложимо.
2. Изпълняващата държава гарантира, че когато бъде информирана за това, нейните компетентни органи са в състояние да предприемат подходящи временни мерки съгласно и в съответствие с националното право, за да гарантират, че засегнатото лице остава на нейна територия, включително чрез задържане на лицето, до получаването на ЕЗА и вземането на решение относно нейното признаване и изпълнение.

Член 48

Консултации между издаващия орган и изпълняващия орган

1. При необходимост издаващият орган и изпълняващият орган се консултират помежду си без забавяне и с оглед да се улесни ефикасното прилагане на настоящия дял.
2. Когато издаващият орган счита, че това би улеснило ефективното прилагане на настоящия дял, той може също така да се консултира по всякакви подходящи начини с изпълняващия орган преди издаването на ЕЗДУ. Изпълняващият орган отговаря на искането за консултация без ненужно забавяне.

Член 49

Процесуални права и гаранции

1. При прилагането на настоящата директива държавите членки гарантират, че е обезпечена справедливостта на производството, за което се отнася ЕЗДУ, и че се зачитат правата на лицата, засегнати от ЕЗДУ, както е предвидено в правото на Съюза, и по-специално правата на заподозрените и обвиняемите лица, установени в директиви 2010/64/ЕС, 2012/13/ЕС, 2013/48/ЕС, (ЕС) 2016/343, (ЕС) 2016/800 и (ЕС) 2016/1919, и правата на жертвите на престъпления, установени в Директива 2012/29/ЕС, както и в съответното право на издаващата или изпълняващата държава, доколкото то е в съответствие с правото на Съюза, приложимо в съответствие с член 42.

Държавите членки предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че тези права могат да бъдат упражнявани дистанционно по ефективен начин от изпълняващата държава членка от страна на засегнатото лице така, че да се гарантира справедливостта на производството както по време на дистанционните съдебно(и) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ, така и преди и след това(тези) заседание(я), когато упражняването на въпросните права е свързано със съответното(ите) заседание(я).

2. Държавите членки гарантират, че са взети подходящи процедурни мерки за уязвимите заподозрени лица, обвиняеми лица или жертви на престъпление, които в противен случай не биха могли да участват дистанционно по ефективен начин в съдебното(ите) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ, включително чрез прилагане на специални мерки за защита.

Когато ЕЗДУ се отнася до дете, държавите членки гарантират, че неговите висши интереси винаги са от първостепенно значение при всяко засягащо го решение, което се взема в съответствие с настоящия дял.

3. Държавите членки гарантират, че когато дадено лице има право да присъства на съдебното(ите) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ, и в съответствие с член 37 поиска или даде съгласието си да участва в повече от едно дистанционно съдебно заседание, то има право отново да избере лично участие за целите на всяко(всички) следващо(и) заседание(я), обхванато(и) от ЕЗДУ. В такива случаи издаващият орган оттегля ЕЗДУ.

Член 50

Правни средства за защита

1. Държавите членки гарантират, че заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление, за което(която) се отнася ЕЗДУ, може ефективно да упражнява в наказателното производство, за което се отнася ЕЗДУ, всички правни средства за защита, предвидени в правото на издаващата държава.
2. Заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление, за което(която) се отнася ЕЗДУ, има право на ефективни правни средства за защита в издаващата държава срещу издаването на ЕЗДУ, ако правата му(й) са неблагоприятно засегнати. По-специално, засегнатото лице има право да оспори решение за издаване на ЕЗДУ, взето в съответствие с член 37, параграф 2 без неговото съгласие.
3. Заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление, за което(която) е издадена ЕЗДУ, има право на ефективни правни средства за защита в изпълняващата държава срещу признаването и срещу изпълнението на ЕЗДУ, ако правата му(й) са неблагоприятно засегнати от признаването и изпълнението на ЕЗДУ. Упражняването на тези правни средства за защита има суспензивно действие по отношение на признаването и изпълнението на ЕЗДУ.
4. Изпълняващият орган наблюдава техническите и практическите условия за изпълнение на ЕЗДУ и незабавно информира издаващия орган за всякакви технически или практически проблеми, които могат да окажат влияние върху ефективното упражняване на правата на засегнатото лице или върху справедливостта на производството.

Когато по време на съдебното(ите) заседание(я), за което(които) се отнася ЕЗДУ, възникнат такива проблеми, изпълняващият орган или компетентният орган в изпълняващата държава, който присъства на заседанието, незабавно информира издаващия орган по всякакви подходящи начини. Съдебното заседание се спира и издаващият орган и изпълняващият орган или, според случая, компетентният орган в изпълняващата държава, който присъства на заседанието, си сътрудничат за предприемане на всички подходящи мерки с цел незабавно отстраняване на тези проблеми и, когато е необходимо, пренасрочват и провеждат отново съответното заседание.

Когато техническите проблеми продължават и не могат да бъдат отстранени в разумен срок, издаващият орган може да реши да оттегли ЕЗДУ. В такива случаи съдебното(ите) заседание(я) се пренасрочва(т), за да се даде достатъчно време на засегнатото лице да организира физическото си явяване на заседанието(ята) в издаващата държава.

5. Държавите членки гарантират, че сроковете за предявяване на правни средства за защита в съответствие с параграфи 2 и 3 не правят упражняването на правото на такова правно средство за защита практически невъзможно или прекомерно трудно.
6. Издаващият орган и изпълняващият орган се информират взаимно за правните средства за защита, предявени в съответствие с параграфи 2 и 3, и от резултата от упражняването им.

↓ 2023/2843/ЕС член 11, точка 1
(адаптиран)
⇒ нов

Дял IV

⊗ ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ⊗

Член ~~51~~⁵⁴

Средства за комуникация

1. Без да се засяга комуникацията по член ~~109~~, параграф 6, член ~~1211~~, параграф 4, член ~~1312~~, параграфи 5 и 6, ~~и~~ член 16, параграф 2, първа алинея, ⇒ член 22, параграф 4, член 30, параграф 6, член 43, параграф 4, член 44, параграф 5, член 46, параграф 2, член 48, параграф 2 и член 50, параграф 3, ⇐ официалната комуникация съгласно настоящата директива между издаващия орган и изпълняващия орган, ⇒ между компетентния орган на разследващата държава членка и компетентния орган на уведомената държава членка, между молещия орган и замоления орган, посочени в член 35, и между такива национални компетентни органи и Еуроюст или Европейската прокуратура ⇐ се осъществява в съответствие с член 3 от Регламент (ЕС) 2023/2844 ~~на Европейския парламент и на Съвета.~~

↓ НОВ

2. Комуникацията съгласно член 10, параграф 6, член 12, параграф 4, член 13, параграфи 5 и 6, член 16, параграф 2, първа алинея, член 22, параграф 4, член 30, параграф 6, буква а), член 43, параграф 4, член 44, параграф 5, член 46, параграф 2, член 48, параграф 2 и член 50, параграф 3 може да се осъществява чрез най-бързия и най-подходящия начин на предаване, включително чрез децентрализираната информационна система.

↓ 2014/41/ЕС

⇒ НОВ

3. 2. Когато държава членка е определила централен орган или органи, параграфи 1 ⇒ и 2 ⇐ се прилагат и за официалната комуникация с централния орган или органи на друга държава членка.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

Член 52 7

⊠ Определяне на централни органи ⊠

3. ~~Без да се засяга член 2, буква г),~~ В всяка държава членка може да определи централен орган или, когато правната ѝ система предвижда това, повече от един централен орган, който да подпомага компетентните органи ⊠ по настоящата директива ⊠. Държавата членка може, ~~ако~~ ⊠ когато ⊠ е необходимо с оглед организацията на нейната съдебна система, да възложи на централния(те) си орган(и) административното предаване и получаване на ⊠ следното ⊠:

- а) ЕЗР,

↓ НОВ

- б) уведомленията, посочени в член 30, параграф 6, буква а) и членове 33 и 34,
в) исканията за съгласие за използване като доказателство на обменена преди това информация,
г) ЕЗДУ,

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

- д) ~~както и друга свързана с тях~~ официална кореспонденция ⊠, свързана с букви а)–г) ⊠.

↓ НОВ

Член 53

Сътрудничество с Евроюст и Европейската съдебна мрежа

Компетентните органи по настоящата директива могат на всеки етап от процедурата съгласно настоящата директива да поискат съдействие от Еуроюст или от Европейската съдебна мрежа съгласно съответните им правомощия.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)
⇒ нов

Член ~~54~~²⁴

Разходи

1. Ако в директивата не е предвидено друго, изпълняващата държава поема всички направени на нейната територия разходи, свързани с изпълнението на ЕЗР ⇒ или на ЕЗДУ ⇐.
2. Ако изпълняващият орган сметне, че разходите за изпълнението на ЕЗР ⇒ или на ЕЗДУ ⇐ могат да се окажат извънредно високи, той може да се консултира с издаващия орган за това дали и как разходите биха могли да бъдат поделени или ЕЗР⇒ или ЕЗДУ ⇐ — изменени.
Изпълняващият орган предварително информира издаващия орган за подробностите относно частта от разходите, смятана за извънредно висока.
3. При извънредни обстоятелства, когато не може да се постигне споразумение по отношение на разходите, посочени в параграф 2, издаващият орган може да реши:
 - а) да оттегли частично или изцяло ЕЗР ⇒ или ЕЗДУ ⇐; ~~или~~
 - б) да ~~запази~~ ☒ остави в сила ☒ ЕЗР ⇒ или ЕЗДУ ⇐ и да покрие частта от разходите, смятана за извънредно висока.

↓ нов

Член 55

Статистически данни

1. Държавите членки събират изчерпателни статистически данни, за да се позволи на Комисията да извършва наблюдение на прилагането на настоящата директива. Компетентните органи на държавите членки поддържат тези статистически данни и ги предават ежегодно на Комисията. Компетентните органи на държавите членки могат да обработват личните данни, необходими за изготвянето на тези статистически данни. Статистическите данни, предавани на Комисията, се ограничават до обобщени данни и не съдържат лични данни.
2. Статистическите данни по параграф 1 включват всичко изброено по-долу:
 - а) броя на ЕЗР и уведомленията съгласно член 30, параграф 6, буква а), предадени от издаващата държава;
 - б) броя на изпълнените ЕЗР от изпълняващата държава;
 - в) броя на изцяло или частично непризнатите и неизпълнени ЕЗР, включително основанията за непризнаване/неизпълнение, както и случаите, в които не е възможно да се окаже помощ съгласно член 11,

параграф 5, и случаите, в които ЕЗР е върната от изпълняващата държава съгласно член 10, параграф 3;

- г) броя на случаите, в които срещу издаването или изпълнението на ЕЗР са били упражнени правни средства за защита, и броя на решенията, чието оспорване е било успешно;
- д) времето, което е било необходимо за предаване на доказателства, или времето, което е било необходимо за предаване на информацията относно решението за непризнаване или неизпълнение на ЕЗР;
- е) броя на уведомленията по членове 33 и 34, предадени от компетентния орган на разследващата държава членка, и броя на възраженията, предадени от уведомената държава членка в отговор на тези уведомления;
- ж) броя на ЕЗДУ, предадени от издаващата държава, включително информацията за етапа на производството, за който се отнасят, и дали се отнасят до заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление;
- з) броя на признатите и изпълнени ЕЗДУ;
- и) броя на ЕЗДУ, чието признаване или изпълнение е било отказано изцяло или частично, включително информацията относно основанието за непризнаване или неизпълнение, етапа на производството, за който се отнасят ЕЗДУ, и дали се отнасят до заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва на престъпление;
- й) броя на случаите, в които срещу издаването или изпълнението на ЕЗДУ са били упражнени правни средства за защита, като за всеки случай се посочва дали е бил по инициатива на заподозряно лице, обвиняемо лице или жертва, и броя на решенията, чието оспорване е било успешно.

3. Референтният софтуер за изпълнение, посочен в член 12 от Регламент (ЕС) 2023/2844, и когато са оборудвани за тази цел — националните бекенд системи, посочени в член 12, параграф 1 от същия регламент, събират по програмиран начин данните, посочени в параграф 2 от настоящия член, и ги предават ежегодно на Комисията.

4. Статистическите данни, посочени в параграф 2 от настоящия член, се събират в съответствие с параграф 3 от настоящия член от датата, посочена в член 60, параграф 3. Тези статистически данни се предават за първи път една година след тази дата.

5. До датата, посочена в параграф 4 от настоящия член, настоящият член не засяга прилагането на член 16, параграф 2, букви в) и г) от Регламент (ЕС) 2023/2844 по отношение на следните статистически данни, доколкото те съответстват на информацията, посочена в тези букви:

- а) броя на ЕЗР, предадени от издаващата държава чрез децентрализираната информационна система, както е посочено в параграф 2, буква а) от настоящия член;
- б) времето, необходимо за предаване на доказателствата, или времето, което е било необходимо за предаване на информацията относно решението за непризнаване или неизпълнение на ЕЗР, посочено в параграф 2, буква д) от настоящия член;

в) броя на уведомления по член 33, предадени от компетентния орган на разследващата държава членка, посочен в параграф 2, буква е) от настоящия член.

6. От датата, посочена в параграф 4 от настоящия член, събирането и предаването на статистическите данни, посочени в параграф 2, букви а), д) и е) от настоящия член, представлява еквивалентна процедура за нотификация съгласно член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2023/2844 за информацията, посочена в член 16, параграф 2, букви в) и г) от същия регламент.

Член 56

Изменение на стандартните формуляри

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 57 за изменение на приложения I—IX, като актуализира или извършва технически промени в стандартните формуляри, съдържащи се в тези приложения.

Член 57

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 56, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от *[датата на влизане в сила на настоящата директива]*.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 56, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 56, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Дял V

⊗ ПРЕХОДНИ И ⊗ ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 58~~33~~

Уведомления

1. До ⇒ [2 години след влизането в сила] ⇐ ~~22 май 2017 г.~~ всяка държава членка уведомява Комисията относно следното:
- а) органът или органите, който(ито) в съответствие с националното ѝ право е(са) компетентни ~~съгласно~~ ⊗ в съответствие с ⊗ член 2, ⇒ параграф 1, ⇐ букви в) и г) , когато ⊗ тази ⊗ държава членка е издаваща държава или изпълняваща държава ⇒ по смисъла на тези разпоредби ⇐;

↓ НОВ

- б) органът или органите, който(ито) в съответствие с националното ѝ право е(са) компетентен(и) в съответствие с членове 33 и 34, когато тази държава членка е разследваща държава членка или уведомена държава членка;
- в) органа или органите, определен(и) съгласно член 30, параграф 6, буква а) за целите на предаването и получаването на спешни уведомления в съответствие с посочения член, когато тази държава членка е издаваща държава или изпълняваща държава;

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)
⇒ НОВ

- ~~г)~~ езиците, които могат да се използват ~~за ЕЗР~~ съгласно посоченото в член ~~65~~, параграф 2 ⇒ и член 38, параграф 3 ⇐;
- ~~д)~~ информацията относно определения(те) централен(ни) орган(и), ~~ако~~ ⊗ когато ⊗ държавата членка желае да се възползва от възможността, предоставена в член ~~7, параграф 352~~, ⊗ в който се поясняват неговите(техните) отговорности ⊗ . Тази информация е обвързваща за органите на издаващата държава.
2. Всяка държава членка може да предостави на Комисията и списък на необходимите документи, които ще изисква по член 22, параграф 4.
3. Държавите членки информират Комисията за всяка следваща промяна в информацията, посочена в параграфи 1 и 2.
4. Комисията предоставя достъп до информацията, получена съгласно настоящия член, на всички държави членки и на ⊗ Европейската съдебна мрежа ⊗ ~~ЕАН~~.

☒ Европейската съдебна мрежа ☒ ~~ЕДН~~ предоставя информацията на своя уебсайт, посочен в член 9 от Решение 2008/976/ПВР ~~на Съвета~~ ~~НН~~.

↓ нов

5. Уведомленията, предадени съгласно член 33, параграфи 1 и 2 от Директива 2014/41/ЕС, остават валидни за целите на настоящата директива, освен ако не бъдат заменени или актуализирани в съответствие с настоящия член.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

⇒ нов

Член ~~59~~4

Отношение към други правни инструменти, споразумения и договорености

1. Без да се засяга прилагането им между държавите членки и трети държави, както и временното им прилагане по силата на член ~~⇒ 60 ⇐ 35~~, ~~считано от 22 май 2017 г.~~ настоящата директива заменя ~~съответните~~ разпоредбите на следните конвенции, приложими между държавите членки, обвързани от настоящата директива ☒, които съответстват на разпоредбите на настоящата директива („съответните разпоредби“) ☒ :
- а) Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси на Съвета на Европа от 20 април 1959 г., както и ~~двата~~ ☒ трите ☒ ѝ допълнителни протокола, и двустранните споразумения, сключени по силата на член 26 от нея;
 - б) Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген;
 - в) Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите — членки на Европейския съюз, и Протокола към нея;

↓ нов

- г) Конвенцията за престъпления в кибернетичното пространство на Съвета на Европа от 23 ноември 2001 г. и допълнителните протоколи към нея;
 - д) Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу киберпрестъпността от 24 декември 2024 г.;
 - е) Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност;
 - ж) Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу корупцията;
 - з) Конвенцията на Организацията на обединените нации за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества.
2. Съответните разпоредби на конвенциите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), се заменят, считано от 22 май 2017 г. Съответните разпоредби на конвенциите, посочени в параграф 1, букви г), д), е), ж) и з), се заменят, считано от [две години след влизането в сила].

3. Ако към конвенция, посочена в параграф 1, буква а), бъде приет допълнителен протокол след 22 май 2017 г., съответните разпоредби на този протокол се заменят със съответните разпоредби на настоящата директива, считано от [две години след влизането в сила].

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

⇒ НОВ

- ~~2. Рамково решение 2008/978/ПВР се заменя с настоящата директива за държавите членки, които са обвързани от настоящата директива. Разпоредби на Рамково решение 2003/577/ПВР се заменят за държавите членки, които са обвързани от настоящата директива, по отношение на обезпечаването на доказателства.~~

~~За държавите членки, които са обвързани от настоящата директива, позоваванията на Рамково решение 2008/978/ПВР и по отношение на обезпечаването на доказателства, на Рамково решение 2003/577/ПВР, се считат за позовавания на настоящата директива.~~

- 4.3. В допълнение към настоящата директива държавите членки могат да сключват или да продължават да прилагат двустранни или многостранни споразумения или договорености с други държави членки след ⇒ [две години след влизането в сила] ⇐ ~~22 май 2017 г.~~, само доколкото те дават възможност за допълнително укрепване на целите на настоящата директива и способстват за опростяването или допълнителното улесняване на процедурите за събиране на доказателства ⇒ или допълнително улесняват дистанционното участие на заподозрени лица, обвиняеми лица или жертви на престъпления в съдебни заседания по наказателни дела от друга държава членка ⇐ и при условие че се спазва равнището на гаранции, определено в настоящата директива.

54. До ⇒ [две години след влизането в сила] ⇐ ~~22 май 2017 г.~~ държавите членки уведомяват Комисията за съществуващите споразумения и договорености, посочени в параграф 3, които те желаят да продължат да прилагат. Държавите членки също така уведомяват Комисията в тримесечен срок от подписването на нови споразумения или договорености, посочени в параграф 34.

↓ НОВ

6. Уведомленията, предадени съгласно член 34, параграф 4 от Директива 2014/41/ЕС, остават валидни за целите на настоящата директива, освен ако не бъдат заменени или актуализирани в съответствие с параграф 5.

7. Настоящата директива се прилага, без да се засяга Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, в частта, в която тази конвенция урежда трансграничното наблюдение, извършвано за целите на оперативното полицейско сътрудничество.

Член 60

Преходни разпоредби

1. Настоящата директива се прилага за процедурите, посочени в член 1, параграф 1, започнати след [две години след влизането в сила].
2. Въпреки това, доколкото се отнася до комуникацията, свързана с процедурите, образувани по член 21, член 30, параграф 6, членове 34 и 35 и дял III, член 51 се прилага за процедурите, започнати от датата, определена от Комисията.
3. Комисията с решение определя датата, посочена в параграф 2, след като е приела акт за изпълнение съгласно член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2023/2844, с който се гарантира, че децентрализираната информационна система дава възможност за прилагане на процедурите, въведени с настоящата директива. Тази дата е първият ден на месеца, следващ изтичането на срока от две години след датата на влизане в сила на посочения акт за изпълнение.
4. ЕЗР и уведомленията на държавата членка, в която се намира лицето — обект на прихващане, от която не е необходима техническа помощ, получени преди [две години след влизането в сила], продължават да се уреждат от Директива 2014/41/ЕС.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)
⇒ НОВ

~~Член 35~~

~~Преходни разпоредби~~

- ~~1. Действащите актове за взаимопомощ по наказателни дела продължават да се прилагат по отношение на исканията за взаимопомощ, получени преди 22 май 2017 г. Решенията за обезпечаване на доказателства, постановени по силата на Рамково решение 2003/577/ПВР и получени до 22 май 2017 г., също се уреждат от това рамково решение.~~
- ~~2. Член 8, параграф 1 се прилага mutatis mutandis за ЕЗР, когато е налице решение за обезпечаване, постановено съгласно Рамково решение 2003/577/ПВР.~~

~~Член 6136~~

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила ☒ законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими ☒ ~~вземат необходимите мерки~~ за спазване на ~~настоящата директива до 22 май 2017 г.~~ ⇒ членове 1 и 2, член 3, параграф 1, член 4, член 6, параграф 1, букви е) и ж), член 6, параграф 4, член 8, параграфи 1 и 2, член 9, параграф 3, член 10, параграф 3, член 13, член 14, параграф 5, член 17, параграфи 1 и 5, член 21, член 24, параграфи 1 и 2, член 24, параграф 5, буква а), член 28, параграф 1, букви в) и г), член 28, параграф 2, член 30, член 31, параграф 7, членове 33—50, членове 51—55, членове 58—60 и приложения I—IX до [2 години след влизането в сила] ⇐. ☒ Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. ☒
⇒ Те прилагат тези мерки от [2 години след влизането в сила]. ⇐

2. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. ☒ Те включват също така уточнение, че позоваванията в действащите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивата, отменена с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване и формулировката на уточнението се определят от държавите членки. ☒ ~~Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.~~
3. ~~До 22 май 2017 г. държавите членки предават на Комисията текста на разпоредбите, с които въвеждат в националното си право задълженията, наложени им с настоящата директива.~~

↓ НОВ

3. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

~~Член 37~~

~~Доклад относно прилагането~~

~~Не по-късно от пет години след 21 май 2014 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива въз основа на постъпналата качествена и количествена информация, който включва по-специално оценка на въздействието на сътрудничеството по наказателноправни въпроси и защитата на физическите лица, както и изпълнението на разпоредбите относно прихващането на далекосъобщения с оглед на техническия прогрес. Докладът се придружава, при необходимост, от предложения за изменения на настоящата директива.~~

↓ НОВ

Член 62

Доклад относно прилагането

Не по-късно от пет години след датата на влизане в сила на актовете за изпълнение, посочени в член 60, параграф 3, Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на настоящата директива, подкрепен с информация, предоставена от държавите членки в съответствие с член 55 и събрана от Комисията.

Член 63

Отмяна

Директива (ЕС) 2014/41 се отменя, считано от [две години минус един ден след датата на влизане в сила на настоящата директива], без да се засягат задълженията на

държавите членки относно срока за транспониране на директивата, посочена в част Б от приложение X.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение XI.

↓ 2014/41/ЕС (адаптиран)

Член ~~64~~²⁸

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след ☒ деня на ☒ публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

↓ 2014/41/ЕС

Член ~~65~~²⁹

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [...] година.